

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 131 / Kasım 1992 / 4.- DM

Her türden saldırı ve komploları boşa çıkararak 15. yılına giren PKK, DEVRİMİN ZAFER MEVZİLERİNDE İLERLİYOR!

1992 yılının hedeflerine büyük oranda ulaşmayı başaran ulusal kuruluş mücadelemiz, dönemin esaslarına uygun geliştirilen politika ve taktiklerle sömürgeci-faşist TC'nin hali bitişine eşine biraz daha sürüklenmiş oldu. Ölümüne sürdürülen halk direnişi, partimize yönelik yapılmak istenen topyekûn saldırıların önünde adeta bir kalkan gibi yükseldi. Halkımızın partimizle kaynaşması bu süreçte daha da güçlendi. Faşist TC'nin Güney ve Kuzey Kürdistan'da gerillalarımız ve halkımıza karşı gerçekleştirdiği barbar saldırılar ölümüne sergilenen direnişilerle boşa çıkarıldı, sömürgecilikte tanhinde hiç görmediği dersler verildi. Halkımız her şeyini büyük bir fedakarlıkla bağımsızlık ve özgürlük uğrunda ortaya koydu.

Bugün halkımız özgürlüğüne kavuşacağına daha çok inanıyor. Her fırsatta buna olan tutkusunu dile getiriyor. Partimizin, cephemizin ve ordumuzun döneme uygun geliştirerek ihtiyaçlara yanıt veren taktikleri ve kesintisiz sürdürülen eylemlilik halkımızda coşku ve gü en verirken, düşmanın yüreğine de korku salmıştır. Bu dönem partimiz ve ordumuz mevzilenmesini iyi yapmış, alışı gelmişlere de dikkate alarak tedbirli davranmıştır. Partimizin halklaşması bu süreçte derinlik ve yaygınlık kazanmıştır. Hiçbir ülkede uluslara-

rası karşı devrimin kuşatmasına rağmen savaş bu kadar üst boyutlarda sürdürülmemiştir. Emperyalist sistemin yoğun desteğini alan düşmanların karşı halkımız ve partimiz kendi öz gücüne dayanarak mücadelesini sürdürmüştür. Bağımsız bir Kür-

distan'ın kurulmasına bütün emperyalist güçler ve bölge gerici devletleri karşı çıkmasına rağmen, halkımızın kararlılığı bu mücadeleyi sürdürmesi, bu yönde hiçbir engeli tanımadığını, tek başına da kalsa sonuna kadar direneceğini ve başa-

racığını dost ve düşmanın gözleri önünde sergilemiştir.

İşte bu kadar ağır görev ve sorumluluk bilinciyle partimiz 14. yılını da muazzam bir direnmeyle karşılamış ve 15. yılına daha güçlü mevziler elde ederek girmeyi başa-

mıştır. Böylece bir süreci sadece direnmeyle değil, yeni yeni mevziler kazanarak karşılamak, Ortadoğu'nun kilit noktalarından birini oluşturan Kürdistan'da devrimin gerçekleşmesi kadar önemli bir gelişmedir.

Ordumuz ARGK, gerilla mücadelesiyle Kürdistan'da yaşamın yönünü tamamen değiştirmiştir. Modern Kürdistan'ın inşasının ancak gerilla savaşıyla mümkün olduğu eylemlilik ve beraberinde sürdürülen eğitim çalışmalarıyla halkımıza kavratılmıştır. Halkımızın direnişçi kişiliği bu şekilde daha da ortaya çıkılarak keskinleştirilmiştir.

Bu haklı savaşımıza çeşitli çevreler ve düşmanlarımız sürekli bir ömür biçmişlerdir. "PKK kısa sürede biter", "TC karşısında fazla tutunamazlar", "Bitirdik", "Bellerini kırık", "1992 yılında PKK denilen olay kalmaz" vb. belirlemeler yapıldı. Hatta Türk sol çevreleri bile buna kendilerini iyice inandırdılar. TC'nin ilmini kullanarak hakkımızda belirlemeler bulunup Parti Önderliğimizin hiçbir yere varamayacağını söylediler. Bazılar halk savaşımıza karşı düşmanın yürüttüğü psikolojik savaşın birer aracıları gibi çalıştılar. Düşman topyekûn bir saldırı hazırlığında bulunurken, dost olduklarını söyleyenler bile cesaret edip

Devamı 2. sayfada

PKK, SIFIRDAN BAŞLAYARAK HER ŞEYİ YARATAN BİR HAREKETTİR!

ABDULLAH ÖCALAN

Devrimimizin gelişim sorunlarını değerlendirenken, söylenmesi gerekenler birçok kez söylenmiştir; yapılması gereken görevlerin çerçevesi oldukça iyi çizilmiştir. Çizilen çerçevede doğrultusunda kendini bir türlü hazırlamayan, alabildiğine aymazlığı ve başarısızlığı normal bir yaşam tarzı olarak kabul eden kişilere en az düşman kadar öldürücü bir darbe vurmanın zamanıdır. Hiç kimse, herhangi bir gerekçeyle uzun bir süre insanı yaşamı gereklerini karşı alamıyacağı ve galilece yaşama hakkına sahip değildir; hiç kimse, mutlak kazanılması gereken görevler karşısında sürekli başarısızlığı kabul etme hakkına sahip değildir; hiç kimse, uzun süre kabul edilemez bir kişiliği salınamaz; yaşama hakkına sahip değildir ve hiç kimse, hiçbir gerekçeyle, gerekleri, olanakları ortadayken, kazanmanın dışında hiçbir düşünce, tutum ve davranış sergileme hakkına sahip değildir!

Güncele bakarken, onun anlam ve öneminde değinirken, bizim için tarih nedir, gelecek nedir diye düşünülürdüğüne fazla övünülecek yönü olmayan; kendini yeniden yaratmanın dışında, tarihi geleceği ve bugünü özgülce birleştirerek kazanmanın dışında hiçbir çarenin olmadığı bilirmekten başka diyerek bir şeyimiz yok. Öyle oluyunca tarihi geçmişimiz olmadığı, gibi, öyle şanlı, şajlam bir çalısmaya dayanmayan gelecek ufuklardan bahsetmenin de anlamı yok. Her şey bugüne dönüştürülmüştür, bugünün çözümü ve kazanılmasına indirgenmiştir. Bugün bir şey yaptığınız yaptın, kazandıysanız kazandın, gerisi hayvandır! Hem de gerçekleştirmeyecek hayallerdir.

İnsan olmanın mütevazı gereklerine bağlı olmakla, ülke ve toplum gerçeklerimizde yaygınca yaşanan büyük kaçışa izin vermem ve bu büyük gaflete kapılmama gibi bir duyguyu, tutumu ve gidecek düşünceleri benimsenmekle bu işe başladık. Vatandaşın parçaları harabeye döndürülen, insanlarımız sürüye döndürülen, bulunulan duruma bakmaksızın yaşamının imkanı var mı? "Sonu ne getirir?" sorusunu hiçbir biçimde ve hiçbir gerekçe ile düşünmeden buna yönelme gereğine

Devamı 12 sayfada

"Cumhuriyet tarihinin en büyük taarruzu" ÖZEL SAVAŞIN YENİLGİSİNİ ÖNLEYEMEDİ

TC'nin, bölge gericiğinin ve emperyalizmin güdümünde olan, ihanet ve usaklıkta sınır tanımayan Güney Kürdistan'daki gerici önderlikli guruhun, 1 Ekim 1992 tarihinde ulusal kuruluşçu güçlerimize yönelik saldırıları başladı. Hatırlanacağı üzere, saldırı çok önceden Türk devleti ile işbirliği içerisinde, Avrupa ve ABD emperyalist güçlerinin öneri, perspektif ve onayı ile MİT karargahında planlanmış, tam da kuş sürücüne göre ayarlanarak hayata geçirilmiştir.

Saldırı hareketi isim de konuldu: "Sandviç Operasyonu". TC, kuşullarının yaratacağı elverişli zemini de hesaplayarak, Kürdistan tarihinin son 50 yılının olumsuz gi-

dişatına damgasını vuran, Kürdistan'ı ve Kürt halkını nefes alamaz duruma getirecek dirilmemesine mezarı gömmenin olağanüstü pratiğini, hem de Kürdistan ve Kürtlülük adına sergileyen KDP gibi ihanette nam salan işbirlikçi, gerici bir gücü ulusal kuruluşçu güçlerimize saldırdı. Ardından hemen YNK denilen gücü devreye koydu. İran ve Suriye ile girilen ilişkilerde varılan anlaşmalar temelinde sınır önderimleri arttırıldı. TC'nin hesabına göre, böylece Güney, Doğu ve Batı'da kıskaç altında tutulan güçlerimiz bir alana

sıkıştırılacak ve Türk Silahlı Kuvvetlerine bağlı hava ve kara birlikleri son darbeyi indirecektik! "Sandviç Operasyonu" denilen hareket bu temelde tamamlandıktan sonra, gerici kalarları da, kuş koşullarının yaratacağı barınma ve lojistik zorlukları sonucu ya teslim olacak, ya da söz konusunu güçler tarafından tutuklanarak teslim edilecekti. Bu plan başarıya ulaştıktan sonra, bu kez de tüm gücünü ülke içindeki gerillanın üzerine yöneltmekle. Belirlenen hesaplar tutulmasına rağmen, şid-

Devamı 7. sayfada

Abdullah ÖCALAN yoldaşın tüm partilere ve ARGK savaşçılarına talimatı:

**Yurtdışından ülkeye dönüşün
10. yıl derslerini kavrayalım
ve her alanda devrimin
ordulaşmasını tam uygulayalım!**

"En yenisizden en eskinize, en üsttekenden en alttakine kadar hepimiz bu temelde bir kez daha bu 10. yıl dersleri içinde kendi durumlarımızı gözden geçirin; noksatlığın, yanlışlığın, hatanın nerede olduğunu bulup anın gidemeye çalışın, görevlerin üzerine tam zafer tarzını yakalar bir biçimde nasıl yönleneceğine ulaşmaya çalışayın."

YAZISI 5. SAYFADA

Halkla ilişkiler, sorunlar ve görevlerimiz

Yazısı 10. sayfada

Her türden saldırı ve komploları boşa çıkararak 15. yılına giren PKK DEVRİMİN ZAFER MEVZİLERİNDE İLERLER!

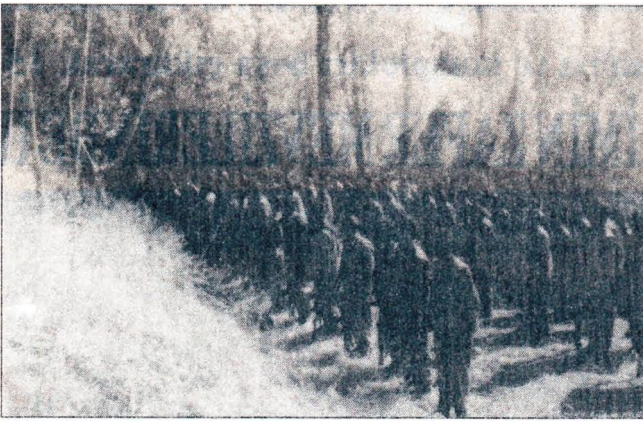
Başarıları 1. sayfa

halkımıza destek sunmadılar. Hatta partimizin reformistleşmesiyle bütün sorunların rahatlıkla çözülebileceğini ileri sürdüler. Dışınan "PKK silahları bırakırsa ancak bir şeyler yapılabilir" açıklamalarını da bu çevrelerden aldığımız ilhamla yapmıştır. ARGK'nın silahlar bırakmasını ne sonuçlara yol açacağını anlamakta güçlük çeken veya anlamamazlıkta gelen bu çevreler pratik tutumlarıyla düşmanca demokrat partimizi ise "anarşist, sekte, aşırı milliyetçi" olarak tanımlasın. Bizim partimiz bütün bu olumsuzluklara karşı da bir mücadele içinde olmuş ve özellikle sol çevrelere, kemalist, oportünist, reformist ve revizyonist kabuklarını kırmaları için çağrılarda bulunmuş, savaşınları halinde her türlü desteği koşulsuz sunacağımızı defalarca açıklamıştır.

1992 yılı bunlardan dolayı partimiz açısından yoğun bir mücadele yılı oldu. Öyle ki, bu yılda Avrupa, ABD ve TC sömürgeci işbirlikçi ajan gücü ile yedeklenen atarak savası oldukça tinnandırılmıştır. Bu da Kürdistan sorununu tamamen uluslararası bir sorun haline getirmiştir. NATO nun Çekir, Güç ile Kürdistan'a müdahale ve bununla birlikte emperyalizmin Federe Kürt Devleti'nin kurulmasını önlemesi yine partimizin mücadele sahalarını daraltmış ve halkın tecrit etme planlarını bir parçasıydı. Göstermelik bir tarzla oluşturulan ve hiçbir sosyal dayanışma olmayan Federe Kürt devletinin oluşumu işbirlikçi ajan gücünün özgünlük mücadelesine karşı kullanılması etkin bir rol oynayabilmesi içindir. Bu aynı zamanda halkımızı içten parçalaymaya yönelik bir komplo olur. 1992 yılının son kızı olarak kulanılan bu komploya da partimiz zamanında gerekli tavrı koyarak boşa çıkarmıştır.

Şehitlerimiz kanı pahasına elde edilen değerlerin emperyalistlerle pazarlamak isteyen han güçlere gereken cevapları sert bir şekilde vermiştir. Arktı eskisi gibi Kürdistan'ın ale ve asiret çıkarılan uğruna pazarlayamayacakları, onlara bunun pahasıyla ödettirileceği göstermiştir. Biriken bulaşıcı kayıplarına imhelenen bedelini ödemislerdir. Böylece Güney Kürdistan'da halkımızın özgürlüğü gelen yolda ortaya çıkan engeller büyük oranda saf edilmiştir. Düşmanın umutları yerle bir edilmiş, halkımızın umutları ise güçlendirilmiştir.

Yaşama ölüm arasında bulunan çizgide sergilenen halk direnişimi, sömürgecilik önitesini sıfırlaması, partimizin önitesini tek eforla olarak ortaya hakını kılmıştır. Devrimci nitelikteki gelişmeler karşısında özel savaş geliştirildiği yönlemler ve araların böylece işlevsiz kılınmıştır. Partimiz daha 1992 yılının başlarında bu yılı devimsel gelişmelerin yaşanaacağı bir dönem olarak planlamış ve sonuçta bu süreçte de karşılamıştır. Özellikle kentlerde geliştirilen serhihler, kentlerin paslı kölelik zincirlerini, alkışlıktı ekilerini parça parça etmiştir. TC kentlerde bile tutunamaz hale getirmiştir. Halkımızın en çok öfkesini davırdığı alanlar olmuştur. Buriaları taşı-sopalı yaptığı saldırılarla siyasî olarak TC'yi tanımadığını göstermiştir. Sömürgeci güçler kentlerde bile garizyonların di-

şında kendilerini tankla, topa ayakta tutmaya çalışmışlardır. Kürdistan'ın büyük bir kesiminde bu gelişmeler 1992 yılı içinde yaşanmıştır. Görüldüğü gibi TC, bütün tarihi boyunca hiçbir zaman Kürdistan sorunu karşısında bu kadar güçlü bir duruma düşmemiştir. Arkasında emperyalist sistem ve onun olanakları olmasına rağmen yine de sonuç alamamıştır. Kendini dünyanın en güçlüsü olduğuna inandığı için yenilgileri hazmedemeyip çığırına dönmüştür. Oysa koca imparatorluklar, emperyalist devletler sömürgelerde halk hareketlerinin karşısında tutunamayıp geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Faşist TC, bu gerçekliği görmesi gerekirken hala "biz eksi savaşınlar tarihimize bakıp da ders alabiliriz" diyecek durmaktadır.

Tarihin nostaljisine politika yapmadan, sömürgecilik ilişkileri yürütmez. TC'nin en çok öfkesi, en çok övündüğü Osmanlı imparatorluğu dur. O da barbarlığın, vahşiliğin bedelini ödeyerek halkımızı mücadelesi karşısında tuz gibi dağılmıştır. Aslında TC'nin kuruluşu trajedi-komedi türünden bir oluşumdur. Aslında pekkoklu savaşçı gerilmesinin nedeni yine "en güçlü ben" anlayışını sürdürmek istemesinden kaynaklıdır. Dünyaya hibili güç TC'leşimi kadar yaptığı kalamıdır. Rühmetmiştir. Kallatığı köylüleri şu kadar PKK'lı öldürdük diye televizyonda dakikalara göstermesi onun kan aktıracak gıta kaldığını göstermekten öyleye gitmemektedir.

Halk olarak bir barbarlığa karşı geliştirildiğimiz mücadele partimizin öncülüğünde kesintisiz bir yarıya kavuşmuştur. Sömürgecilik karşıtı güçleri saldırılarının dozu son dönemlerde oldukça artmıştır ama partimiz de halkımızda daha çok kaynaşmayı sağlayarak buna gereken karşılığı vermiştir. 14 yıldır neles nefes verilen ulusal kurtuluş savaşına bugün stratejik degele aşmasına geçiş sürecini yaşamaktadır. Geçen aşaması aynı zamanda devleşmeye geçiş de bir mücadeledir olmaktadır. Kürdistan Ulusal Meclisi'nin oluşuma yönünde yapılan seferler çok alanlarda tamamlanarak, halkımızı katılmaya ve coşkusunu daha da güçlendirmiştir.

Ulusal ordulaşmada atılan adımlar, halkımızın tarihinde ilk defa beğenilmez ve özgürlüğü götürecek bir örgütlenmeye tabi tutulmuştur. Güney Kürdistan'da gerilla ordumuzu bir ay aşkındır sürdürdüğü direnişin bütün dünyayı şaşkınlık çevirmiştir. Emperyalizmin en geliştirmiş personel ve teknik araçlarına karşın ciddi kayıplar vermeden komplo ve imha hareketlerini boşa çıkarmasında da görüldüğü gibi ordu gücümüz, halkımızın istemlerine yanıt verebilecek, düşmanların saldırılarına karşı koyabilecek mevzilenmeye ve yetersiz de olsa bir dayanımı gerçekleştirmiştir.

Elbette bütün bunlar partimizin ortaya çıkardığı ve halkımıza kazandırdığı değerlerdir. Her alanda düşmanlarımızı aralıksız sürdürdüğü saldırılarına karşı koyabilecek mevzilenmeye ve yetersiz de olsa bir dayanımı gerçekleştirmiştir.

Yenilgiye doymayan TC zirve toplantılarıyla büyükölük taslıyor

Ulusal kurtuluş mücadelemiz, Ortadoğu'nun dengeğini bozma yönünde önemli gelişmeler ortaya çıkarmıştır. Emperyalizmin çıkarlarını güvence altına alan yapıların gelişmelerini denemesine başlamaıyla halklar üzerinde otorite yitirmeye başladıkları da görülmektedir. Kürdistan'ın bölünmüşlüğü devrimimizin uluslararası boyutlarını daha yakıcı kılmakta ve etkilerini erkenden duyurmayı yal açmaktadır. Emperyalizm Sovyet sistemini dağıtmakla sorunları başlığı oranda coşacağını sandı. Ama milliyetçi hareketlerin bir birini ardına patlatı vermesiyle orfalk kan gölüne döndü. Herkes birbirine savaşır hale geldi. Savaşların bizzat nedeni olan emperyalizm bu sefer de savaşları kontrol altına alamayacak bir duruma yaşıyor.

Kürdistan'da partimiz önderliğinde savaş, daha çok dört parçaya bölünmüş halkımızın birliğini sağlama yönünde bir seyr izlemeye başladı. Mevcut gelişmeler ve daha çok da özel savaşın uygulanacağı yöntemler bina zorunlu olarak yönlü.

Halkımızın her gününü savaş ruhu içinde yaşaması, düşmanların sonuç almasını engelliyor. Köle Kurt kişiliğinden savaşkan Kurt kişiliğine ulaşmakla bunlar ancak yapılabiliyor. 15 Ağustos 1992 sonrasında geliştirilen topyekün saldırılarının teminde de böyle bir Kurt kişiliğinin oluşması yalmaktadır. Avrupa emperyalizmi bu gerçekliği gördüğü için TC'ye Kürdistan sorununu çözümü için 1990 yılında 1992'ye kadar bir süre tinnmiştir. Yardımları da bu çerçevede şartı vermiştir. 1992 yılının sonunda TC bundan dolayı topyekün bir saldırıya geçmiştir. Oysa böylesine kapsamlı saldırı 1993'te başlatılacaktı. Ama hesaplar tutmadı ve planları bir kenara atılarak haçlı seferi başlatıldı. Yeni bu sefer de partimize biziğin ömür 1992 yılının sonuna kadardı. Ama partimizin taktik alanında uyguladığı politik hat emperyalizmi de, TC'ye de etkisiz kıldı. 14 yılı böylece partimiz yit edime tehlikesini de ortadan kaldırarak tannılaması oldu.

TC'nin iharetçi, işbirlikçi, önderliklerle birlikte partimize yönelik Güney'de saldırıya geçmesi Irak, İran ve Suriye devletlerinin emgenemeliği altında yaşayan halkımızın tepki göstermesinde de beraberinde getirdi. Birleşik Kürdistan'ın oluşması yolunda atılan adımlar bölgede karşıdevrimci cephefin de bir çatı altında TC önderliğinde oluşturulması başlıca bir kazandırdı. Bu cephenin önemli bir ayağı da Türk emperyalist oluştuğu.

Osmanlı imparatorluğu'ndan bu yana yapılan istisleni türancılık politikasına TC günümüzde ısrarla sarılmış durumdur. TC Ortadoğu'ya yönelik yayılmacı emellerini bu Türk emperyalist vasıtasıyla gerçekleştirmenin hesabı içindedir. Bu emperyalistleri kuwaçık ekonomik siyasi ilişkileri, uzun vadede diktalet altında sömürgeci ilişkileri dönüştürme kapsayacak biçimde yapıyor.

30-31 Ekim'de Demirel başkanlığında yapılan zirve toplantılarından sonra Türk emperyalistleri buş karları birar basın toplantısı düzen-

leyerek TC'ye minnet borcu duyduklarını açıkladılar. Ortak ekonomik pazar anlaşırısından duydukları memnuniyetlerini dile getirdiler. Özalise, Azerbaycan, Kazakistan, Özbekistan ve Türkmenistan petrolünün ve doğal gazının Türkiye üzerindeki Avrupa'ya sevk edilmesi ve Türklerin birliğinden söz etmişir. Elbette bu cumhuriyetler TC'nin önderliğini, büyüklüğünü çıkarılan gereği kabul etmişlerdir. "Türkiye'nin sayesinde kalkınacağız" diyecek TC'ye bağıllıklarını dile getirmişlerdir. Demirel zirve toplantısı sonrasında bu cumhuriyetler için sunları söylüyor.

"Bu cumhuriyetleri dünyaya biz tanıstırdık, yeni bir dünyayı biz tanıttık. Avrupa Güvenlik İşbirliği Teşkilatı'nı (AGİK), Birleşmiş Milletler'in (BM) üyesi oldular. Bunlar yaşıyor, Avrupa ve ABD ile anlaşmalar yapıyorlar ve diğer kuruluşlarla da işi içine girecekler. Biz bunların kalkınmalarını istiyoruz, bu sadece tarihte var değil, gelecekte de var, yani da varız, her şey daha iyi olacak" (Tercüman, 2 Kasım 1992).

Bu sözlerin anlamı nedir? Açık, TC "bunları ben yarattım" diyor. O halde bu cumhuriyetler "benimdir" diyor, nerede "Türkiye yaşıyor" orayı TC toprakları olarak sayıyor anlamına geliyor. Bundan dolayıdır ki, TC büyük bir impt. orfuk eduşilya hareket ediyor. Bir emperyalist cumhuriyetin hemen herşeyinde bugün TC subayları, istihbaratçı ve ajanları cınt atıyor. Tüm devlet yapıları TC'nin çıkarları doğrultusunda örgütleniyor. Bu alar arda sürdürülen çalışmalar da yine bu kadrolar planlayıp uyguluyorlar.

Dünyayı fethetmek duyusıyla "Türkler bir araya geliyor" yaygarası koparan Özal ve Demirel'in başına verdiği demeler ırkçılık kokulurunu yiyor. Siyasete bitmiş, ekonomide bitmiş, kültürede çok ynzlaşmış biriktirilmiş benleş kapsamlı bir oluşumu gerçekleştirmiş çok zor bir olaydır. Çünkü günümüzde dünya koşulları arktı sömürgeci imparatorlukların kurulmasını eklemiyor. Türancılık ise zaten daha ortaya atılmasıyla birlikte bir ılışmasıyle işbirlikçi yönlemler vasıtasıyla ekonomik somuru yapılabir, anlaşmalar oluşturup paklar kullanılabilir ama arzuladığı imparatorluğa asla ulaşamaz. TC içinde bulundukları aşmazdan kurtulmak için bu hüylar peşinde koşuyor. Bir atabozu derir "Kelin memmisi öle kedi başına sürer" diye. TC'nin de kedi yarına çıkmış ama merhem bulup başına sürüyor. Yarı kendi bahçesinde da olamazken başkasının bahçesinde ağaçlık taslıyor. Türk emperyalistleri önderlik vasıtasıyla çıkarına bu biraşına çalışması da biraz buna benziyor. Kendi ekonomik problemlerine çözüm bulacağına bu tükelerin ekonomik kalkınmalarını yapmaları için haydi vaatlerde bulunuyor.

Bölgede tek büyük devlet olma istemlerinin gerçekleşmesi mümkün değildir. Ulusal kurtuluş mücadelemiz TC'nin bu tür çıkışları yapmasını önünde ciddi bir engel oluşturuyor. Eğer mücadelemiz olmasaydı TC bu yönde rahatlıkla ilerlemeler sağlayabilirdi. Fedol tarihi herforlatmak istemesi günümüzde hiçbir sorun sözünü getirilemez. TC yetkililerinin adeta dünyayı fethedercesine propagandasını yapıtları bu zirve toplantıları komik bir

hal almış durumdadır. Halklar tam bağımsızlığı yönünde ayağa kalkmanın mücadelesi için atıldıkları TC'nin emperyalist bir güce ulaşma yönündeki istemleri ne kadar gerçekçi olabilir? Turancılıkta en geliştiirilmiş ideolojisi olan kemalizm bile TC'nin açmazını gidermekten çok uzaktır. O yüzden Turancılık ve kemalizm iç içe geçirenlere sonuç alınmak isteyecektir. 29 Ekim törenlerinde bolca işlenen turancılıkta 10 Kasım törenlerinde canlandırılmak istenen kemalizm TC'nin ne kadar bitmiş olduğunu iyice ortaya çıkarttı. Gözleri yaşartıcı 10.10 Kasım'da yapılan televizyon programları kemalizmin içler acısı dramını yansıtmaktan öteye geçemedi.

Aslında TC de bu cumhuriyet için bir kurtarıcı olamayacağı çok iyi biliyor. Çünkü Türk cumhuriyetinin problemleri bir hayli ağır ve karmaşıktır. Buralara buluşması onu daha da çözümsüz kılmaktan öteye geçemez. Ortaya çıkan fırsatları lehine değerlendirmenin hesaplarını yapıyor. Daha çok ön plana çıkan oğu, psikolojik olarak kendin güçlü gösterme yönündedir. Savasız ortamında ugradığı derin yenilginin etkilerini bir şekilde ortadan kaldırma ya çalışıyor. Buna hakim olursa elbette diğer alanda çok arzu edildiği yayılmacı emellerini de gerçekleştirmeye girişecektir. Diğer yandan partimizin sürekliliğini, kendisinin ise sürekli güç kazandığını iddia ediyor. Neden? Çünkü TC, çöküşe doğru hızla giderken güçlülük imajıyla bunu örtbas edip saldırı ve katliamları sürüklediğirek partiyi bitirmeyi amaçlıyor. Kürdistan halkına açıkça "bakın dünyadaki bütün Türkler biridir, böyle bir birlik karşısında yenilmekten başka yolunuz yoktur. Türklüğün ateşinde yanmak istemiyorsanız bağımsızlık ve özgürlük gibi hayallerden vazgeçin" diyor. İçin gerçekliğine baktığımızda ise durumunun böyle olmadığını, halkımızın savaşı gerçekleştirecek psikolojik savaşa usla taktilerle yanıt verdiği rahatlıkla görülmektedir.

Türk cumhuriyetleri TC'nin el atması, temelde mücadele etmiş karşısında içine düştüğü bunalım aşamasının arasırlarından kaynaklanıyor. Tabii bunun yanısıra sömürgeci, yayılmacı, ırkçı, şoven yapısı da böyle şeyler yapmasına müsait olduğundan büyüklük taslamaktan da geri durmuyor. Kısacası Türk cumhuriyetlerdeki halklar TC'nin geliştirmek istediği sömürgeci ilişkileri çok geçmeden karşı koyma yönünde bir tavra girmekte gecikmeyeceklerdir. Dahası, partimiz mücadele etmiş sömürgeci-faşist TC'nin önünde engel olacak onun sömürgeci emellerini kursorunda bırakacaktır. Yani faşist TC akan suya karşı boşa kurek sallayacaktır.

Diğer yandan Güney Kürdistan'da TC tam bir boğazına yaşamaya başladığı bir sırada yeniden diplomatik атаğa geçti. Katliamlar eşliğinde Güneydeki işbirlikçi ajanları da yedeyine alarak başlatıldığı imha hareketi'nin birçok çevre umut bağlamıştı. Türk burjuva basınının olayları çok abartılı, yalan ve ikiye düşürme vesmi bu umutları güldürdü. A. cabca PKK yenilgiye mu diye bekleyiş içine girenler oldu. Hatta bunun üzerine hesapları ve hazırlıkları yapıldı. Öve övne okunana çikanlar peşmeğerler bu oylara yoğunlaştı. E. dildi. İhanetçilerin alcağka saldırıları başlatıldı. Bu saldırılar onlara büyük kayıplar verdirilince bu sefer TC tankıyla, topuyla, uçakıyla bu savaşa girdi. Demirel bu savaşa "tahminim Kibris çikarılmasından sonra en büyük talaruzdur" dedi. Ewet yapılan tahmin en büyük talaruzdu. Ama sadece talaruza geçmek yetmiyor. Karşı-

sında çok güçlü, düzenli bir ordu varmış gibi saldırıya geçen sömürgeci güçler havadan tataruza bomba yağdırıp gerillalarımızı bir hamlede yok etmek istedi. Gerillaları harzılıklı olmasından dolayı saldırılar fazla etkili olmadı.

Sömürgeci-faşist TC'nin yaptığı hareket hiçbir uluslararası kuralla bağdaşmıyor. Bir NATO üyesinin, üstelik NATO'nun arası ve olanakları kullanılarak her türlü kurallı ihlal etmesine hiçbir NATO ülkesi karşı çıkmadı. TC ise bu askeri talaruzu usarla "sinirötesi operasyon" olarak tanımladı. Tabii bu yönüyle yapılan açıklamalar gerçekleri gizlemiyor. Başını öyle bir hava oluşturmaya çalıştı ki, şovenist duyguları ayaklandıranak, ırkçı Kibris çikarılmasındaki gibi insanların akın akın ge-

rasyon demek yanlış. Kullanılan araçlar, yapılan planlar bir meydan savaşının başlatıldığını gösteriyor. Burjuva basını bile hareketin boyutlarını de belirten bunun bir savaş olduğunu gizlemiyor. İşte bunlardan örnekler:

"Adi 'savaş' olmasa bile, orada yapılan şey 'savaşın'ın başka bir şey değildi. Bu gerçekçeye, operasyon ayrıntıları gibi tutuluyor. Ama bunlara, yurdumuzun başka bölgelerinde de kayırdılan çok sayıda askerimizin katıldığı belli. Her şey gösteriyor ki, silahlı kuvvetlerimiz bugün, Kibris çikarılmasından sonra ki en kapsamlı hareketin içinde." (Altan Öymen, Milliyet, 24 Ekim 1992)

Kibris çikarılması Türk tarihinde Kibris savaşı olarak anılıyor-

"... TC yeni bir siyasi lider yaratabilir mi? Mevcut partiler içerisinde böyle biri daha ön plana çıkması ya da çikarılması değildir. Özal'ın ikide bir politikaya 'dönüyor'um, 'dönecem' dediği liderlik alanındaki çekilin sıkıntıya da ortaya koyuyor. Özal da yeniden gelse, mücadelemin çizgisi değişmeyeceğinden o da fazla bir şey yapamayacaktır. 'Yeni dünya düzeni'ni bayatlatmış, ekşimsiz liderleri küflü politikalarını TC'yi mücadelemin karşısında yenilmekten kurtaramayacaktır..."

lip "biz de savaşa gönüllü gitmek istiyoruz" demeleri için çağrı nite-liğinde haberleri ardı ardına namsetteler çıkardı: "Her Türk'ün görevi ülkesini korumaktır" sloganı bayrak alarak, Güney Kürdistan'da yaşayan Türkmenlerle bile partiyi karıştırlarla donatıldı. Yazılanlara bakılırsa mehemtçiler zafere zafere koşuyorlardı. Her gün birkaç tele ve birkaç kamçı dursuyluydu ve binlerce genli öldürölüyorlardı. Haftanın zaten kuşatılmış ve Osmanlıcan, Cemil Bayık öldürölüyorlardı! Geri kalanlar ise boğazına uğramış ve çoğu da pesmeğerle sığınmışlar! İşçileri Bakan İsmet Sezgin 27 Ekim günü basın kürsüsünden su açtıkları yayıyordu:

"Terör konusunda yuce milletimiz ve silahlı kuvvetlerimiz istin performansıyla, büyük yul katetik ve PKK'nın belini kırık." (Hürriyet, 27 Ekim 1992)

Ama nedense TC ordusu bir türlü Zap süsünü aşamamıştır. "Aldık" denilen alanlarda da yine gerillalar bulunuyordu. Tabii savaşa psikolojik mücadele çok önemlidir. TC'nin psikolojik savaş düzeyi ikinci Dünya Savaşı'nda bile bu kadar yoğun kullanılmamıştır. Analiz süren ve bir buçuk aya yaklaşan hareket karşısında partimizin sergilediği direniş sömürgecilerin emellerini boşa çikarmıştır. Yine TC'nin bahanelerini ortadan kaldırmak için gerillanın özellikle sınır kesimleri boşaltarak biraz çerilere doğru taktiksel olarak çekime hareket, başarılı şekilde sonuçlanmıştır. TC'nin en çok sığın-dığı "sinirizm tehdit ediyor, güvenlik kordonu oluşturuyoruz" gerekçeleri böylece boşa çikarılmış, kendisi haklı gösteremeyeceği olanak tanınmamıştır.

Faşist TC bu işi ilk etapta farklı yöntemlerle halletmek istedi. İşbirlikçi güçleri parça parça savaşa sürdü. Önce KDP'yi kullandı. KDP gerillalarını aldıkları darbelerle ağır kırımlar vererek yenildi ve ger çekildi. Ardından YNK piyasaya sürüldü. Onlar da yenilgi uğrayıp da öldürüldü. TC bu güçlerin yenildiğini ve etkisiz kaldığını görünce bu sefer doğrudan müdahale etti. Piyade ilerlemeyince tanklar, topolar devreye girdi. 4 günde tamamlanacağı söylenen sözümüne operasyon tam bir buçuk ay sürdü. Artık buna ope-

sa, bu hareket ondan da kapsamlı olduğunu göre çok şiddetli bir savaş olduğu gerçeği kendidilğinden ortaya çıkıyor. Devam edelim örneklerle:

"Kuzey Irak'taki savaşın iki yönü var. İlk: Türkiye galiba, 1974 Kibris Barış Harekati'nden bu yana ilk kez bu capta bir askeri hareketin içinde yeri alıyor... Bu kapsamda ve bu yoğunlukta... İkinci: si: 'Bunun adı arkti 'sinirötesi operasyon' diye de-ğil... Bunun adı tam anlamıyla 'sıcak savaş'... Belli bir askeri güçle savaşı kendi topraklarında değil, ama çok kullanılan bir deyimle, bataklıkta yürütülüyor. Bataklık yürütülür yürütülür içindeki terör eylemlerinin kökünü küçümsüye yönelik geniş çaplı bir hareket... Bir deyişle, birkaç cepheye yürütülen bir hareket..." (Yalçın Doğan, Milliyet, 24 Ekim 1992)

karma ve ardından da işgal hareketi yerleştirme niyetini taslıyor. Ama gerilla mücadelemiz buna olanak tanımadı. Faşist TC'nin bahane ettiği nedenleri ortadan kaldırarak, onu boşluğa bıraktı. Güney Kürdistan'da yaşayan halkımız da TC'nin asıl yapmak istediklerini iyice görürne işgale karşı çikmaya başladı. İşler çığırından çıkmadık ihaneçti türki sömürgeci güçlerin geri çekilmesi için TC'ye adeta yalvardı. TC de tehlikeyi sezdiği için geri çekilmeye mecbur kaldı. Elbette mehemtçiler zafere zafere koştuğu propagandalarının alevi giderek söndü. Çokşunun yeni yüzlerce kayıp, binlerce yaralıları aldı. Yenilginin boyutları gizenmek istendyse de başarılamadı. İşte böyle kritik bir ortamda Demirel, Pakistan ve İran ziyaretinde bulundu. Bu ziyaret nedense değildi. Oysa Demirel daha birkaç gün öncesinde su açtıkları yapmıştı:

"Türkiye bir tedbir olarak Irak hududunu tamamen, İran hududunu da yarınsı kapamıştır. Pratik olarak sızma olmayacak şekilde kapamıştır. Türkiye cinayet işleyen bu insanları zararsız hale getirmek zorundadır. Kuzey Irak'ta bu harekate yetecek kadar güvenlik kuvveti vardır. Bu işin hakkından gelecektir. Devlet bir nefsi müdaafa halindeydi. Kuzey Irak'ta yapılan iş tamamen legaldir. Bu bir güvenlik hareketidir. Ve her gün, her saat değişik şartlara sahiptir. Bu nedenle ne zaman biteceği konusunda bir şey söyleyemem. Güvenlik icapları yerine getirildiği ve 'bu kadar yeter' denildiğinde hareket son bulacaktır." (Hürriyet, 25 Ekim 1992)

Demirel'in 11. basın toplantısında yaptığı konuşma böyle. Burada "biz yenilgiğimizden değil, yeteri gördüğümüzden çekiliyoruz" demenin zemini yaratılıyor. Gezinin başlanıyşla birlikte dikkatler de yavaş yavaş başka yöne çekiliyor. Demirel gezinin gerçek amacını gizlemek için hem Pakistan'a kadar uzanıyor, hem de yanarda bir isademi heyeti götürerek farklı ilişkileri geliştirme süsü veriyor. İlk ziyaretin Pakistan olması ve daha sonra da İran'a gelişmesi için asıl yüzünü örtbas

ler. Güney Kürdistan'da başlatılan hareketin hemmasında partimizin uygulanmaya koyduğu ambargo gönüllü katılım gösteren İran ve Suriye sömürgelemlerde yaşayan halkımız, parçalar arasında ortak duygularına hareket etmenin gelişim düzeyini ortaya koydu. Bu İran ve Suriye'nin hoşlanmadığı bir durumu arzetti. Kürdistan hakkındaki bu gelişim tarihsel olarak birbirlerine hiç güven duymaması olarak Türkiye, İran ve Suriye devlet adamlarını bir araya gelmeye zorladı. Partimiz gelişmeleri lehine çevirmenin mücadelesi içinde olırken, elbette sömürgeci devletler de boşta sormuşlardı. Hele ihaneçti güçler ağır kayıpları aldıktan sonra partimizin çapını ve uyarısına karşılık vererek TC ile ortak saldırı yapmaktan vazgeçmeleri üzerine daha ciddi vaatler ortaya çıkardı, yapılan anlaşma gereği gerilla güçümüzün sınır bölgelerini boşaltarak için kısımlarda konulmasını, serbestçe her alanda dolaşmasını TC'de müthiş bir rahatsızlığa yol açtı. Yıllardır yürüttüğü özel savaştan sonuç almayan Türk hükümeti, bu sefer de "bu sadece benim sorunum değil, hepimizin sorundur" diyerek kendisini güldürmeye çalışıyor. Bugüne kadar Kürtili öbür konuşma devletlerine karşı çok olarak kullandığını ama şimdi durum çok değişti. Bu sefer de "gelin benimle birlikte savaşı" diye kullanıyor.

TC'nin "genelkurmay hükümeti" sözde Federe Kürt Devleti'nin oluşumuna karşı çıktı. Ama görünüştü pratik aynı değildi. Barzani ve Talabani ile sık sık yapılan görüşmeler, sunulan yarımlar bu devletin oluşturulması yönündeydi. Elbette TC'nin federe devletten bir takım istemleri de vardı. Bu istemleri yerine getirilmediği müddette TC sözde karışacak ama el altından da her türlü desteği sunacaktır. TC'nin istemi KDP ve YNK ihaneçti partimizde darbe vurmak, hatta yok etmekti. Bütün gelişmelerin temeli bu sunu oluşturdur ve en kısa zamanda ortaya çıkı. KDP ve YNK partimizde tutusuzca saldırdılar. TC'ye yaranam içine, uşaklıkta sınır tanımıdılar. Verdikleri ağır kayıplar sonucunda bu

İran, Suriye ve Türkiye dışişleri bakanları, 14 Kasım tarihli "Kürdistan'a hayır" zirvesinden muftu.

Bu iki burjuva yazının dışında diğerleri de aynı duruma farklı cümlelerle parmak basıyorlar. Tabii TC'nin böyle bir savaşa girmesi onun bir takım kayıplar duymasından kaynaklanıyor. Talabani ve Barzani önderliğinin bilmesi durumunda TC tamamen dayanaksız kalacaktır. Partimizin bu alanda da güclemesiyle halkımızın birliğini ve bağımsızlık bilincinin gelişeceğinden, filii bir çikışa yol açacağından duyduğu korku vardır. Burada da genli savaştın başlatılması TC'nin duruma daha da zorlaştıracaktır. Nihayet son gelişmeler de bu yönü olduğundan sömürgeci Türk devleti asken gücünü partimizi buradan ç-

ikmedi. Demirel Tahrân'da Güney Kürdistan'daki son durumları derlendirmiş ve ortak hareket edilmesini için Suriye ve İran'a zirve toplantısını 14 Kasım'da yavne çağrısında bulundu. Suudi Arabistan da bu toplantıya davet edildi ama Suudi Arabistan bu çağrıya olumlu yanıt vermedi. İran ve Suriye kısa sürede toplantıya katılacakları n açıkladılar.

Gelişmeler sömürgeçlerin açısından tehlikeli bir rotaya girmiş ve TC bu soruna herkesi buluşturmak istiyordu. Suriye ve İran bugüne kadar TC'nin yürüttüğü özel savaşa katılmayış ama ciddi bir tarzda karşı çikmamaya da özen gösterdi-

şi beceremeyenleri anlayıp geri çekildi. İşte bundan sonra TC Federe devletlen oluşmasına tamamen tarıv aldı. Eğer ihaneçti güçlerin saldırıcağı güçleri olaysay gücünün, çok iyi usak olduklarını gösterirdiler. Ama sömürgeçliğin kanunları güç dengelerini göre işliyor. Uşak da olsa, hani de olsa güçlüyü bu sunu hiçbir anlamı kalmıyor.

14 Kasım'da TC Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin, İran Dışişleri Bakanı Ali Ekber Velayeti, Suriye Dışişleri Bakanı Faruk El Şara bir araya geldiklerinde yeniden durdular. Konular suniar oluyordu:

"Kürt sorununun ülkelerin birbirine karşı koz olarak kullanılmasından

kaçınılmazı.

-Sınırlarda herhangi bir değişikliğe yol açacak gelişmeler karşısında ortaklaşa tavır konulması.

-Bu aşamada Kürt Federe Devleti'ne karşı konulması.

-Kürt nüfusunun sorunlarının insan hakları çerçevesinde ele alınarak çözüme kavuşturulması için üç ülkenin de çaba sarfmesi.

Bunlar toplantıdan çıkan ortak düşüncelerdir. Toplantı sonrasında Faruk El Şara, federe devlet üzerine sorulan bir soruya "Irak halkı çok acı çekti. Kürtler biraz daha fazla acı çekti. Ancak bu onlara devlet kurma hakkını vermez" şeklinde bir yanıt veriyordu. Bu sözler üç ülkenin tavırının ne olduğunu da ortaya koyuyordu.

14 Kasım toplantısına Barzani ve Talabani de katılmayı istedi. Hatta bunun için Ankara'ya gidip "belki toplantıya alınırız" diye beklediler. Ne de olsa kendilerini devlet olarak ilan etmişlerdi. Toplantı da Kürt sorununu üzerine yapıldıyorken, devletlerarası bir mesele olduğundan toplantıya alınacakları sanılıyor. Bütün cabaları federe devlete karşı çıkılmaması önlemek içindi. Ama usaklıklarının düzeyi sömürgeciler tarafından yeterli görülmemiş ve toplantıya alınmamışlardı.

"Yeni Dünya Düzeni"ne yeni lider arayışları ve ABD seçimleri

ABD ve Avrupa emperyalizmi reel sosyalizmi dağıtmakla hızımla kavuşmanın rahatlığı içinde yaşayacağını düşünürken dünyada yeni sorunlar boy verdi. Sorunları çözümler hakkı özgür ve insanca yaşamak için yaladı kalktı. Doğu Avrupa'da meydana gelen politik ve sosyal olayları emperyalizmin başını ağrıtmaya başladı. Reel sosyalizmin yıkılması kendi başına bu ülkelerin sorunlarını çözmüyordu. BM kanalıyla yapılan yardımlar günlük yaşamı bile kurtarmaya yetmiyordu. Emperyalizm büyük bir iddiyalar halkların sorunlarına en iyi çözümü getireceğinden den vuruyor. Yeni sömürgecilik artık ihtiyaçlara yanıt vermede çok zayıf kalıyor için emperyalizm, kendisini "yeni dünya düzeni" adı altında halkları benimsenmeye çalışıyor. "Yeni dünya düzeni"nde ulusal sorun, ulusal haklar diye bir şey yok, sadece insan haklarını ihlallerinden kaynaklanan sorunlar var. Bu çerçeveyi aşan oldu mu şiddetli bir şekilde bastırılmadı. Körfez savaşından bu yana ağırlıklı olarak uygulanan politika budur.

Emperyalist sistem günümüzde değişik görünümünü yaratmaya ihtiyaç duyuyor. Dikkatleri biraz sıcak savaşlardan başka alanlara kaydırarak kafaları boş şeylerle, tali sorunlarla meşgul etmeye istiyor. Sistem başını çeken ABD'nin son başkanlık seçimleri de böyle bir muhtesaba sahiptir. Aslında politika da değişen bir şey yok. Yüzyesli ya da da göstermek yapılacak bazı değişiklikler de sonuçta gerçek yönü çizmeye yetmiyor. Körfez savaşıyla birlikte George Bush başkanlığı çok yiprandı. Savaşta yapılan askeri ve ekonomik harcamalar dünya ekonomisini derinden sarı. Bu sarıların etkileri hala silinmiş değildir. Bazi ülkelerin günümüzde bunun sancılarını yaşıyor. Uygulama değişimlerine göre o zaman sınırlar değiştirilerek yeni umutlar, beklentiler yaratılmayıp, frangate skandalından dolayı, alıncıların başsızlıklarından vdsi da Bush'a ABD kamuoyunda tepkiler yoğunlaşmıştı. Evet "Yeni dünya düzeni"ne yeni sınırların sistemin bir ihtiyacı olarak belirdi. Başkanlık seçimlerinde bu sınırlar Clinton oldu.

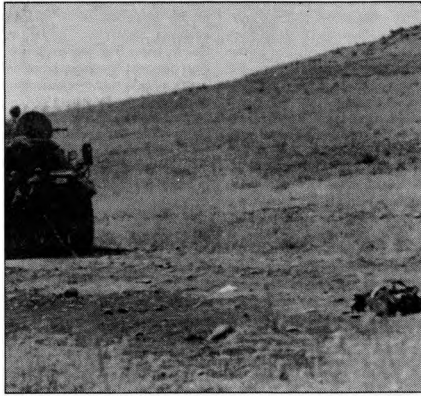
14 Kasım toplantısı TC'nin Güney Kürdistan'da yenilikçi kaçmaya başladığı bir esnada yapıldığından anlamlı ve üzerinde durulması gereken bir gelişmedir. Alınan ortak kararlar yeni oluşumların zemini de bağrımda taşıyor. Bölgesel faktörün doğuşuna da yol açabilir. Çekiş Güç'ün uzun süre bölgede kalması durumunun çeşitli tepkileri geliştireceğinden bölge devletlerinin beklisinden bir örgütlenmenin oluşurması sömürgeciler açısından daha az sakıncalı olacaktır. Elbette günümüzün Kürt meselesi eski tarihlerdekine hiç benzemiyor. Her türlü sömürgeci politika boş çıkarak yeteneğe sahip olan partimizin bu mücadeleye önderlik etmesi sömürgeci devletleri daha temkinli davranmaya götürüyor. Geçmişte de birçok faktör kuruldu ve anlaşmalar yapıldı. Bugün de aynı oluşumların değişik biçimlerde karşımıza çıkması gayet doğaldır. Çünkü meydana gelen bir savaş yürülmektedir. Cephele düzeyinde yapılan ittifaklar savaşların dogası gereğidir. 14 Kasım toplantısı da sadece bunlardan bir tanesidir ve bunu da savaşın normal seyrinin bir ürünü olarak görmek gerektir.

Clinton yeni vaatler sunarak seçimi kazandı.

Demokrat Parti'den adaylığını koyan Clinton'un seçimi kazanmasını hemen ardından birçok siyasî çevre "ABD politikasında ne tür değişiklikler olacak" beklisinden ürünü. Dünya durmadan değişiyor. Avrupa ülkeleri kendi aralarında ekonomik işbirliğini geliştiriyor. A. zinkî milliyetler ve halklar haklarını istiyorlar, bunun için savaşa tutuşuyorlar. ABD ise bunları önünde bulunduruyor. "Yeni dünya düzeni"ni daha çok yeni sömürgeci geliştirmeye amacıyor. Bunun pratik uygulamasında ortaya çıkan pütürler Clinton başkanlığı çizmeye çalışacaktır. Şu da bir gerçek ki, özellikle günümüzden sonra emperyalizm neresi el atarsa atarsa orada bir halk mücadelesi, muhalefet yükselcektir. Çünkü Clinton temel politikaları dokunmayacaktır. Değişik görünümlerle bu politikaları uygulamaya yolumuz olacaktır.

ABD seçimlerinin Kürdistan sorunu yönünde değişik bir politikasını olmasi ihtimali düşür. ABD'nin yaklaşımı zaten bellidir. Bunun da ötesinde başgöç Kürdistan vardır ki, bu da onun gönüllü kabul edileceği bir şey değildir. TC'ye özel savaş yürütmesi için sunduğu yarımlar da bir kesintiyi getirmesi de ABD çıkarlarını alacağı biçime göre düşecektir. Ancak kolay kolay TC'yi elden bırakmayacaktır. Çünkü TC güçsüz durumda düşüktü karşılarında daha güçlü bir PKK'yı bulacaktı ki o bir bilemedi. Bu konuda Avrupa ülkeleriyle bazı çekişmeler yaşayabilir. Avrupa emperyalizmi 1990 yılında Türkiye'ye Kürdistan sorununun çözümünü için 1992 yılı sonuna kadar süre tanıtmıştı. Süre dolmuş olmasına rağmen TC bir çözüme ulaşamamıştır. Hatta onun açısından Kürdistan meselesi daha karmaşık hale gelmiştir. TC'nin tek başına altından kalkması da zaten düşüncelidir. 14 Kasım toplantısı da TC'ye biraz güç verme biçiminde sonuçlanmıştır.

Evet, ulusal kurtuluş mücadelemiz Türk hükümetinin inkar politikasını terk etmeye yakıcı bir tarzda dayatmaktadır. Elbette bu değişikliği emperyalist sistemden bağımsız bir

Kürdistan'da "Yeni Dünya Düzeni"nden bir görüntü.

şekilde olmayacaktır. ABD'nin "Yeni dünya düzeni" politikası nasıl yeni liderleri gerekli kılıyorsa, Türkiye'deki değişiklikler de yeni liderlere ihtiyaç vardır. Demirel-İnönü hükümeti yaptığı yoğun katliamlarla çok yiprandı ve teşhir oldu. O yüzden bu katliam hükümeti reformist uygulamalara yatkın değildir. İnanıncılığı da kalmamıştır. ABD'de esen seçim rüzgarları Türkiye'de etkisini 23 yılleşim alanında yapılan belediye seçimlerinde gösterdi. Bu seçimler bir anlamda nazik yoklama biçiminde olduysa da diğer yönde de yeni iktidar ve yeni lider bulmanın da ön çalışması biçimindedir. Seçimler Refah Partisi adeta palmali bir yiprandıysa, DYP oyları korunurken, SHP ve ANAP en güçlü oldukları illerde bile gerilemeye başladılar. Görüldüğü gibi SHP-ANAP

artık piyasada kabul görmüyor. DYP'yi olduğu gibi koruyan ise son dönemlerde aşırı bir tarzda körüklenen irkçılık ve sovenizmdir. Refah Partisi'nin öne fırlamasında katliam hükümetinin diğer yönde yaptığı yoğun örgütlenme ve propaganda çalışmalarının etkin bir rolü vardır.

TC yeni bir siyasi lider yaratılabiliyor. Mevcut partiler içerisinde böyle bir daha ön plana çıkması da da çıkarılması düşüncesi, Özal'ın ikide bir politikaya "dönüştürme, dönüştürme" demesi liderlik alanında çekilen sınırları da ortaya koyuyor. Özal da yeniden gelse, mücadelemizin çizgisi değişmeyeceğinden o da fazla bir şey yapamayacaktır. "Yeni dünya düzeni"nin bayatlaması, ekşimsi liderleri küflü politikalarıyla TC'ye mücadelemiz karşısında yenilmekten kurtarmayacaktır.

Almanya ikiye bölünmesi, TC yalanlara sığınıyor

Almanya NATO'nun Güney Kanada'daki askeri, siyasi ve ekonomik olarak en çok besleyen ülkedir. Türkiye de en büyük askeri yardım Almanya'dan alıyor. NATO'ya göre Almanya'nın verdiği silahları NATO'nun kapsamı dışındaki olaylarda kullanamaz. Ama TC aldığı askeri araçları NATO'nun dışında kullanıyor. Kürdistan'da en kapsamlı katliamlar Almanya'dan alınan ekonomik ve askeri yardımlarla yapılmıştır. Alman silahlarını, tanklarını Kürdistan'da kullanıldığını daha belirgeç çöktür. Almanya Değişikler Bakanı "Türkiye ile anlaşmamız var. Verilen silahları Güneydoğu Anadolu'da meydana gelen olaylarda Kürtlere karşı kullanamaz. Bu olaylar NATO'nun kapsamı dışındadır" diye açıklamalar da buluyor. Oysa daha dün Şırnak, Ağrı, Çukurova, katliamları, Mesut Dündar'ın katliamı bile böylece oldu. Alman devleti bunlardan haberdar olduğunu söyleyemez. Kürdistan'da TC'nin yaptığı her şeyden haberi var ve bu silahların kullanılmasından mı yaktır?

Almanya'nın partizme karşı aldığı tavır ortadadır. Göstermelik olarak silah yardımını durdurması da kamuoyundan gördüğü tepkiden dolayıdır. Bugün Türk makamları bile Alman tankının Mesut Dündar'ın katliamında kullanıldığını inkar edemezken, bunun boy boy resimlenmiş dünyaya basınında yayınlanırken Alman devleti bunu duymamazlıktan geliyor. Türkiye'ye "bu tanklar PKK ile olan savaşta Kürtlere karşı kullanılmı" diye soruyor. Türkiye "kullanılmı" diye cevap veriyor. Elbette TC hayır diyecektir. Hangi bir

devlet ben Kürtleri katletmiş diye itiraz bulunur! Demirel-İnönü hükümetinin yaptığı katliamlar bir asır boyunca yapılan katliamların sayısından kat kat fazladır. Katliamlar hükümetine ekonomik askeri yardım sunmanın anlamı nedir? 1990'da TC'ye 1992 yılının sonuna kadar Kürt meselesini çözmesi için süre tanıyan ve bu süreçte TC'nin yarımlar, soykırımları daha yolumuza dair güvence veren Avrupa emperyalistleri arasında yine Almanya başı çekmektedir. Almanya da çok iyi biliyor ki, TC'ye yapılan yardımlar olmazsa o partizme ve halkımıza karşı yürüttüğü özel savaşını bir gün bile devam ettiremez.

Almanya, kendi kamuoyunun tepkisi karşısında askeri yardımları durdurduğunu açıkladı. Fakat kısa birkaç geçici açıklamalarından sonra yardımları tekrar başladı. Ve ilk elde Derince Limanı'na 95 personalı taşıyıcı gemiye gönderildi. Üstelik bu yardımlar da hibe yoluyla yapıyor.

Göstermelik olarak ne söylese söylesin, Alman hükümeti Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini engellemek için her türlü çabalarını içinde bulunduruyor. Almanya'ya iltica yapmış Kürtleri bile TC'ye teslim etmek için yasalara karşın ırmak ugrasını veriyor. Elbette Almanya'nın aldığı bu tutum TC'nin özel savaşından ayrı düşüncüdür. Çünkü özel kırı savaşın ana karargahlarından birisi de Almanya'dır. Almanya-Türkiye ilişkilerinde Kürdistan sorunu en başta geliyor. Bölgede emperyalizm çizdiği sınırlar radikal tarzda tanınamayacak bozmaya yönelik partizim önderliğindeki Kürdistan

halkının mücadelesi, yapılan yardımların düzeyi ne olursa, bu engelleri aşacak güce, yeteneğe ve politikaya sahiptir.

TC Rusya'dan da zırlı araç alıyor. Bu kadar askeri malzemeye rağmen, TC gerillalarımız kurtulmaya yenilgi yaşamaktadırlar. Çekiş Güç'ü bile bizzat fiili olarak katlıyor. Sonuçta partimiz bu savaşta sürekli güç toplayan ve kazanan tarafta oluyor. Nitekim Çekiş Güç'ün konumu da tartışılır hale gelmiştir. "Çekilsin mi, çekilmesin mi" diye tartışmalar sürerken, için tekkale azeden yönü daha çok dikkate alıyoruz. Çekiş Güç'ü çekilse olastı patlamalara nasil müdahale edilecek? O zaman çekilecekse bu görevi üstlenmek yapılacaklara gitmek gerekiyor. Sorun bu kadar karmaşık bir hal almışken, Çekiş Güç'ün Türkiye'den ve Güney Kürdistan'dan çekilmesi pek olası görünmüyor. Yeni askeri faktörün oluşumu gerçeğimize o zaman çekilme durumu gündeme gelebilir.

Olağanüstü Hal'in uzatılması ve Pişmanlık Yasası

Kürdistan'da yaşanan savaşın düzeyinde olağanüstü bir durum kalmamıştır. Günlük yaşam amsızdır bir savaş içinde yürütülmektedir. Halkımız düşmanın topyekûn saldırısı karşısında gücünü yitirerek ve özgünlüğüne dayanarak özgürlük yürüttüğünü kararı adimlatırlar. Herkes düşün man da yeni kararnamelele Kürdistan'da kırı savaşına yasal dayanaklar yaratmaya çalışıyor. Olağanüstü bölge dediği Kürdistan'da askeri güçle varlığını korumak peşindedir. MGK'nın kararı ve ardından Bakanlar Kurulu'nun onayı ile kararla Olağanüstü Hal 4 ay daha uzatılmıştır. Oysa daha önceki uzatmada "bu son uzatmadır" denilmişti. Söylenen önemli değildir. Önemli olan TC'nin savajizm karşısında ne hale gelmiş olduğudur. Kürdistan'da normal yaşam nasıl sağlanacaktır? Halkımız artık TC sömürgecilikini maliyet emilimi ve onu hiçbir koşul altında kabul etmeyecektir.

Olağanüstü Hal askeri yönetim demektir. TC bu yönetimi kaldırıldığından askerin normal yaşamına dönmeye gerektiriyor. Askere normal yaşamına dönmeye Kürdistan'da TC denen bir olay kalmaz. Bir de bu gerçekliği yasalarla bağlamak da öyle çözüm değildir. "Olağanüstü hal uzatılıyor" demek Kürdistan halkına karşı savaşa devam ediyoruz demektir. Zaten TC bu savaşı yasaya bağlasa da, bağlamasa da sürdüremez kaçamaz. Ya yok oluşu önünlü kabul edecek ya da sonuna kadar savaş içinde olacaktır.

Olağanüstü halin uzatılmasından hemen sonra mecliste onaylanan pişmanlık yasasının kısa denk getirilerek yeniden çıkarılması da çok şey ifade ediyor. TC o kadar çözümsüz kalmış ki, bu yasaya bile umut bağlamıştır. Bir umuttur düşüncesi hazırlanan yasanın Kürdistan'da sonuç alamaması mümkün değildir. Savaş halkı yürütüyor. Halkın kendisi özgürlük kavgasından pişmanlık dönmeye de beklenemez. Kaldı ki sömürgeci askeri gücüne, barbar uygulamalarına da getiremediği insanları böyle yasalarla, çağrılarla da getireceklerini sanarak kendilerini aldatıyorlar.

Sonuç olarak, faşist TC hangi taseba başını vurursa olsun, dünyayı da peşine taseba özgürlük ve bağımsızlık elde etmekle kararı olan halkımızın karşısında yenilmekten kurtulamayacaktır. ■

Abdullah ÖCALAN yoldaşın tüm partililere ve ARGK savaşçılarına talimatı: Yurtdışından ülkeye dönüşün 10. yıl derslerini kavrayalım ve her alanda devrimin ordulaşmasını tam uygulayalım!

Partimizin, ulusal kurtuluş mücadelesinin tarihinde temel ve belirleyici rollerinden birisini oynayan yurt dışı faaliyetlerimiz ve bunun merkezinde yer alan Mahmud Korkmaz Akademisi'nin kendini çok kapsamlı bir biçimde üretme ve ülkeye yansıtan biçiminde belli bir mevzi değişikliği gitmesi dolayısıyla, sizlerle bu sahada gerçekleştirilen çabaların, yürütülen savaşın anlam ve önemini bir kez daha hatırlatma gereğini duyuyoruz. Hiç şüphesiz bu on yılın doğru kavranması halinde devrim tam zafere nasıl ulaşabileceğimizi göstermek, zafere daha bir seçeneğe fırsat tanıma, bunu artık başan imkanlarının da öteye mükellem ve hiçbir engelin önleyemeyeceği bir biçimde güçlü adimlarla başarı yürütüşü halinde sağlam götürmek hiçbirimiz için hiçbir gerekçeye kaçınmaya-çağı, gereklerini yerine getiremezlik edemeyeceği, daha da ötesi bu yılların yaman derslerine dayanarak büyük bir yanlış yönünde bunu görevlere yansıtarak bir barı barışa sahip olma gibi bir sorumluluk anlayışı ve cabası ile karşı karşıyasınız.

Ülkeye dönüş üzerine biz daha önce de bir değerlendirmede sunduk, tekrarlamaayaçağı. Anlam ve önemini ne olduğu üzerinde hem dünya tarihinden, hem de kendi ülke somutundan bazı örnekler verilecek durumdu. Özellikle ağır tedbir alınmasıydı, bu yıllar böyle karşılanmasaydı, bir Ermeni soykırımı gibi, nasıl binlerce yıl topraklarından sürülüp bir daha dönmeyen bir sürü halk gibi bizim de o 12 Eylül faşizminin büyük saldırısına bir daha topraklarımız ve kendi kimliğimize dönemeyecek şekilde bir uygulamaya karşı karşıya olduğumuz; gidenin sadece PKK değil, hatta bir ulusal kurtuluş değil, her halkın bir daha dönmemesine gidiş olduğuna oldu ortaya koydu. Bunun böyle olduğuna unutmamaları şimdiki gerçekliği bakıp aldarmayalım.

Bu yıllarda reel sosyalizmin çözüldü ve yine ulusal kurtuluş hareketindeki çözüldü var. Ayrıca Türk sonundaki çözüldü var. Bunlar, öyle basitle alınarak değerlendirilecek gelişmeler değildi. Emperyalizm ve onun en vurucu işbirlikçilerinden birisi olan faşist Türk sömürgeçliğinin böyle bir karşı-devrimin hamesinde yeri büyük, daha belirleyicidir. Üzerimize gelen, böylesi bir güçtü. Bu güç değil bir tek partiyi yok etmeyi, savaş esamesinin bile okunmayacağı bir durumu yaratmakla görevliydi. Bunu fazla vurgulamaya gerek yok, gerçeklere biraz saduğuyula bakanlar, bunu tespit edebilirler.

Bir defa bizim bilincinde neye karşı direndiğimiz yi kavramak lazım. Usus, kendi devrilemeyeceği kılıcı tam veraset ettirme vuruşu. Birlikçi kırılışta o da kılıcı attırdı! Öyleydi ve doğrudur. Buna rağmen kırılış attırsa o olsak, düşmanın ancak bir on yıl sonra tam yemeğe gereği duyduğu bir alanda çok umutsuzca ve yenilerin kimliğini bile hiç gelecekte görmedikleri bir çalışma mevzi, inanılmaz sabır ve taktik çabaları ile neyle kuyu kara gibi bir şeyler yaratma çabası içinde olusumuz gerçeği vardır. Hemen belirtelim ki

bir umut olabilmek, umudu söndürmemek, bu konuda çok zor olanaklarla da olsa çevreyi stabilizelemek tek endişemizdi. Bu yıllarda bunun bilincindedeydik; her şey bise de doğru olan bir kişiliğin tasfiyeye uğramadan mutlakla bu yaşama karşı durması ve bunun için de her şeyini ortaya koyması gerekir. Yeter ki çizgi tasfiye olmasın, başkalaşma uğramasın diye her türlü zorluğa katlanmayı kabul ettirmiş biliniz.

1980-81 yılları böyle bir tutummayla, kaybetmeye cabasıyla geçti. Yaman yılın olduğunu vurgulamaya gerek yok. Parti tarihiniz bütün yılların yaman yıllarıdır, bütün günleriyle. Ama 12 Eylül'e karşı ayakta kalmanın da ne yaman yürek, ne yaman düşünce istediğini de bugün herkes biliyor. Türkiye'de teslim olmayan bir tek toplum ferd, bir tek demokrat, bir tek devrimci kalıktı. Katanlara aldanılmayalım. Baş istisnalar varsa, onları da yüze yüze kontrol altında yaşam şansı verildi. Ve bunlar, 1980'lerin başlarında çok ağırlığa bile fazla dirmeninden bittiler. İstisnalar durumu değıştirmez. Ve biz bir gerçek olarak düşmanın kontrolüne girmek için çok ezen gösterdik ve girmedik.

Evnet, bu yıllarda Diyarbakır zindanına dayatılan teslim alma ve imha girişimi tarihinde eşsiz ender rastlanılır bir direniş verildi. Sağda-solda direnen birkaç grubumuz varsa da imha edilmişlerdir. Elde parti tarihi diyebileceğimiz bir şey yok. Bir Siverek direniş var ama başımıza bela olmuştu, altından çıkam bile büyük özveri istiyordu. Ve bir kez daha her şey yeniden yaratmak için karşı karşıyadık. Dedikim gibi ortaklık Türkiye'nin devrimi, demokrat, sosyalist devrimci birliği, kimseleri de yoktu. Filistin direnişine temasa geçmiş, temsilcileri vermişler ama ikinci gün kapatmaya yüz yüze baktırmışlardı. Güney'de KDP, MİTTE bağlantılı işbirlikçisi konumunu sürdürüyor. Reel sosyalizm, o zaman bütün içgüçlerini TPKP eliyile kusuyor. Özellikle yurt dışında düşmanın daha fazla barı dikiyor, partiyi tasfiyeye götürmek birtakım komplolar düzenliyor. Bunu açıkça gördük. Çoğu zaman gizleme gereği bile duyuyorum, KUKU'ya DKKD'yi kullanmak istiyor...

1982'lere doğru daha adim atmadan, yaman yerleştirilmiş güçler birkakım destek vermesini, bizi sadece bir çok olarak kullanmak derdindediydik. Ama buna rağmen biz birkaç kişiyi bir kampa tutmayı büyük başarı olarak adadedyorduk. Yine "bir toplantı yapabilmek, ne mutlu bize" diyorlardı. Bu hatırlatmayı yapmak yenerindirdi. Çünkü ellerinde yüz yüz kişiyse, beş yüz kişiyse tarihi bir ordu, parti, cephe toplantısı yapabilir, onları planları yapıyorlar. Biz iki yıl ancak yer tuttuk ve onların örgüt kanallarıyla zorlandıkları sonra 1982 Mayıs'ında bir toplantı yaptığımızda kendimizi dünyanın en mutlu insanı olarak gördük. 150 kişi bir araya gelmek bizim için çok büyük bir olaydı, çünkü o kadar yoldaşlık defa bir araya gelmiştik. Ama şimdi her şey bir aradadır. Bunun anlamı ve önemini bilmiyoruz. Bir birlerini pekiştirme yapıyorlar. Sayıları arttı yüzleri, hatta binleri aşiyor ama yapımız bir araya gelme-

nin ne kadar büyük bir kuvvet olduğunu, ne kadar güç verdiğini anlamak bile istemiyor. Fakat bizim o zaman üç saatlik bir arada bulunma bile -hem de dostların yanında- büyük bir gösteydi. 1982'lerde engelleme, olansızlık o kadar ileri düzeye çıktı ki iki kişiyi bu alana taşımak, silahlandırmak mucizeydi. Şimdi de ellerine silah almış, sopa gibi kullanıyorlar. O zaman bir iki ilişki yapılmakla mucizeydi. O zamanın kadrosunun kendini delirtme numaralarının tutulm her türlü sıradanlığı kendilerine layık görmeye kadar girmedikleri tutum yaktı.

Yine o zaman içten ve dıştan baş uzatan provokasyon vardı. Sahte yaşamın körükleyicilerdi. "Söyle Avru-pa'nın yolu açılmıştır, şöyle yaşamak bizim de hakkımız değil mi, şöyle yer tutulamaz mı?" diye kazan kaldırıp telı galması marifet biliyorlardı. Ben onlara bir günlük yaşatma istemi vermek için her şeyini ortaya koyar-ken, onlar gırgır, dalgağı marifet bi-lip arkamızdan "buradan bir an önce nasil kurtuluruz" diye tartışıyormış. İşte bir dönem tasfiyeciliği; içeri bir türlü vuruyor, dışarı bir türlü vuruyor.

İyi biliyoruz ki bütün bunlara rağmen 1982'de ülkeye dönüş ka-rarı ve bunun için de konferans ve kongrenin gerçekleştirilmesi durumu var. Böylelikle 1982'nin sonbaharında grupların peş peşe ülkeye yö-nelimi gerçekleştirildi.

Bu dönemde aynı zamanda, şim-di yine başbelası olan KDP'nin düşmanla işbirliği içinde olma duru-mu başta olmak üzere bazı işbirlik-çilerin eliyile Uludere ve Çukurca'da gruplarını TC'ye teslim etme tutu-mları var. Aslında her tarafa tutul-muştu. İşte böyle koşullarda ülkeye geriş yapıldı.

Bundan sonraki süreç, parti tari-hinde çok kapsamlı bir biçimde işlenmiştir. Ülkeye dönüşün neye karşı olduğu, kimlerle nasıl ba-sarıldığına dair çözümler var. Bunları fazla derinleştirmeye gerek yok ama şunu çok iyi biliniz ki en büyük düşmanlardan birisi de bu dönüğe geçerlilik kazandırmak. Lolan'a, Doğuya, ülkeye gittiler... 1983'te üç yüz kişiyse giriş yapıldığı biliniz. 1984'nin sezonu neredesey kapancakmış zorbela bir 15 Ağus-tos Atılım'ın yapıldı. Gücümüzün kırk tane 15 Ağustos eylemi yarat-ma imkanı varken, yetmez önderlik ve komuta gücüne zorbela bu adımı attırdık. Halbuki kaçışın, umudu ve silağı yaratmıştı ama maalesef ilgi gösteren yoktu. Bazı insanlar diren-mekten yandıydılar ama onları yürü-töcek adamlar rollerine layıkla sa-hip çıkmıyorlardı. Bildiğiniz gibi bu önderlik yetmezliği 1985'te bizi ağır bir yenilgiye yüz yüze bıraktı. Ökleye kaçış bir tasfiyecilikle sonuç bol-zulmaya götürülmek istendi.

Biz bu yıllara bir kez daha yükle-niki. Ki bize, "Bize ikinci bir 12 Eylül'ü yaşıyoruz; yeniden çıkış gerekir ve belki de bu sefer geleceğiz" deni-liyordu. Bu sefer, 3. Kongre ile karşılık verdik. Çözümlerle daha kapsamlı hazırlık, ülkeye 1987 hamesini yaptırma... Ve kendini da-ha da acımasız dayatman tasfiyecilik, bozgunculuk... Bir kez daha artan müdahale, artan çözümler... Bü-yük bir inatla örgüt tasfiyeciliğine devrimci örgütü dayatma, gerilla

tasfiyeciliğine gittikçe derinleşen gerillayı dayatma ve yine halk düşmanlığını karşı halkın cephesi-ni, giderek halkın sevilmesini da-yatma... Böyle amansız bir biçimde 1988-89'a ulaştık. Sonuçta 1990 yılı bir adım daha ilerlemeydi.

Biz, en büyük intikam dirmeyi parti içinde gördük; sağlığı bir to-planlaya gitme, merkezleşme yok. Olsa da görevinin, rolünün ne ol-duğundan üzerinde durma yok. 1984-85 yıllarını merkezleşme üzerine değerlendirmelerde dile getirdik. Merkezleşme kendini bu kadar dayatmışken, "sen parti özelliğini-ni bu kadar uzadımda olacaksın, alkanlı değil" dedim ve bireysel çö-zümlerle yordun. Nasıl doğrudan-klardan büyüdüklere kadar anlam veremeye çalıştık. Bu, örgüt olayından kaçınılmayacağına, parti öncülüğünden vazgeçilemeyeceği-ni, parti öncülüğü aşırına hiçbir şeyin ayakta kalmayacağına göster-di. 1987-88 yıllarında özellikle 1989'lara doğru bu sefer Botan pratiğinde dayatılan provokasyon çok tehlikeliydi ve önlenmeye ça-ğılıldı.

Yurtdışında zaten her yıl bir pro-vokasyon dayatılıyor. Yine önle-meye çalışıyoruz. Dikkat edilişse her bir provokasyon partiyi bitir-meye yeter de artar bile. Dengeler kestiriliyor, mevziler yi kullanılıyor, yenileniyor, hazırlıklar yapıyor ve boşa çıkıyor.

1990 yılında bildiğimiz gibi geril-la gelişmenin yolu biraz daha ara-lanıyor. Özellikle Körfez sorunu do-layısıyla Güney'in daha iyi kullanıma durumu ortaya çıkıyor ve yükle-nimimiz. Tabii düşman da boş dur-muyor. Bu yıllarda zindandan da ka-pısı biraz aralıyor bize dayatmak istediği bir provokasyon var. Biraz da legaliteye çekme gibi bir yak-laşım var. Düşman legaliteyi ve il-legaliteyi yi kullanarak, kontrolüne ge-çirdiği kanalları bize karşı çok iyi değerlendirebilir bu yöntemle iç-i-mizde ve dışımızda sonuç alma de-nemesine girişir. İşçiyi ve çok et-meyi de bolca denedi ve bildiğimiz gibi yi direnileşlere karşılık verildi. Sonuçta, 1990 yılının sonlarında 4. Ulusal Kongre gerçekleştirildi. Za-ten bütün yıllar, bir kongre gibi ge-çirilmişti; o da bunun özeti ifadesi oldu. Hazırlıkları bizzat kendimiz yaptık. Her gerillayı işletmeye karşı biz or-taya yüzlerce gerilla çıkardık. Bir mevziyi kullanmaya karşı biz peş peşe mevziler dayattık. Her türlü ö-ğüt gi bozguncuları, gerillayı engelle-yenler ve provokatörler çaresiz bi-rakıldı. En büyük gücü de haktan aldık. Halk bize kesin inandı ve ayağı kalktı. Dolayısıyla düşmanın ökl savaş yöntemlerini dayatı et-kileri de en az zarar verecek se-çimlere indirgenerek 1991 yılı daha yi kazanılarak 1992'ye ulaşıldı.

1992'yi biraz daha güçlü karşı-ladık. Şimdi Eylül'ün sonundayız, yani ülkeye yönelişin onuncu yi dönümü-ne ulaştık. Ve en son gerçekleşen eyleme bakalım; belki de üç yüzün üzerinde düşman güç taburcuları, her türlü mezmenleşmesi, hem de en yi donandığı, en sıkı durduğu ve korucuları da kendini en yi güven-ceye almak istediği bir alanda bu eylem gerçekleştiriyor ve başarıyor. Tabii ki bu yine de istediğimizin çok

gerisinde. Hani, nasil 1984'te 15 Ağustos Atılımı kırk yerde ve kırk kat daha güçlü olablardı gibi bir iddiam varsa, şimdi de mevcut güçlerimizle yalnızca Şemdinli Eylül 1992 sonu eylemi değil, onun gibi kırk eylem ve kırk yerde kırk kat daha güçlü eylemler gerçekleştirilirdi dediğimiz. Kendimize bunun yapılamamasının hesabını soruyoruz. Ben bu değeri-lendirirmeyi ikinci kezdir tekrarlama-k durumunda kalıyorum. Bu kısa tarih-çeyi, hiç şüphesiz basit temel gerek-çelere bir kez daha parmak basarak hatırlıyorum. Hatırlatırken de bir-kaç örnek daha vermek istiyorum.

Mesela belki çoğunuzun basit gibi gelebilir ama benim kafam oldukça kurcalayan, beni oldukça rahatsız eden ve hatta moralimi bile bozan bir durum var. Radyoları söylüyor, biraz da haber kanalına bakıyoruz, doğru olma ihtimali yüksek. Bilmen, "Çatak'taki korucu köyüne girildi ve her dönerken arkadan bir korucu ateş etti, iki gerillayı öldürdü, oldu da döndükler korucunun evini bastılar" ya da "kahraman korucu gerillayı vurdu" vb. örnekler... Her gerçeği tekrar bilince çıkartmak için şöyle oluyoruz; bizim açımızdan en önemi-li şü: Geçenlerde yine bir yerde eleştiri yaptım: Uludere'de bir koru-cu taktikci icat ettiiler; "Silah alabilirsin kurt baze, ne de devlete fazla zarar verir, aranız bizimle de, devletle de iyi yapın" diye. Sonuç; bu taktikle Uludere koruculuğun en tehlikeli olduğu bir alan haline geldi. Halbuki Uludere, bize en çok açıla-bilecek bir alandı. Ama isabetsiz, yü-zeyssel, gafil ve de biraz rahatsız düşkün, kendini yormak istemeyen yaklaşım bundan sorumludur. Biz aslında bunu soruşturmalkı yaptık ve halen de üzerinde duruluyor. Yi niyetli yaptılar; korucuları gidip her-halde baze işlerini de yapıyorlardı, devletin de baze işlerini yapıyorlardı. Sonuç; bir bile. Soruşturmalar bu konudaki gerçekleri biraz daha netçe ortaya çıkıyor.

Çatak'taki bu olaydan neden bahsettim? Bu bana biraz Hogir pratiğini hatırlatıyor da ondan. O da bu alana öyle yöneliyordu. Alan aşiretine gitti. Adam ona her türlü dileyi -silahı yenele- verecek ka-dar ilgi gösterdi, fakat adam adimen öldürdü, zorla genç adı ve sonuçta o alan bize tümüyle kapattı. Bir defa eğer devrimciysen, eğer adam güvenciliysa niye her türlü hediye-yi alıyor? Evinde kalıyorsa, aniden de vuruyorsa "Zayıf ihtimalle işbirlik-çili olablarmış" diye. O zaman sen, bir işbirlikçinin evinde ne aryorsun? Bu, çoğunuzun yaşadığı bir tutum-du. Hem "işbirlikçi" diycekler, hem de tedbiriz, planız, taktikizi ocağın sonuna kadar dayamak isteyecek-ler. Ve onunla düştüklerinde de "imha edelim" diycekler. Tabii düş-man bunu kullanı ve kullandıkları da zararını halen de tefahi edemediği-miz durumları olı ağı. Bu küçük olay da sizlere acaba bunu hatırlat-mıyor mu? Bu alanda -beşinci böl-ge mi, dördüncü bölge mi deniliyor- geçen sene de böyle hatalar yapı-lar. "Korucuları yönelik dostluk poli-tikame gereklidir" diyerek korucula-ra köy girişlerinde dostluk güvencili-ği için nöbet bile tutuldu. Sonuçta altı kişi bir yerde, on kişi bir yerde kayıp verdik ve halen de bu korucu

politikası yüzünden birçok darbe yeniliyor. Eliyle yakarak bizi yaklaşımdan ötürü şehit düştü. Düşman zaten tahrik ediyor. Bunlar da bizi prestij kaybına uğrattı için böyle aksi yönünde yöneliyorlar. Böylece işleri kendi elimize zorluyor. Kırkaç provokatör de bunu çok kötü kullandı. Sonuç: 1989'a doğru geldiğimizde, neredeyse tasfiyeyle yüz yüze gelmiş, gerilimden başka her anlama gelmiş bir pratik... O kadar çekti, o kadar acımasız zorlukların çekilmesi bize böyle ödetti-rimik isteniyordu.

Evet şimdi bu olayı biraz daha inceleyelim. Şimdi bazı raporlarda şu kendisini gösteriyor: 'Hemen her komutanın hepsi dostluk politikasını çekildi, bir jirk'ler kaldı, onları da hallederiz.' Şimdi ben yoldaşlarımızla genellikle güvenmek istedi-rim fakat saf da olmamam gereğinin bilincindeyim. Çünkü buyular, bana da epey şeyler öğretti. Düşünün bir kere, bunlar gerçekten dost olmaları mı? Bunların dost olamayacaklarını veya en azından bu biçimle dost olamayacağını şimdi daha gerçekçi olarak görüyoruz. Yani iki gerillanın arkanın vurulması hiç de kümesence bir olay değildir. Bir damla kanı bile boşla dökmeyiz, döktükten de hesap sorarız. Yani işin içinde bir yanı var. Bir cefa 'hem düşmanla, hem bizimle böyle işleri idare et' demek sakat bir yaklaşımdır. Böyle olunca da işte yukarıda örnek verdiğimiz Uludere pratiği ortaya çıktı. Şimdi belkisi bölge tümüyle böyle mi ortaya çıkacak? Şimdi benim bu bölge yönetimine de soracağım var. Geçmişte, ben isim de vererek bazı arkadaşları eleştirdim. Belli ki bu bazı arkadaşlar akıllanmışlar. Çünkü kendi yönetimlerinde bu pratik geliyor. Yani bölge sorumluları, bu işi görmekten gelemezler, gültü açısından sakıncalarının olduğunu anlamamazlık edemezler. Yine böyle yaklaşımın başa ne bela getirdiğini, ne sonuçlara yol açtığını da görmemiz gerekiyor. Ciddi bir eylem yapma, ciddi bir otorite olma, ciddi bir ger adımlar atma gereği var. 'Korucuları anlaşıma' den söz ediyor. Peki sıradan bir Kürt köylüsü, hem de düşman bu kadar acımadı olmuştur bir Kürt köylüsü dostlukları ne anlar? O sadece canını düşünür. Çıkan neredeyse, ondan yana tavır koyar. Bu anlaşılmaz, dostlukmuş, bunlar sağma şeyler olup döndü döndü işbirliğine götürür. Ve sonuç: 'koruculuk mesrurdu' anlayışına kadar uzanır. Tabii devlet daha etkili olduğu ve parasını, silahını verdiği için bunları kulları ve alını-bize bile girilemez duruma getirir. Belli o alanda şimdi rahat kalıyor, ama bu, mücadelenin emel prestij sayesindedir. Düşünelim bir kere, mücadele genelde yazıfladığında, mevziler terk edildiğinde bu arkadaşlarımız bu politikaya orada bir gün bile maraclarımlar mı? Bunun ne kadar başarısız olduğunu zaman çok iyi anlatıyor. Bir işi idare etmek devrimcilik falan değildir, eski alışkanlıkların partiyeye dayanarak sürdürülmesidir.

Ben bu konuda bir şey daha söylemek istiyorum: Ama karargahların gaffetini ve yetmezliğini daha iyi açığa çıkarmak için yeni beşinci bölgeden örnek verelim: 'En az büyük düzeyde güç gerek' diyorlar. Daha önce de, 'Bu mıntıka da dahil, bu kadarnı kaldıracağız' diyorlardı. Şimdi bu yöneticiye sormak gerek: Silah ve para ihtiyacın yüzde doksanını benden karşılıyorsun, yine kendiniz kendi çabınızla silahlanmadınız? Eğitimle ne kadar başarı kazandınız? Köylülerden ne kadar genç aldınız? Adam mı yoktu? Hayır

vardı. Her taraf dolmuş eliniz atsanız adam bulursunuz. Ama atmıyorsunuz. Hiç olmama yanı yarıya güç büyütmez, yanı yarıya eğitim güçlendirmez kıyamet mi kopar? Doğru değil mi? Aslında yanı yarıya da değil, belki bu son üç ayda sınırlı destek sunulmuş olabilir, bu da temelde elimde olmayan nedenlerdir. Ama bütün gücünü dışardan alan ve tüm bildiğini de 'bu korucularla işi nasıl idare ederim' olursa, iş yürür mü? Korucular masalı ve en tehlikeli bir güç. İken her şeyi hazır bekleyen kişilik pratikte de etkinliğini sürdürürce geliyor ve imha oluyor. Sonuçta, birakalım verdiğimiz gücü ikiye katlamayı, aksine karşıtarak, kayba uğratarak azaltmaya yol açıyor. Ondan sonra birkaç intiharvari eylemle daha fazla zarar veriyor. Böylece bizim büyük komutanları, takım komutanları ve bölge yöneticileri tekrar 'plan yaptık' diyorlar. Yılbaşında da yaptılar, sayıyı da kaldırdılar ama planlarını yüzde beşini bile hayata geçiremiyor. Partinin bunca desteğine rağmen sen bu planla nereden kaçabilirsin? Gerçekçi bir planlamacı güne bakar, güne bakar ve dönemi öyle planlar. Hem gücünü görmeyecek,

sayesinde değildir. Konumuz, sandığından daha fazla işleri kötü idare etme ve zarar bile tam önlemeye düzeyindedir. Bu konuları yüksek şans verdimen, olanakları verimli bir şekilde kullanan ve böylece usta bir yönetim gücüne götüren bir konum değildir.

Bu konuda sizlere çokça uyarı yaptım. Haftanın Karargah yönetimi özellikle 1990-91 pratiği nedeniyle soruşturmaya tabi tutuldu. Şimdi aynı soruşturmamız altında genelde bütün eyaletlere fakat özele döndü ve beşinci bölgele de uygulanması gerektiğini önerebiliriz. Çünkü en tecrübeli kadro, savaşçı bulunmasına ve çok önemli silahlanma imkanlarına rağmen gücü istenildiği kadar büyütmemiş, yılbaşından beri planlanan bir türlü hayata geçirememiş veya çok sınırlı bir hayata geçirmiş söz konusudur. Düşman katliamlara yöneliyor. Kırkaç yerde denemesini de yaptı. Ama gerillanın neye nasıl karşılık verdiğini bile belli değil. Şırnak'ta düşmana bir karşılık verilemeyeceğini inanmıyoruz. Halk bize çok bağlı olmasına rağmen neden gücünü karşılık vermiyor? Bundan esef ediyoruz. Nitekim halk 'Bizim gerilla nerede' diye soruyor. Mücadelenin genel

si gerekir. Bu planı takip aramızda hayata geçiremeyecek kim var? Yani yapmamak olanaksızlıklara bağlanmaz. Yıllardır 'yapı hazır değil' diyorunuz. İşte son İdli örneği: Yine büyük ihmalkarlık, korucu köyünde arkadaşlar darbe yapıyorlar, arkanın vuruluyorlar. Bu bile işin gaffet düzeyinde nereden kadar ilerledığını gösterir. Kendine çok güveniyor, çünkü parti imkanları var. Bir tek yanı var ki, o da parti imkanlarını böyle kimerlimesidir. Altı aydır hiçbir eyleme karışmayan birçok birliğin olduğuna eminim. Bu birlikten gelen raporlara bakıyorsun, hepsi eylem istiyor. Hepsini 'eylemsizlikten öldük' diye yakınıyor. Bazen eksiklikleriniz varsa da sen komutanın, gidermen gerekiyor. Silah mı eksik, silah ver; lojistik mi eksik, sayı mı yetersiz, söyle! Yine de yapamazsanız, görevler karşısında suçlu duruma düşersiniz. Madem görevleri yürütmek komuta düzeyinde değilsin, o zaman bu görevleri bırakacaksınız arkadaşlar! Madem sana sunulan bu desteklere rağmen ayakta tutunamıyorsunuz, yaptığın planları tüm bu gerçeklere rağmen hayata geçiremiyorsun, o zaman istifa istis. Köylü kurnazlığın mı, küçük-burjuva aymazlığın mı neyse, işte bu hale geldirdi.

tüniyle her dışardan ve benden beklediniz, bekliyorsunuz. İnsaflı olalım, bu mümkün mü? Buna nefesim yeter mi? Sen yıllarını böyle boş geçir, biz hep en iyi, en güçlü işi yapalım ve boşluk bırakmadan her şeyi zamanında karıştıralım! Bunu siz kötü bir alışkanlık haline getirmişsiniz. Bizi, 'yapamaz, yapamaz' gibi bir beklenti ile işin sokmazın, komutaya ve yerine mutlak getirilmesinden gereken görevlere böyle sağ anlayışla yaklaşmazın acaba kendinizi yaptığınız en büyük kötülüğün kendiniz mi?

Parti tarihini inceleyelim dedim; yine yakın dönem silahlı mücadele pratiğini gözden geçiriyor, ucuca olduğunuzla görüyorsunuz. 'Bizim babalarımız var, zaten iyi eylemler de koyuyoruz' diyeceksiniz ama bunlar sizin sayenizde değil, siz bunları bana sorunuz. Hudud boyayın sorumluluğu kimcedir? Onbey yıl önce nasil basıldınız, on yıldır nasil götürüyorsunuz? Bu dünya sorumsuzlar dünyası değil; düşman bir kişi toprakta senin serbest adımı atman bile kontrol ediyor. Bunun için bir KDP'ye dayanıyor. Şu devleti, bu gücü kullanan böyle kolay değildir. Dayandığınız güçler de çok güçlerdir. Sayıyorsunuz ki o güçler yarın edersin! Adana nefes bile aldırılmaz, dostluk adına da olsa. Bunu da anlayamadınız, ama çok açıktır, tanh tanhır. Durum nasil kurtarıldı, bu konuda Parti Önderliği iyi fiade ediyor? Evet, bu konuyu bilenler, ilgi duyanlar biraz hatırlamaya çalışır ve kendini veren insan, görev ve sorumluluk anlayışlarına doğru yaklaşım gösterir.

Sizler kötüsünüz de ben iyiyim demiyorum. Ben yetmiş yıl daha yaşını de yaparım veya yapmam! Ya da şöyle başları ile sonuçlandı bu. diye yorum. Önemli olan bunlar değil, bunlar tanhı kalı. Önemli olan günlük görevlere nasil yaklaşmak gerektiğidir.

Partinin büyük imkanları olabilir, bir devlet gibi de olabilir, ama kaddıran da vardır, kaybettiren de vardır. Birileri her gün böyle militan harcar, ama ben düli gibi adından harcar, savaşçı çıkardım. Buraya böyle gönderdiklerini hepsini de biliyorsunuz. Biz umut, cesaret kaynağıyız ve bu da bir başarıyı verir. Eksiklikleriniz olabilir ama eldeki bile kullandığınız, yürütüyorsunuz. Sizin başından başarıya koşturma dediği, sıradan bir planlamayı bile hayata geçiremez, kararın takipçisi olamazdınız. Buna dayanarak söylüyoruz: biz büyük sabırla, maraton koşusuna gerektiren nefes işleri buraya kadar getirdik. İzzetiznin gibi ükneye geri dönüşün koşullarını başarıyla sağladık, mevziler verdik, destekledik, PKK'nın dünya genelinde görülmüş başarılarını sağladık. Size şimdi bunun hakkını vermek kalıyor. Bunun anlamı olmayacak hiçbir yönü yok ve kendinizi atırmamanza da gerek yok. Şan, şeref, siyaset parti verdi; yoksul çoğunun bir çoban bile olamazdınız, size bir keçi bile vermezlerdi. Şimdiye parti sayesinden komutanınız. Sizler tabur, bölük komutanlarınsınız. Öldü her zaman var; kaldı ki bu dünya ölümsüzlüktür. O zaman hakkını vereceksiniz! 'Yok ben on yıldır böyle yaşıyorum, parti artık benim bu kadarmı da tahammül etsin' demek, ben de olsun, alacağa karşılığınasın genden bir tutumdur. Ben de zamanında bir şeyler verdim, parti benim zaafımla, başarısızlığınla prim versin diyebilir miyim? Siz bir gün bile katılmı olmasa, kendimi rahat hissedebilir miyim? Hayır, bu tutumu da göstermem. Partiyeye yararlıysam yaşama hakkım vardır, yoksul yerim yoktu. Bütün yak-

Devran 23 sayfa

hem fazla silah ve güç isteyeceksin ve bütün bunlara rağmen 'planım hayata geçmedi' diyeceksin. 'Beşyüzbeş'li şöyle alabiliriz' dedin, tamam dedin. 'Uludere'yi köünden halledeceğiz' dedin, ona da tamam dedin. Ondan sonra 'şöyle düşmüşüm bana güç gönderdin' demek de ne oluyor? Niçin yönelmiyorsun? Ne güç, ne de planı imkan gönderemeyebildik. Maddi yapan sensin, peki hangi güce dayanarak plan geliştirdiysen? Bu söz, bu düşünce senindir. Bölge komutanının, bölge yönetiminin, eyalet karargahının. O zaman sözünize, planınıza bağlılığın nereden kaldı? İste mevsim bitti, bahar dediniz olma, yaz dediniz olma, güc dediniz o da bitti. Peki ne zaman yeneleceksiniz? Bahane nedir? Aslında hiçbir engel yok. Düşman bile '1500 kişiyi eylem yapabilirler' diyor. Peki bir birlikleri sen ne kadar kullandın? Halbu ki savaşım ruhunu, bilincini, konularını bütünüyle yarıttık. Komuta donanımına bunca açıklağı getiriyoruz; kesin ne kadar rol oynayacaksınız? Sanırım suçu demeye getiriyorlar: Parti, biraz daha fazlasını yaptırın. Peki sen neyin bahsediyorsun? Nedenlik olayıyla ciddi bir oynama var. Nasil yazdığının farkında değilsin. Gücünün nasil bir araya getirildiğini, günün nasil kurtarıldığını farkında değilsin. Evet bütün bunları hatırlatın ve tekrar vurguluyoruz: Sizin sandığınızdan daha fazlası üretiliyor. Gerekçe bile sandığınızdan daha fazla öyleydi, bunu zah ettim. Gün kurtarıyor, başan yolu açık tutuluyor ama siz, sizin pratiğiniz, sizin komuta tarzınız

seyri, herkeç çabaları olmasa bu gerilla acaba ne denilecek? Halk bu kadar şehit veriyor, her şeyini bu kadar ortaya koyuyor ve bu şehirde doğru-dürüst bir örgütleme komitesi yok. Düşman, halkın yüzde doksanına yöneliyor; halkta bu yöneliş engellemek gerekmez mi? Yine var ortada. Onlara doğru-dürüst eylem yaptırma yok. Daha önce 'aracı' gerekçesi, adam az' dediler. Yalnız bu sahadan gönderdiğimiz 400'ü aşkın militan, kadro, savaşçı ve her türlü silah, donanım var. Elli tane roketatar gönderdik. Silah kesin mi yok? Hayır, hepsi de vardır. Doğru gidilse sanırım en az kayıpla büyük işler başlanabilir.

Halk, 'bu korucular başımızda belala olmuştur' diye örneğin, insan güçlü bir biçimde Tarla ailesine yönelmez mi? Şu tahmin edin. On tane roketatarla yerleri bir edilebilir. Sadece bir gerilla birliği öyle olarak hazırlansa bile bunu yapmaya yetebilir. Planlamada bunun gibi bir sürü görev yer alıyor ama uygulanmamış kendisi yok. O halde ne yapıyorsunuz? Parti muazzam gelişmiş, halk hazır, bu kadar savaşçı; araç-gereç, her şey var olduğu halde yine yenilmiyorsunuz? Kendinize ne görev biçmişsiniz?

Evet, bu biçimde bir-iki roket atıldı mı, atılmadı mı; bir-iki fişek sıkıldı mı, sıkılmadı mı? Biz çok ayrıntılı olarak değerlendirmeye yaptık. 'Dağlar şöyle mükemmel; Cudi, Gabar, Herekö şöyle tutuldu; Bestler şöyle kullandırılır' vb. denildi. Bütün bunlar doğru da, uygulamaya bakıyorsun çok yetersiz. Şimdi ben burada faalan yönetimi, şu kişi yaptı demiyorum ama bu durumun gözden geçirilme-

Buna rağmen 'yine de parti idare eder, nasil nasil denlecek' gibi bir bana muhtaç' vs. diye düşünmek, böyle söylemek kişilik açısından en tehlikeli durumdur.

Şimdi biraz soruşturmaya geliştirelim diyorum, acaba yarğlamaya dayanabilecek misiniz? Bu son onuncu yıl derslerini biriz oturtmaya çalıştık. Şiz de çalışın. Yani şimdi bu işi, çok acımasız bir yarğlamaya karşı karşıya gelecek mi halledelim, yoksul çok seçkin bir komuta yürütişiyile, serelli bir başan yolunu zaferele açarak mı karşılık verelim? Bunu size soruyorum. Bu işe girilmiştir ve doğrudur. Çünkü başan imkan sağlanıyor. Şu anda bundan başka bir yaşam umudu yoktur. Gerçekten Kürt halkı da büyük yardım ve destek verdi.

Büyük hazırlıklar yaptık, ezilemek için tüm tedbirler aldık, istenildiğinde işi gelişmeler sağlayacak her türlü sabrı, tahammülü gösterdik, mevzi kazandırdık. Evet ben kendimi atırmıyorum ama bir şey söyleydim: yalın Akademide 1992'de 1500'e yakın kadro ve savaşçı yetiştirildi. Yanınıza da geldiler. Gerçiklerin her tarafına, metropolere, Avrupa'ya bile gönderdik. İnancılı, cesaretlili olup çalışıyorlar. Eksiklikleri olabilir ama doğru yönetilirse, bunların yüzde doksanbeş başarıyla harita ettikleri. Yani bir anlamda sizin bir, hatta iki yolda yapamadığınız işi, biz altya yapıydık. Bu kadar sayıya ne olduğunuz yöneticiler soruyoruz. Daha bir yıl geçmeden 'yeni güç' geldin' deniliyor. 'Güç daha da gelişmiş' deniliyor. Veriyorsun, 'az' diyor. Peki verilen sayı bile koruyamazsan ne olacak? Bütün

rüney, insanlığın çıkarlarını, insan olmanın onurunu temsil eden ve haklı taleplerle direnen Kürdistan halkı, onun önsü PKK ve silahlı kurtuluş gücü ARGK'nın elacatı. Bir kez daha Güney Kürdistan'daki saldırılara karşı kahramanca direnişte ispatlanıp bu olmuştur.

Türk faşist sömürgeci rejimi, işbirlikçi-ihanetçi gühürlü çetle vaaletlere ulusal kurtuluşçu güçlerimizin üzerine saldırırken, bir hafta içinde sonuç almıyordı. *"Eğer PKK Güney'de kök salarsa halkı örgütlerse Güney'de ve Küzey'de ezilmesiz mümkün olmayan dev gibi bir PKK or taya çıkır"* diye demek veren Türk Genelkurmayı, aynı zamanda işbirlikçi-ihanetçi güçlere, *"PKK altın alta şir dinamitleri, yavaşanmış istemlerizin doğrultusunda hareket etmedinden başka çıkar yol yok"* mesajını da veriyordu. Yıllardır dış güçlere yaslanmayı bir strateji olarak benimseyen, halkın özgüvenine güvenmeyen ve sıkı işbirlikçi içinde olan ihanetçi gühürün, olumlu anlamda buna cevap vermesini beklenemezdi, konumları bu rolü ifa etmeye uygundur. Ve gerçekleşen de bu oldu.

Saldırı hareketına giresimlerden önce Güney Kürdistan'ın Şaklawa kentine peşmerge kayafeti, güdünler getirilen Türksubayları, peşmergelerin eğitime tabi tutulmaları, Saldırının daha isabetli olması için Çekik Güçün keşif uçurları atıldı. Saldırının başından sonuna kadar Türk ordusu birliklerine bağlı subaylar, özellikle Saldırılar, planlama, koordine ve yönlendirmede görev üstlendiler. Bir pıyon olarak kullanan ve gerillanın üzerine yürütülen peşmerge oldu. Barzani ve Talabani'nin hesaplama ve TC'ye verdikleri güvençine göre, kurtuluş güçleri bir hafta içerisinde ezilecekti. Türk sömürgeci rejimin, bu güçlere yönelik övücü sözleri ayıyuka çıkı. Şakşakçı Türk basını yalan üzerine yalan haber üretirek, *"kahraman peşmerge, PKK'yı karşı bulmuş harekate girdi"*, *"PKK'nın bel kırıldı, çok sayıda kayıp verildi"*, *"peşmerge, PKK'ya karşı savasınakata karardı"*, *"PKK'lılar peşmergeye teslim oluyor, örgüt bozguna uğradı"* ve daha nice sözler marşet ediliyor, bol bol peşmerge resimleri yayınlıyor, sözde ele geçiren PKK'ye ait kamplar ve malzemelerin dokümanı haberlerde eksik olmuştur.

Gereğinin çok ciddi düzeyde çarpıldığını hemen belirtmek gerekir. TC, Güney'deki güçlerimizi darbelemek için, esas olarak Kürdistan Cephe diğeri adlandırılan ihanet gücüne sonuca makamı istiyordu. Bunun için hazırlıkları çok önce den yapıyor, gerekli araç, silah ve gıda maddelerini önceden dağıtmıştı. Sinra yayıldığı askeri yığınakla bu zırlıkları tamamlamıştı. Saldırı konusunda Tammam Türk Silahlı Kuvvetleri'nin elindeydi. İlk saldırı Çiyaye Sipi ve Çiyaye Bager de KDP başlatıldı. Burada gerillanın dar grupları halinde çembere alarak imhası hedefleniyordu. Gerilla takimlerini uygulayan ARGK güçleri, burada KDP güçlerine ağır darbeler vurarak ilk yenilgiyi tattırdılar. Zaxo hatında ise KDP karargahını ele geçiren gerillalar ikinci önemli darbeyi burada indirdiler. Saldırının planı ve çok sayıda silahlı ele geçirdi.

Birçok kampa yönelik birden başlatılan saldırılarının hemen hemen tümü göğüs güşüne verilen direniş püskürtüldü. Daha saldırının üçüncü gününde KDP 100'ün üzerinde ölü ve ki misti de yaralı vermiş durumuydu karşılaştı. Zap, Çurkura, Batufa, Hırra başta olmak üzere sınır hattı boyunca mevzilen gerillaların kurduğu pusuda,

saldırılar tarafa ağır kayıplar verdirdi. YNK saflarında konuşan çok sayıda peşmerge, komutanlarıyla, gerillaların yanında yer aldı. Yıllardır gerillayla iç içe yaşayan YNK'li peşmergelerin savasmacıları. Savastırma için Talabani ancak Süleymaniye'de adamlarını getirebilirdi. Savas karşı halkta ve peşmerge saflarında hoşnutsuzluk arttı. Savunma amaçlı düşünen mayınları harp halinde basan çok sayıda peşmerge ölü ve yaralandı. Çok sayıda komutanın ölmesiyle peşmerge güçleri önülsüz kaldı. Peşmergelerin savasmacı isteği ve moral bozukluğu artarak devam etti.

Peşmergelerde artan hoşnutsuzlukları göstermek ve halkı ihanet tepkisi göstermemesi için korkutma ve sindirmek amacıyla, KDP baskılarını dozdandı artırdı, acımasız baskıları uyguladı, çok sayıda insan lütuk-layarak zindana attı. Savas karşı çıkırları için 27 peşmerge dam edildi. Halkın üzerinde pervasızca baskı ve işkenceyi uygulayan KDP gücümüzde de yine TC'nin emrinde hareket etmekteydi. KDP içinde çok sayıda Türk ajanının varlığı, halkta ürküntü yaratıyor. Türk devletin her istemini sağlatır yerne getiren başta Kemal Keremkılı olmak üzere, KDP'nin çok sayıda ilen gelen adamı, Türk ajanı durumundadır ve bu kanıtlanmıştır.

İşbirlikçi-ihanetçi gühürün, TC'ye vaalettikleri bir haftanın yinci hatları aldı. İşbirlikçilerinin bir başlı Kurvetleri karşısında Türk Silahlı Kuvvetleri havadan ve karadan saldırıya geçti. Hava bombardmanları ve karadan dağ komandolarının gücü yetmeyecekti, tankları ve zırhlı birliklerin de devreye koydu. İhanetçi güçlerinin de yoğun direnişine devam eden saldırılarda fosfor bombaları başla olmak üzere her araç topağra onlara bomba nasip olacak tarzda tonlarca bomba yığırdılar. Karla birlikleri ancak zırhlı araçların desteğinde ilerleyebildi. Peşmerge güçleri ise azap askerleri gibi tankların önüne alınarak yer göstermede. Öncüklü yamadma yedek güç olarak kullandı. Aslında sömürgeci Türk devleti fili müdahaleye geçmeseydi, gerilla güçlerimizin geleştirildi, gerilla saldırılarında darbelelen ihanetçi gücün imhası kaçınılmaz olacaktı, zaten yamadma istemeyen güçleri de dağılıp gidecekti. İşbirlikçi-ihanetçi gücün bu duruma düşmesi halkta büyük bir coşku yarattı. YNK güçleri zaten önemli oranda savas diğeri kalarak barış görüşmelerinin arayıp içindeydiler. İhanetçi güçler tam nefes almadı duruma düşmüşken, TC ordusu sürüsü imda duma yetiştirmeye çalıştı.

Sömürgeci Türk ordusu birliklerinin başlatılan çok yönlü ve kapsamlı saldırı hareketına karşı, her biri bir kahramanlık çetani olan ve Kürdistan tarihinde en büyük direniş hareketi olarak nakşedilen bir direniş gerçekleşti. Bu direnişin yer alan her bir militan, şahadeti ve yasıyla görkemli bir mücadelelerin ve kahramanlık örneğinin temsili oldu. Cumhuriyet tarihinin en büyük taarruz hareketi olarak nitelenen ve Körfez Savaşında kullanılan bütün imkan ve araçların kullandığı böyle sene kapsamlı bir saldırıda direnen, savas güşü alanları ve sürece yavaşca tarzda düşmanı her açıdan kıkmaz bir batagın içine çeken güçlerimizden hiçbir kurtulması bile olmaydı, yine de zaferi kazanan kahramanlar olarak adlandırılacak gerekcekti. Evet, sonuç böyle olsaydı bile kazanan ve yenilenemeyen partimiz PKK ve onun yığıt militanları olacaktı. Bu kadar üstün bir güç ve uluslararası nütakakla saldırıya geçen Türk devletine karşı direnmek bile

bir kahramanlıktır. Körfez Savaşında dünyanın beşinci büyük ordusuna sahip olan Saddam'ın ordusu bile, müttetik güçlere karşı yenilmekten kurtulamadı ve uzun vadeli bir direniş göstermedi. Yine uluslararası desteğe rağmen Rumlı, Kıbristan Türk işgalci güçlerine karşı uzun sürede direnemediler, topraklarını kolayca bıraktılar. Oysa bir avuç kadar sayılabilecek PKK militanına karşı uluslararası destekle saldırı, hareket alanının her karış toprağı balmamıştı.

Bu direniş, göğüs güşüne yasanan çalmışlarda gerilla takimleri ustaca uygulanarak, ardından pusuya düşürülen düşmana ağır kayıplar verdirmişti. Hazil Çiyayda zırhlı birliklerin Güney'e geçtikleri gün ön mevzilerini bilimsizce boşaltan gerilla güçlerimiz, düşman güçlerine saldırırdı. Salt bu eylemde 72 düşman askeri öldürülmüş, çok sayıda askeri de yaralanmıştı. Yine Zap bölgesindeki bir pus uyleminde 110 kişilik düşman birliği imha edilmişti. Yukarıda belirttiğimiz birimde bile gerillanın bir kayı olmuştur. Gerillaların az bir kayıpla, ama düşmana ve işbirlikçilerine ağır darbeler vurarak zaferini dünyaya ilan etmiştir. Orada savasın ve direnen Kürdistan halkının yığıt evlatları, davalara olan yüce inançları, halka ve önderleri olan soylu bağırlıklarıyla direnmis, gerilla takimleriyle düşmanı huzmete uğratmış, böylece kahramanlıklarını, yenilmececek-

lerini, bu davanın mutlaka zaferle taçlanacağını, sömürgeçliğin ve ihanetlini varlığını onun imha olacağını göstermişlerdir.

Düşman güçleri, gerilla güçlerimizi mevzi savasına çekerek imha etmek istedi. Havadan ve karadan bombardmanlarla, zırhlı birliklerin desteğinde gücümüzü bir alana sıkıştırarak, düzensiz savasça çekme planlarını karşı başarıyla taktik, *"düşmanın saldırıdığı veya saldıracağı mevziyi boşalt, ardından çevir, pusuk ve darbe vur"* biçiminde geliştirdi. Düşman ön cephe den gerillanın terk ettiği mevziye girenler, ardından aldığı darbelerle başka bir mevziyi kaybediyor ve darbeler alıyordu Düşman çılgındı. Ele geçirdiğini sandığı boş tepelerde naralar atarak *"zafer"* diye ettiğini ilan ediyor, bayrakları dikiyor, televizyon, basın ekipne karşı gövde gösterisi yapıyordu Düşman, çok üstün bir morale savastığını, bir bir tepeleri, kampları ele geçirdiğini, yüzlerce ceset bulduğunu açıklıyordu. Amaç, ordusu moral kazandırmak, sovenizi daha da körüklemek, ordusunun *"kahramanlığı"*nı, *"yenilmezliği"*nı göstermek ve ayrıca halkımıza ise, *"bizim gibi güçleri bir orduya karşı savasınız sonunuz imhadr"* mesajını iletliyordu. Oysa ki bir haftalık ömür biçtiği saldırı harekati ayları kadar, düşman hem maddi ve hem de manevi açıdan tam bir çöküntü içine giriyordu, sonuç alıcı darbeler indirilmişti.

Özel savasın güdümünde Türk basınının tırmandırdığı psikolojik savas

Yediği darbeler çok açık ortadayken *"zafer"* sarhoşluğuna girmiş düşman açısından galelti tam yavaşamaktı. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin, gerillanın terketdiği boş mevzileri ve kampları, *"tepleri ele geçirdik"*, *"kamplarını vurduk"*, *"mevzileri elimizde"* tarzında lanse etmeleri ye-

tiğiyle mücadele veren tarafa karşı, düzensiz ordunun *"zafer"* kazanması, gerilla gücüne ağır darbeler vurması çok zayıf bir olasılıktır, hemen hemen yok gibidir. Eğer hareketli değilsen, mevcut savas konumun gerilla düzene göre değile ve sen salt mevzi savasına girmişsen,

yine gerekli tedbirlerini almaması bir durumdur, düşman tarafından yerin tespit edilmesine gruplar halinde kayıplar vermem mümkündür. Ama bu, *"bitir"*, *"yenildi"* biçiminde de kesin bir ifadeye değerdendiriz. Güney'deki saldırılarla bu durum bile yavaşanmamış, gücümüzün tarafından saldırdı önceden sezinlenmiş ve buna göre güç mevzilenmesine gılmıştı.

Tarih bir bakıya alınırsa: Napolion ordusu Avrupa'yı kasıp kavururken, İspanya'ya karşı ilerler ve İspanya işgal edilir. Napolion'un yenilmesini ordusuna karşı ilk kez gerilla takimleri yega gerilla savasını İspanya ordusu tarafından uygulanır. Bu savas tarzına karşı Napolion'un gücün fazla dayanmaz, sıkı yavrusu gibi dağılarak yenilgiye uğrarlar. Yazar tarihi gımiştin Çin, Vietnam devrim gibi, emperyalizme ağır yenilgiler tattıran devrimler var-

dır. Buralarda da güçlü teknik donanımı düzensiz ordulara karşı, zaferi garantileyen gerilla direnişi olmuştur. Türk ordusunun da yaşadığı ve bir türlü sonuç alamadığı geçerin özünu burada amamak gerekirdi. Son sekiz yıllık mukademe, tarihimize, düşman savasla bile kırıl bir kez kazandırdı ki, gerillaya karşı uygulanmadık özel savas yöntemleri bırakılmadı. Peki sonuç? Her geçen gün kaybeden, tukenişe doğru ilerleyen düşman, zalere dogru emin ve sarırlı adimlarla ilerleyen, Kürdistan halkını ayaklandırılan ulusal direniş maddelerinde oldu.

Bizim kayıplarımızı gizli tutma gibi bir sorunumuz yoktur. Ulusal direniş maddelerimiz: boyutlandırma ve sehtlere bağlığımızın bir gereği olarak kayıplarımızı ortaya koyuyor ve bundan gurur duyuyoruz. Gurur duyuyoruz, çünkü bize yasan gerçeklik ölmürlere gerçek yasa yaramaktadı. Bizde yasan her şahadet, hakimizi direniş kaldırmanın, beyin ve yüreğiyle ayaklandırdırmanın özü ölüyor. Her şahadet yerine binleri yaratıyor. Tarihün türini, pasını, düskünü, düştürümüş, ihanet ettirilmiş kişiliği, korkaklık ve teslimiyet bu kanlar temizliyor, yaşama güzeleştireyor, anlamlaştııyor ve tertemiz yeni insan tipini yaratıyor. Ya düşman! Haksız savasıyor, haki hiçbir temel yok insan olmanın vasıflarını çok ediyor, onurlu kişiliği öldürüyor. Çağdış gerilici temsili ediyor. Gönlüü birliği yoktur, her şey yavaş ve yavaşmak zora dayadılır. Gereğileri aklıyavmaz. Gereğileri ortaya koysa, kaçınılmaz sonu daha hızlanır. Elindeki gücü savasımak için morali, maneviyatı gücü tutmak zorunda. Bir diğeri yönüde de, doğrudan ve haklıdan yana olan halkı korkutmak, sindirmek ve teslim almak için bu yola basvurur. Gereğileri her şeyiye ortaya konulsa, hak yekvücut olur. Bu da, onun sonudur. Dolaysıyla gereğileri sapıtır. Bu savasın psikolojik boyutudur.

Vietnam Savasında da, savasın psikolojik boyutuna ağırlık verildi. Süzümöme Amerikan askerlerinin Vietnam'da yarattı *"kahramanlık"* diğeri kayıplar vermedik kazandı *"başarılar"*, gerillanın yediği sınırsız darbeler *"büğünü"* Amerikan filmi-rinin konuşa olarak işlenmekte, yine rambolü türülmekte ve dünya televizyonlarında gösterilmektedir. Oysa ki bu savasta en az 50 bin Amerikan askeri yaşamını yitirmişti. Yine sürekli işlenen bir konu da işbirlikçi yarı Vietnamli yerlilerin ABD'de tedavi edilmelerine ilişkin di. Oysa götürülen yaralıların hemen hemen büyük çoğunluğu diri diri uçaklardan denizlere atılarak imha edilmişti. Çok sayıda önek verilebilir, ama savasın psikolojiiyönünün anlaşılmasına bu önekler yeterlidir.

Tabii Türk ordusu, hükümeti ve basınıyla dünyadaki bütün emperyal-

istilere taş çıkartıcısına bu konuda meşhur olduğunu kanıtladı. Saldırları başlatırlar, gazetelerden konuyu bu omuştı. Tüzün basınıy aracılarında "imha edilirdi", "kaçtırlar", "teslim olmanla başka çareleri yok", "mehmetçik enseleirdi", "Hafatın ha düştü ha düşecek" biçiminde işlenirdi. Öyle ki verdikleri rakamlarla her gün yüzlerce PKK'lı yaşamını yitirdi oldu. Televizyon programlarında ise, arşivden çıkarılan filmlerle "mehmetçik kahramanlığı" işlendi, tepeler, kamplar ele geçirildi. Ele geçirildi dedikleri tepe ve kamplar geriler giler, kamplar geri tepe etmiş ve boşaltılmışlardı. Boşaltılan bualarında, "kahraman Türk askeri" kendi yenilgisini değil, bayrak dikerek, sahte çatışma görüntülerini vererek "zafere" ni göstermeye çalışırdı. Yalan haber üretmekte dünyanın birincisi diye kazanma şerefini verdimiz. Türk basınından başka örnek:

"Ordumuz da devrede" başlığıyla verilen haberde, "Pezmegerlerin, PKK'ya silme hareketi'na Türk uçakları da katıldı. Jeterimiz, PKK'ın Hakkur ve Durdı kamplarına bomba yağdırdı. Komando tımon bôlgede harekeltendi. PKK kan çekisiyori". ("9 Ekim 1992, Hürriyet) "Artık dağlar mehmetçigin!" (10 Ekim 1992) "PKK'da ağır kayırl" başlığıyla verilen haberde ise, "Hafatın ve Batufa'da mehmetçik ile pezmeger arasında sıkışan PKK büyük kayırlar verdi". (22 Ekim 1992, Hürriyet) "Bir hafatırlıy yoğunlaşan saldırılar üzerine PKK 500'ün üzerinde kayırl verdi". (1 Kasım 1992, Hürriyet) "PKK'ya öldürüldü darbe... Kuzey Irak sınırından giren Türk öncü komanda birlikleri pezmeger gruplarıyla iç koldan birleşerek, PKK eşkiyasını ölümlü çemberine aldı". (19 Ekim 1992, Tercüman)

Bu kadar "başarı"nın yanında bir de Türk basınından verilen kayırlımızın bir dokümanı yapıtl ve topladı. Türk basınında görülen yalan ve esir düşenlerin dışında toplam 3021 gerilla öldürülmüştü. Tabi en son 4500 PKK'linin tamamen savaş dışı bırakıldığı spot haber okırlı verildi. Öyle savaşı içinde yer alan güçümüzün 2000 civarındaydı.

Tabi bu izahlarla birlikte Osman Öcalan iç kez Türk basını tarafından öldürüldümsü oldu. Osman Öcalan'ın yanısıra PKK'nin öldürülen diğer komutanları da vardı.

"Osman Öcalan ile birlikte kod adı Mustafa olan PKK'nın Zaho sorumlusu ve 35 PKK'lı da aynı çatışmada ölü olarak ele geçirildi". ("14 Ekim 1992, Tercüman) "Kanki örgütün merkez komite üyesi Cemil Bayık da öldürüldü... PKK komutanı basırlı: 20 ölü". ("17 Ekim 1992, Tercüman)

Türk basınından iddialarına göre, PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaş da, saldırılardan nasibini alamış oldu. "Apol'dun karargahı düştü!" (12 Ekim 1992, Hürriyet) "PKK lideri Apo'ya sukast girişimi". (21 Ekim 1992, Tercüman)

Yine, "Eğer hükümet onay verseydi, Apo'yu çoktan vurmuştuk, başbakanlık engelledi." biçiminde konuşarak işlenmeye başlandı. Ne yazacağına şaşırın Türk basını, birbiriyle çelişir yalan haberler vermeye devam etti. Ortaya çıkan bu iddialara yönelik, Abdullah Öcalan yoldaş şunları belirtir:

"Gafil olsaydık, tedbir elden bırakmaydık bizi öldürmek için bir sanye bile çekinmediler. İşleri Barakani, hükümet, komplo ve komploculara yönelik bilgi yollaması, başbakanlık bu konuda karar vermemiş!

Bunlar, kendi kıymatlarını ve komplocu niteliklerini gösteriyor. Bizat kendi kendileriyle çelişiyorlar. Herkes için yi bilir ki, bizi kavırsalardı ve fırsat bulsalar bizi bırakmazlardı. Ortadoğu'ya yönelik istihbarata önem verseydik. Böylece ajanların dolu-dizgin üzerine yollayacaklardı. Bize yönelik katliam ve cinayetleri sonuça da verebilir, ama bütün bunlar bizim tarihi rolümüzü oynadığımızı ortadan kaldırmaz. Kaldı ki her zaman söyledikimiz gibi, ölümlü derimizden daha fazla iş yapar. Bu konuda elimizden gelen her türlü tedbir alırlz. Yine sözümlüne bugünlerde bile ates edebilir, yarılmış biçiminde haberler üretiliyor ve halkın moralini bozmak istiyorlar.

Yaralırlar hunharca katledildi

Türk rejimi, ordu gücü ve basınıyla birlikte gerçekleri okı kadar çarpıttı ki, tek tek sıralansa sayırları alırl. Newroz katliamını gerçekleştiren, "ayaklama olacaktı bastırıldı", "ayaklama provası oldu", "güvenlik güçlerimiz kendilerini korudurlar" tarzında uylusarları alanda, katliamlara haklılık gerekçesi kazarırdı. İçin kıllırlı yurduca. Şırnak'ta" yapık kıllırlar, halkı katlettiler, "gerilla basını oldu" diye kamuoyuna aldatmaya giriştiler ve ardından "zafere"lerini ilan ederek, katliamı gerçekleştirenlere katliam madalyası taktılar.

Güney'deki güçlerimizle saldırıları, gerillanın terk ettiğı alanları ve kampları, "mehmetçik şöyle savaşırlar ele geçirdi" dediler. Ve sırayla ve şehit yoldışlarımızla geldi. Şehitlerin mezarı kazılarla cesetler çıkarıldı, hakaretlerle bulunarak yeliginin açılması cenazelerden çıkarıldı. Sağ yakanları 5 gerillanın ellerini arkağın bağlayarak kurşuna dizdiler, ardından aları basına yazarırdı, "PKK adamlarını kurşuna dırlaz" dediler ve vahşetlerini gizleme galfletine düştü. Hafatın'ı terk eden gerilla güçlerimiz, 15 yaralı yoldırlı gerilla bir signakta bırakmak zorunda kaldılar. Daha sonra aları işgal eden düşman güçleri, yapıtlırlan aramada signağı teşkil ederler. Gerillaların çoğu ayaklarırları yolda ölüdu için yuruyememiş, alanda kalmışlardı, yaralırlar hafif sayılacak düzeydeydi. Ele geçen yaralırları elleri arkağın bağlanarak, Türk faşist ordusu tarafından kurşuna dizildiler ve ardından aynı hikayeyi tekrarlardılar.

Barış görüşmeleri ve söylenen anlaşma:

PKK silahını bırakmadı, büyük zafeler için direniş daha keskin sürdürecektir

Türk sömürgeci rejiminin, Güney Kürdistan'da işbirlikçiler şahsında planladığı komploları boş çıkarmak, bu temelde bazı tedbirler geliştirmek, özellikle Kürdün Kürde savaşımlarına karşı olan, yurteşver, ülke ve halk çıkarlarını savunma inanışlarının daha fazla bu oyun ve komploların suç ortağı durumuna gelmelerini için, YNK güçleriyle, gerilla güçlerimiz arasında Ekim ayının ortalarından itibaren görüşmeler başladı. Partimizin her dönemde olduğu gibi Kürdistan halkının çıkarları için sorunları görüşmeler yoluyla, siyasal bir çerçevede çözmeyi esas aldığımız bilirdik. Nitekim 1982'den bu saldırı sürecine kadar PKK'nin onlarca yığıltili militanının Güney'deki güçlerin komplolarında şehit edildiği, yaralırların kurşuna dizildiği, yakanları yoldışlarımızın YNK teslim edildiği, zindanlara atılarak işkenceler maruz bırakıldığı, ama buna rağmen de, partimizin çok sarırlıca, metanetle bu güçlere karşılaşırlar, içinde bulundukları kur-

ama hemen belirtim öyle bir girişim olmasın. Belki bazıları niyet etmek isteyebilir ama, kenarımızdan bakırlı geçememişlerdir. Halkımızın, dostlarımızın bu konuda endişelenmelerine gerek yoktur..."

Diğer haberlerin de gerçeklerle bağdaşmadığını belirttik. Psikolojik savaşı ırmadında ve başarısızlıklarını gizlemede özel savaşırlar bir kolu olarak çalışan Türk basını içinde daha fazlaşan bir kaleme konuları işleyen Hürriyet gazetesi'nin başlatıldığı başlı kampanyası, maddi açıdan çokentilen Türk ordusunun yeniden toparlanmasında önemli olduğunu vurgulamak gerek. Yalnız başına bu durum, Türk basının özel savaşta nasıl kırılırlı rol oynadığını ortaya koyuyor.

Her gerilla biriminde yaralırlar kurutarak ve tedavi edecek özel birimler vardı. Savaşın kızgınlığı içinde anında kurtarılmaya güç getirilemez olabili. Ama yaralırlar kurutarak tedavi etmek hem gerilla kuralları prensiplerinden biri ve hem de devrimci işkilerde yoldışların vazgeçilmez zorunlu bir gereğidir. Gerilla yaşamının en güzel yönü de budur. TC, buradan da yalan ve çarpıtlımlarla, şehitlerini şahsında bu yaşama, utanmazca lekelenmeye çalıştırlı. Ardından kırıklaştı, korkak kişiliğı basına yansıtarak, 1985'terde tekrarluyordu, "bu yolun sonu yoktur, gelin teslim olun" çağırılarını, bu uylarırları ağrılarından yenden dile getirmeye başladı. MIT'in hazırlayırlı ellerine tutuşturduğu çeşitli düzmeceler, sözümlüne PKK'nin bozguna uğradığı, güçlerinin kaçarak canlarını kurtarmaya çalıştıkları hikayelerini okutular ve sanki yeni bir buluşma gibi yeniden pısmırlık yavaşını işlemele başladılar, "teslim olmaları kötlü muamele yapılmayacaktır" gibi sahte gösteriler girdiler. Bu yönü hazırladıkları bildir ve çağırılar helikopterlerden atarak dağıtımaya çalıştılar. Bütün bu cabalar boşuna! Eski hiçbir ele, dürlst ve namuslu olan hiçbir insanın aldanmayacağı, TC'nin yalanlarına güvenmeyeceği açıktır. Düşman içine girdiği durumla, PKK direnişçi militan yapısını ve kişilik oluşumunu kavramışsa benziyor veya en azından o pozisyonlara giryori. Düşmana buradan belirticeğimiz sudur: Tüm caban nafile, hak ettiğın son ulaşmak-tan kurtulamazsın!

lenmiştir.

Bu anlaşma ardından Türk basını şartlarırları sürdürdü ve PKK'nin silahlarını bıraktığı, teslim olduğunu, PKK'nin siyasi-askeri faaliyetlerine müsaade edilemeyeceği tarzında ardı arkası kesilmeyen spot haberler yoldırlı. Hangi alanda ve hangi kurtul altında olursa olsun, ulusal kuruluş güçlerimiz ne de silahlarını bırakmışlr ve ne de bırakacaklar. Güney'de güçlerimiz yeniden mevzilendirilmesi, Kuzey Kürdistan parçalanması, ulusal kurtuluş savaşımızı etkilemeyecektir. Zaten ülkenin hemen hemen her alanında karargah sistemine ulaşırlı ve mücalede bu temelde hızından hiçbir şey kaybetmeksin düvâm etmekteydi. Güçlerimizin Güney'e iç alanlarında doğu çekimleri, TC'nin Güney'e saldırı gerekçesini ortadan kaldırmıştı. Yaşanan bu süreç, Güney'deki halkımızdan bu bundan sonra daha bilinci bir tavır içine girmesine sağlayacaktır. Çatışmanın sona erdirilmesiyle,

"...Bizim kayıplarımızı gizli tutma gibi bir sorunumuz yoktur. Ulusal direniş mücalememiz boyutlandırmanın ve şehitlere bağlılığımızın bir gereğı olarak kayıplarımızı ortaya koyuyor ve bundan gurur duyuyoruz. Gurur duyuyoruz, çünkü, bizde yaşanan gerçeklik ölümlerde gerçek yaşamı yaratmaktadır. Bizde yaşamın her şahadet, halkımızı direniş kaldırdımları, beyan ve yüreğiyle ayaklandırmanın özü oluyor. Her şahadet yerine binleri yaratıyor. Tarihün tüm kirini, pasını, düşünü, düşürülmüş, ihanet ettirilmiş kişiliğı, korkaklık ve teslimiyeti bu kanlar temizliyor, yaşamı güzelleştiriyor, anlamlaştırlıyor ve tertemiz yeni insan tipini yaratıyor..."

mücalemeye karşı emperyalizmin Öcalan'ın dayalı oluşturulan cephenin kendiliğ bünyesindeki çelişkileri de ortaya çıkacaktır, işbirlikçiler için teşhir ve tecrit daha da gelecektir.

PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan yoldaş, varılan anlaşmanın sonuçları ve TC'nin bilinci çarpıtımlarına yönelik olarak şu hususlara parmak basıyor:

"Bilim PKK silahlarını teslim ediyor" vb. söylenirleri aslı astarı yoktur. Aynı eskisi gibi direnme çiz-

gisiyle ve hatta daha fazla aldığımız tedbirlerle düşmanın komplocu cabalarını boşa çıkarcaktır. Verdığımız bu kahramana mücalede ile Güney halkı doğru bir çizgiye çekiliyor. Ve simdiden bu olumluya dönüşüyor. İşbirlikçiler tasfiye edilecektir, teşhir ve tecrit edilecektir. Bu partimizin başından beri savunduğu çizgidir. Kısaca doğru bir çizgide çok önemli ve anlamlı bir aylık savaşı yaşadı. Bu bir aylık savaş, Kürdistan tarihini çok derinden etkileyecektir. Bu savaş, bundan sonra daha da gelişecektir. Kuzey ve Güney arasındaki ilişki daha sağlıklı bir şekilde gelişme imkanı da yaratacaktır. Devrimci eğilimler biraz daha güç kazanabilir, işbirlikçiler hildirler oldukça teşhir ve tecrit edilecektir. Eskiği gibi artık komplolara lisat vermek mümkün değildir. TC ise Güney'e tam bir bataklık içine çekilemeyeceği ve gittikçe de bu durum daha da pekiştirilebilir. Kuzey'de de daha kapsamlı eylem yapma

durumu artmıştır. Özellikle halkın mücazzam bir bilincineşmiş söz konusudur. Kısaca bir aylık savaş böyle değeriendirilebilir. Özümlüdeki günlerde de daha yeni gelişmelerin koşulları vardır. Kayırlar her zaman olur, fakat çok anlamlı bir savaş dönemi geçirdiğimiz için kazanımları çok daha fazladır."

Ayrıca, savaş süresince ulusal kurtuluş güçlerimiz kuyduyma berrinço uygulaması barış görüşmelerinin sonuçlandırılmasından sonra kaldırılmıştır.

Körüklenen şovenizm: Türk-Kürt düşmanlığı geliştiriliyor

Ordu ve hükümet omuz omuza, MGK'nin aldığı karar uygulamaya alanırlıstırlı bir caba sarfetmektedir. Alınan kararın özü şudur: Kürdistan halkına ve onun ölümlü PKK'ye karşı topyekün saldırı! Bunun için de, milili bir mutabakatın sağlanmasında faşist ögeleriyle şovenizm körükleniyor.

Güney Kürdistan'da öldürülen Türk askerlerinin cenaze törenleri adeta göç gösterisine dönüştürüldü. Milli duyguların canlandırılması ve Türk halkının da kırılı özel savaşın suç ortağı haline getirilmesi için, bilinci bir politikanın ürünü olarak geliştirilen Türk-Kürt kavıarsı Edirne olaylarından başlayarak günümüzde kaçatırlıyarak sürdürüldü. Güney Kürdistan'da öldürülen Türk askerlerinin Fethiye, Bursa, Kuşadası, Pazar, Erzurum, Alanya, Maraş'ta yapırlı ve aynı dönemlere denk gelen cenaze törenlerinde, Kürk kökenli insanlara saldırlı; insanlar dövüldü. Törenler miliyetçi gösterilere dönüştürüldü. Bu cenaze törenlerinin hemen hemen tümünde dışardan getirilen ölükcü odaklar sloganlar atarak yüryüşler gerçekleştirdiler. Ölküçülerin, "PKK'ya karşı silah istersiz", "Doğu PKK'ya mezar olacak", "Kana kan intikam", "Ordu Irak'a PKK toprağı", "AFO"

nun kellesini istersiz" tarzında atkılarını alpacak sloganları yalandırlar, yalanlara dayalı haberler yayarak halkı tahrik etmek için çaba sarğılediler. Özellikle Alanya'daki törenlerde dışardan getirilen ölükcü gruplar Türk awna çıkırlırlı. 29 Ekim tarihli saldırılarda Kürtlere ait en az 30'dan fazla ev ve işyeri tahrip edildi. Silahlı ve sopalı ölükcü gruplar inşaatları kontrol ederler, araçlarda arama yapıyor ve yakadıkları Kürtleri ölesiyeye dövüyorlar. Bu saldırılar devletin silahlı ve resmi güçleri önünde gerçekleştiyor.

Yine gerilla eylemleri sonucu öldürülen asker ve polislerin cenaze törenlerinde de aynı durumları görmek mümkündür. Kar ve Diyarbakır'da, viriliden polis ve askerler toprağına dökülen gösteri yuray polis ve ölü tim kuvvetleri bugüne kadar halka ait yuylere varan evi ve işyerini tahrip etmiş, yakalayabildiklerini işkencelerden geçirmişti.

2 Kasım 1992'den itibaren Kürtlerin Kürdistan'a yaptığı askeri müdahaleyi protesto etmek amacıyla, başbaşırlı bir gösteri gerçekleştiren İğdir halkına, devlet güçleri tarafından örgütlendirilen ölükcü Azeri-ler açtığı ateş sonucu yurılırlı kana bulandı, iki yurteşver yaşamını yitirir. Devamı 23. sayfada

malî ve onun gücüne olan inancı da-
ha da geliştirmişler. Devrimciliği
böyle bir ihtiyaçtan kaynaklandığını,
bütünüyle halk için olduğunu unu-
tmamalıyız. Nitekim partinin sık iş-
lediği ve bu konuda uyarılarda bul-
lunduğu bir nokta da halk kitleleriyle
ilişkiler sorunudur.

Bu alan faaliyetlerimizdeki durum
nedir? Kitlelerle ilişkisi baği ne düzey-
de? Tutulan ilişkisi nasıl tarzı döze-
me cevap veriyor mu? Yeterli mes-
fe alınıyor mu ya da gelişme sağ-
lanıyor mu? Olumlu cevaplar ver-
mek zor oluyor. Elbette kitle potan-
siyelimi sürekli artışı halinde, fakat
bu yeterli değil. Ayrıca kitlelerin cep-
he safılarına çekilişi, maddî-manevî
desteğini artırması, daha çok Kürdistan-
daki devrimsel gelişmelerin etki-
lemesinden kaynaklanıyor. Yani mü-
cadelenin genel etkisinin kitleleri
güçlendirilerek harekete geçirmesi
olaydır.

İşte kitle faaliyetlerindeki yer alan
kadronun bu noktada kendisini sor-
gulamaları gerekiyor. Az çağa sarfe-
diliyor değil, tersine zamanla
yarırcasına sağa-sola koştu-
ruyor. Fakat bunca çağa rağmen,
elde edilen sonuç nedir? Bu sonuç,
yoğun çalışmaya karşılık mı? Esas
sorun burada, yanlışlığı ciddi olan
bu noktada yavaşlıyor. Kitlelere nasıl
ve ne için gidiyoruz? Bu konuda
plan-program tam mıdır? Eğer tam-
dır denilirse, hedefe ulaşıyor mu?
Orta yerde duran sonuçlar,
plan-program olmadığının ve do-
layısıyla hedefe ulaşılmadığını gös-
teriyor. Böyle olunca da bunca ça-
balar, yine çağa sahipleri tarafından
heba ediliyor. Kişinin kendi kendisi-
ne yazık olması olayı da böyle or-
taya çıkıyor.

Bugün yurt dışı alanlarında hiçbir
hareketin sahip olmadığı kadar kitle
potansiyeline sahip bulunuyoruz. Bu
böyle olmasa birlikte, bir başarı ola-
rak sayılmasın. Bunun çok açık olan
nedenleri vardır. Yukarıda, kadroların
bundaki payının sınırlı olduğunu
ve daha çok mücadelenin genel et-
kisinin rol oynadığını belirtmiştik.
Hiçbir halk Kürdistan halkı kadar
vatanından ve kimliğinden uzak-
laştırılmaması, düşürülmemiştir. Yine
hiçbir halk Kürdistan halkı kadar
yurt dışı alanlarına savunulmamıştır.
Bu ne anlamla geliyor? Her şeyden
önce, her haktan daha çok Kürdis-
tan halkının ulusal tutkusu, yani bir
vatan ve bir kimliği ihtiyacı vardır.
Bunun için her haktan daha çok bir
araya gelmeye, örgütlü olmeye ve ta-
hahin yükümlülükleri görevleri ye-
rine getirmeye ihtiyacı vardır. Bu ne
kadar işleniyor veya bu büyük po-
tansiyelin ne kadarına ulaşıyor?
Ulaşılanlara nasıl yaklaşıyor? Daha
da geliştirilebilecek sorunların cava-
bı olumlu değil. Kaldı ki kimi zaman
bir yürüyüş, bir geceye veya daha
değişik bir eylem türüne kadroların
bekledikinden daha fazla kitle katıl-
mı gerçekleşiyor. Bu, ne anlama ge-
liyor ve nasıl izah edilebilir? Kadronun
çalışma tarzının dönemin çok
gerisinde kaldığı ve kitle potansiyeli-
nin aktiftesinin kadroyu aştığı o-
layı söz konusu ediyor. Bu kitle ku-
rukluğunun değeri bir biçimin
ortaya çıkardığı bir sonuçtur. Kadro
az çağa harcıyor, çok şey yapma
azminindedir ama bu sonuç alan bir
çabadan uzak oluyor.

Çabalar, yaklaşımlar tek düze-
dir. Geçmiş ile günümüz arasın-
da büyük gelişme farkı çalışma
tarzına yansımıyor. Çalışma tarzı
böyle seyredince, ne kadar koparı-
lılarsa olsun, olması gereken
devrimci koparılcı gerçek-
leştirilemiyor.

Bir kadro, bugün hangi pratik
görevlerde bulundu, ne sonuç
elde etti, sorusunu her gün kendi-

sine soruyor mu? Mutlaka kitleyle
ilişkisi olmuştur; ne kadar etkiledim,
beklentiyi nasıl cevap verdim, ne
düzeyde gelişme kaybettim, sorusu-
na olumlu cevabi verebiliyor mu? Ya
da bir ilişkisi nasıl yaklaşıyor ve büyük
öneme sahip olduğunu düşün-
üyor mu? Parti Önderliği kimi zaman
geçmiş mücadele pratiklerinden öne-
ker verirken, bir ilişkinin yaratılması
için çok büyük zorluklara katlanıl-
dığını söyler. Günümüzde işe he-
men her yerde hazır bekleyen ilişkisi
kanalları bulunuyor. Bu partinin
büyük emeği ve şehitlerinin kanı
pahasına ortaya çıkarılmıştır. Oyley-
se hazır ilişkiler sisteme hiç kim-
sinin ucu yaklaşıma hakkını kendisi-
nden görmesi gerekiyor. Burada
yapılması gereken ilişkileri büyük
değer vermek, onu geliştirmek ve
sonuçta her ilişkinin bir ilişkisi daha
ortaya çıkarmasına yol açmaktır. Bu
böyle mi oluyor, yoksa uygun ol-
mayan yaklaşımlar sonucu kimi za-
man olumsuz etkilenen her ilişki
yeni ilişkileri açılma yönünde olum-
sus zemin mi oluyor?

Unutmalıyız ki bizim her zaman
halkla ihtiyacımız vardır. Bu devrim-
ciligimizin varlık gerekçesidir. Bir
devrimci halksız düşünemez. As-
lında bunu belirtmeye bile gerek
yoktur. Çünkü devrimlerde ya da so-
yalizmde her şey halk içindir. Parti
Önderliği'nin ilgili çözümlemeleri-
ne bu konuya yeterince aydınlık ge-
tirilmiştir. "Parti de, ordu da halkın
parisi ve ordusudur. Her ikisi de
onun içindir" diyor. Bunun anlamı
çok açıktır, sunduğu perspektifler
de öyle. Buna göre devrimciliği halk
hizmeti, bu konuda büyük bir
yarışır. Demek ki, bütün devrimciliği
kabil etmekle halka hizmet konu-
sunda borcu duruma düşmüş olu-
yoruz. Bu noktada, bu borcumuzu
ne kadar ödüyörüz? Hatta halka
borçlu olduğumuzu ne kadar düşün-
üyoruz? Ya da çoğunuz objektif
olarak kendimizi halka değil, halkı
kendimize borçlu görmüyor muyuz?
Evet, ne olmasın gereken bir yak-
laşım olsa da, halki kendine borçlu
görülenlerin sayısı az değil. Halka
karşı tasarrufluk yaklaşım, güveni
itaye etmekle tutulmuş, onu sadece
kullanılması gereken bir malzeme
olarak gören anlayışın hangi olum-
sus sonuçlara yol açtığı, daha da
açacağı ve bunun düşmanların büyük
arzusu olduğu biliniyor.

Bu anlayış içinde durmak
önem taşıyor. Çünkü bu kitleleri parti
arasındaki baği çok kötü etkileyen,
zayıflatıp ve burundurmuş da mü-
cadelenin kazandırılması çok kaybet-
tiren bir anlayıştır. Aslında bu an-
layışın pratiği şikâyet kúpürüdür. Kitle-
nin rahatsızlıklarını şikâyetleri ni
diklette almaz, bunu şikâyet sahi-
binin konumunda bırakır. Halbuki kitle
değil, kendisi öcünüktür yapıyor. Göre-
vi de, olumsuz konumu yaşayan her-
kesi bu olumsuzluktan kurtarmak,
halk örgüllülüğüne dahil etmektir.
Bunun yolu da kestirmeci ve sekte-
ri bir yaklaşımı şaka sürece sonuç al-
maya çalışmak değil. Bu tersi sonuç-
lara yol açmaya açık olan bir yak-
laşım biçimidir. Özellikle "sen Kürt
değilsin misin, demokrat değil misin,
öyleyse yapmak zorundasın, bu bir
insanlık görevidir" dayatmasında bu-
lunmak, bu sözlerin söylendiği kişiye
ya tam yaklaşmış ya da bir süre
daha uzak kalmışsın neden olma-
ktır. Çünkü bundan hiçbir şey ver-
medin, kendini kabil etmedin sen
ter üslupla kazanımları çok zor
oldu. Karşıdaki kişi Kürt olsa da, bu
tavır karşıdan "Kürt değilsin, beni
rahat bırak" diyebilir, ya da "demo-
kratlığın şaka sana ne" diyebilir. Bö-
lece bir olumsuzluğa bir diğeri daha
eklenmiş olur. Bu durum karşısında
kendine hakim olmayan kadromuz

da, bunlar üzerine tehditvari gider-
se, sonuç ne olur? Halbuki karşıda-
kının konumu dikkate alınır ve ona
göre bir tutumla yaklaşılırsa, kimi za-
man ortaya çıkan bu olumsuz so-
nucların önüne geçilebilir. Kaldı ki
düşmanın yanısıra, mücadelemize
karşı düşman kadar düşmanlık du-
yularıyla yüklü olanların istediği de
budur ve mal balmuş mağribi gibi bu
durumu kirlî amaçlarında malzeme
olarak kullanmak isterler.

Bu anlayışın önemli bir yanılgısı
da, bu tutumla partiyi herkesten
daha çok savunduguna ve kitleler
üzerinde daha çok otorite sağladığı
inanmasıdır. Gerçekte ise yapı-
tık, hem partiyi ve hem de ulusal
kurtuluşcu otoriteye zarar vermek
oluyor. Biliriz ki partiyi savunmak,
onu rastgele olur olmaz her yerde
herkesi dayatmak, kabul ettirmek
değildir. Tersine onu doğru ilkelere,
ahlaki ve yaklaşım temeline temsil
ettirmek. Bu başandığı oranda parti
savunulmuş olur, halka kabul etiril-
miş olur. Böyle bir durumda, "PKK
doğrudur, mücadele ediyor, siz de
kabul etmek zorundasınız" sözleri
gerekli olur. Bu, beraberinde sağ-
lam bir otoriteye de ortaya çıkarır.
Kitleler daha aktiflesir, gönüllü bir
şekilde her türlü etkinliğe koşar. Ter-
si durumda, partinin savunulmaya-
cağını, saygın bir otoritenin sağlana-
mayacağını bir kez daha vurgulamak
gerekir. Nitekim düşman, PKK'nı
halklaştıran özelliğini gözlerden
uzak tutarak, bunu kurdudan kaç-
kandırdığı yönünde sürekli psikolo-
jik propaganda yapıyor. Gerçekler
in kamuoyu tarafından bilinme-
mesi yönünde tüm devlet kurumları
harekete geçiriliyor. Psikolojik sa-
vaş kampanyasının kolları yurt dışı
alanlarında da uzatılıyor. Gerçekte ise
böyle bir durum yoktur ve bizim kitle-
leri korkutarak destek almak gibi
bir ihtiyacımız da olamaz. Fakat bazı
kadro arkadaşlarımız, zaman zaman
adeta düşmanın iddiasını doğru-
larcasına bir pratik içsine giriyor-
lar. Bu aslında bir yerde düşmanla
savaşta ciddi zayıflıkla taşınmak an-
lamına da geliyor. Nitekim düşman
özel savaşını yaşamın bütün göze-
leklerini yerleştiriyor çalışıyor. Bizim
diğer faaliyetlerimizin yanısıra,
bir de düşmanın içimizdeki ve dışımızdaki özel savaşını etkisizle-
tirme gibi bir görevimizin olduğunu
unutmamız. Kazanmak istiyorsak,
bunu kabane ve emegimizin boşa git-
memesi, sonuç almasını istiyor-
sak, parti politikasındaki temel ölçü-
lere baskınamazsınız kaçınılmazdır.

Bu anlayışın diğer bir özelliği ul-
sal kurtuluş çalışmalarında telkeli
davranmasıdır. Özellikle kitle çalış-
malarında terd edilmesi gereken bir
yaklaşım biçimidir. Bu devrim olayı-
nın dışında olan bir tarzıdır, sosya-
lizmde yeri yoktur. Ama tipik bir reel
sosyalizm uygulamasıdır. Çok doğa-
lı ki, halk için yularların halkın da or-
tak edilmesi, görüşünün alınması,
ulaşılacak istenen hedefe birlikte yü-
rülmesi gerekiyor. Halkın kendisi
için devrim mücadelesini yürütüyor-
sun, bunun başını içi geceni günü
düşüne katırsın ama halk bun-
dan uzak tutuluyor. Hayır, bu ol-
maz ve başını şaka da yoktur. Şu
bilinmek zorunda: Bir başkası, senin
harcadığını emeği büyük saygı du-
yabilir ama her zaman sana ait olan
esere sahip kişilerin zorunluluğu
hissizlet. Hele zayıf oldugu koşu-
larda umursamaz bile. Bu durumda
bir devrimin yaşama garantisi yok-
tur. Onun için gerçekleştireceğin
devrim sadece senin emeğinle de-
ğil, asil olan halkın gücüne, emeği-
le gerçekleştirmelidir. Nasıl ki bir bi-
rey, kendi fizikini koruma içgüdü-
süne sahipse, herhangi bir yara al-
dığında canı acıyorsa, Kürdistan dev-

rimini de bireylerde bu şekilde iç-
selleştirmek gerekiyor. Bu başan-
dılı oranda devrim halka mal edil-
mesi ve dolayısıyla korunması sağla-
ma alınmış demektir. Halbuki önbi-
rlerce yurtsaver, bir kadronun ulaş-
mayacağı birçok yere ulaşabilir, bir
kadronun yapamadığı birçok işi ya-
pabilir. Nitekim ulaştığımız savaşın
bu aşamasında kadronun görevi,
tek tek bireylerle gidip iş yaptırarak
değil, aslında buna zamani da yok-
tur. Halkın orduyu vardır, bu ordu
nasıl yönlendirilmeli, örgütlenmeli
nasıl yerine getirmeli, örgütlenmeli
kurulmalı ve işlevleri ne olmalı, yak-
laşım esasları nasıl belirlenmeli, so-
nucuları nasıl giderilmeli ve bütün
çalışmalar kurumsallaşma düzeyine
nasıl ulaşılmalı vs. gibi öncelikli
görevler yerine getirilmeli gerekiyor.
Ulusal meclisin de gündeme geldiği
bir dönemde, bu görevlerin yerine
getirilmesi daha da yakıcı bir hal
alıyor. Biz başımız Kürdistan devleti-
ni kurmak istiyorsak, halki kendi
kendisini yönetecek bir sistem içi-
nde çalışıyorsak, bunun temellerini
şimdiden atmalı, kurumlarını şimdiden
yaratmalıyız. Başka türlü devlet de
kurulamaz, devrim de yapılamaz.

Demek ki her dönemden daha
fazla bu dönemde halkın gücünü te-
mel almalı, halktan kaynaklanabile-
cek her soruna karşı büyük bir ta-
hamülle çözüm çözümlü olmalıyız.
Halk kitlelerine verilmesi gerekenle-
ri vermedin kesin ölçülerini dayat-
makla kaçınılmaz, "ya böyle ya da
şöyle olacaktır" şeklindeki yak-
laşımın olumsuzluk yaratmak
başka bir şey yaratamayacağına
kesin inmalı ve ona göre partinin
kitle politikasını temel almadık öze-
li davranmalıyız.

Nitekim bilirsiniz ki bir halk ye-
niden yaratmak dünyanın en zor iş-
lerinden biridir. Özellikle bu halk Kür-
distan halkı oldu mu, söz konusu
zorluğun en az ki katrı düşünmek
gerekir. Bunun kendimizi düşünme-
limiz. 10 yılı aşkın süredir parti orta-
mında olmalarına rağmen sürekli
sonruların merkezi durumunda olan
arkadaşlarımız az değildir. Hem de
partinin her türlü etkinliğine, aydınla-
ma çabalarına, maddî-manevî des-
teklerine, çok çeşitli gelişmeye imka-
nalarla rağmen... Öte yandan kitlelere
kesin ölçülerle dayatılan, "şöyle ya
da böyle olacaktır" diyenler, aynı
tutumu kendilerine de uyguluyorlar
mı? Hayır, eğer uygulamış olsalardı
böyle bir tutuma da girmeyecekler-
di. Kitlelere karşı kesin dayatılma-
da bulunulmalı, kendilerine karşı
da böyle bir dayatmada bulunma-
mal mı? Nasıl izah edilebilir ya da kabul
edilebilir? Bu, sektörümüz aynı za-
manda korkunç bir liberalizmi bes-
lediğini gösteriyor.

Her şeyden önce Kürdistan halkı-
nın diğer halklardan farklı oldu-
nu bilmekte yetmemeli, pratik
adımın bu farkın özgül koşullarına
sonuca götürülmesi. Başkaları bir
parça vatan toprağı için, özgür bir
kimlik için varni-yoğunu vermede
seferber oluyor, hem de kendili-
ğinden harekete geçerken, bu biz-
de öyle işleniyor. Başkalarında bir
görevin yerine getirilmesi için bir
çok konuşmak yeterli olurken, bizde
defalarca tekrarlama gerekiyor. Ai-
lerin kurtuluşu, vatanın kurtuluşu-
nda, bireysel isn ulusal kimlikten
önce geliyor. "Ben olmasam da bu
iş gider, benimle fazla uğraşmayın,
elmden bir şey gelirse yine de ya-
ram" anlayışı böyle egemen an-
layış oluyor. Fakat bu halkın öncüsü
olma iddiasında olanlar, halk saf-
larında yaşanan bu durumlarla, "neden
böyledir" deyiş öfkelenemezler. Bu
bizim gerçekliğimiz ve bu gerçek-
de büyük bir sabır gücüne değıştiğimiz
de görevimizdir.

BAŞARMAK İÇİN

Her şeyden önce yapılması ge-
reken çok şey vardır. Bunların ter-
mine de Parti Önderliği'nin deyimile
"zaferden başka hiçbir şey imkan-
vermeyen başka tarzının olurtulma-
sı" gerekiyor. Gerçekten de bütün
her şey, bu dönemden böyle karış-
ılması gerektiriyor ortaya koyuyor.
Buna gücümüz de yeter, imkanlar-
da yeter, hatta artar bile. Bu ne-
denle başarmak da, kaybetmek de
sadece ve sadece bizim kendi se-
rimiz olacaktır. Kesin olan bir şey
daha var ki, o da bizim eski çalışma
tarzıyla yeni dönemde kazandırmak
yerine kaybedeceğimizdir. İçerisin-
de bulunduğumuz dönemin avantajlı
koşullarında, örneğin "geçmişin üç
yılında yapamadığımız, şimdinin üç
ayına sığdırabiliriz." Bunun için neyi
nasıl yapmalıyız sorusuna yerinde
cevap vermeliyiz.

Biliriz ki, düşmanın buncu baş-
psikolojik sindirme çabalarına, katliam
ve terör uygulamalarına rağmen
halki görevlerine hazır bekliyor. An-
cak bir o kadar da bilgizdir, bu-
nun tek başına yetmeyeceğidir.
Milyonların durdurulamaz gücüne,
zaferi gilmeye engellenemeyen
yeteneğine devrime yüklenirken,
önderliğe kendimiz de hazır mıyız?
Ya da mevcut önderlik düzeyimiz
milyonları sonuca götürme yolun-
da başını düşünsün yakaalamı-
mıdır? Eksik olan nedir? Bu nasıl gi-
derilir?

Açık ki, en başta sonuç alma dö-
nemini ciddiye almalı, ilişkiliteki aş-
ama buna yeterli hale getirmeliyiz.
Bunun için ne gerekliyse, onu yerine
getirmekten başka seçeneğe itibar
etmemeliyiz. Kazanmanın diğer adı-
nı kaybetmek olduğunu bilecek,
attığımız her adım neden ve so-
nuclarını önceden düşünmeli ve sağ-
lam zemine basılmaması ölçüp
kestirmeliyiz. Bu davranışdaki adı-
mırmızı kurum, güç, özellik ve ya-
şam biçimine karşı yüksettığımız
mücadelenin daha fazlasını iç dü-
yamızda gerçekleştirmek durumun-
dadır. Çünkü iç dünya sömürgeci
etkilerden kurtulmadık, devrimci-
leşmeden dış dünyanın kurumsalla-
şmasını sağlamanız. Bunun için ar'a, güne,
aya ve yıla yüklenmek, bütün za-
manla başını düşünsün yakaalamı-
mıdır? Eksik olan nedir? Bu nasıl gi-
derilir?

Darklara düşmenin de zamanı
değil. Bu önemli bir süreçten geçen
devrim ve sosyalizm mücadelesidir.
Tekdüze, tutucu, kendini yenileme-
yen çalışma tarzının yeri yoktur.
Güncel tarihi kökenleriyle yaka-
lamak, yorumlamak, mücadelenin geli-
ştirilmesi yönünde biçimlendiren
görev hakim kılınması gereken esas
çalışma tarzıdır. Bütün faaliyetlerin
doğru denetimi, örgütlen ve pratik-
sel çalışmaların dönemin taktiğine
uygunluğunu da ya aykırılığın
kontrolü şarttır. Kitle gücümüzü
eğitmek, dönemin perspektifleriyle
harekete geçirmek, kendi kurumları
içinde örgüllülüğümüz geliştirmek sü-
recin esas dayatmalarından biridir. Yeni
dönemin görevlerini unutmamak, bu-
nuna birlikte artan sorumluluğuna
karşılık ve böylece gelişmelerin
yaratıcısı olmak ancak komle dev-
rimciliği mümkündür. Partiyi, Parti
Önderliğine, şehitlere ve halka ge-
reci bağlılık da bu komle devrimci-
leşme uğrunda olan.

Abdullah ÖCALAN yoldaşın dö-
nemine ilişkin karar ve talimatı net-
tir:

"Başarmaktan başka hiçbir şey
fırsat veremeyeceğiz..." ■

PKK, SIFIRDAN BAŞLAYARAK HER ŞEYİ YARATAN BİR HAREKETTİR!

Başlatıcı 1. sayfada

İnandık. Bizim yaşamamız tanınır tanımaz, insanları tanıdır tanışmaz bundan kopmanın tehlikesini görerek; yaşadıkça, yaşamadan güç kazandıkça daha doğrusu yönlemez, bizi bağışlamış, özgürce yönelme tutumuna sahip olma bizde gelişen kişilik gereği. Eğer bugün başarılı adamlarla savaşta yürünemiyorsa, bunun altında yatan en temel gerçeklerden birisi ihanet seline kapmanın duyguda düşüncede şu veya bu biçimde varlığını sürdürün kalıntılarıdır.

Bir maas, iş, yaşam olanığı, ne dedeyse gözükara bir tarza oraya yönelik, size birçok şeyi kaybettirmiş. Yetmeyen kişilik, gafil kişiliğin altındaki temel etken budur. Biz her zaman bunu durdurmaya çalıştık. Ve şimdi de biraz daha imkan haline dönüşmüştür. Çok dolaylı biçimlere bürünen özgürlükten, iktidar olmaktan, bunun için savaşmaktan, ulaştırmaktan, büyük birleşmekten kaçış özelliklerini zorlamaya çalışıyoruz. Onu iyi biliyoruz, kendimiz de hazırlıkızdık. Sonrakiler daha fazla ha-

zırlıksızdı. Ne düşünebilecek ve ne de yapılabilecek bir hazırlık vardı. En büyük sorumluluğu kendimize biriken, güçsüzleşen birçok yeni gelişmeyi başlatırken; adamlarla yeni başlatıldığını, başımıza nelerin gelebileceğini giderek duymamızı edemedik. Ancak bu temelde sizlerle bir şeyler taşırmaya çalışıldık. Önce kendimizi görmeye, sonra işlenmeyi yapmaya sonuna kadar adanarak sonra sıra sizlere ve halka geldi. Çok gördük yaşam tutuklarını. Çok gördük fakat insanımadık. Benimsenecek bir hal görmedik. Düşmanı da gördük, gücünü gördük, görkemini gördük. Ona da insanımadık. Rahatı, o her şeyi uyuşturarak kendine çeken çok geçeri bazı yaşam koşullarını da gördük. Ona da insanımadık. Kendimizi çok mu beğeniyoruz? Hayır! Yaşamda bir hesap hatasına kurban olmak istemedik ve bunun sonuçta yüzleri acısızın tehlikelerini gördüğümüz için insanımadık. Çup diye yuvarlanmadık, birçok şeyi yutmadık. Bizim için yaşam ko-
bun her deneyimden ibaret kaldı, bugüne kadar da sürdü.

lacak mı, kalmayacak mı? Kendini yaşanılır kılmak mı, kılmayacak mı? İddia, güç kazandırmak kadar iddia; güçsüz kılın etkenler görebilmeydi. Yürüme gereğini sürekli açıkla-
ma, bu iddiasız yılları böylece kazanmayı esas alma durumunda olduk. Yine iddiasız olmanın ortamdır. Kendi deyişle "bir ayagını kaldırsalar" edecekler.

rin başında verilen karşılık bu oldu. Bizim iddiasız, fazla mecali olmayan yürüyüşümüz kadar, üst düzeyde devlet bünyesindeki bölüsi bir doğuşun da erken ve cılızlığını söylemek gerekiyordu. Bu bir anlamda anlamı de anlaşılabilir: Yaşama kalkmak isteyen gerçeklik çok cılız ve çok kendiligidenci, azımlıca, kararsızdır. Atılan adavaların kimin ne ka-

gerlendirme galletine gittiler. "Tamam kalın, yapın" dediler. Zaten senin de gücün öyle siyasi sorunları halledecek durumda değildi, "bir kez gibi değerdendirilbilirsin, bu temel de kalabilirsin" dedi. Flistin devrim gerçeği, Lübran ve Suriye gerçeği kendine göre bir strateji alındı. Türkiye'nin yeri vardı Ortadoğuda. Ona karşı bir vatani kazanma grubu gelmiş, yüzlerce var böyle, bir tanes de böyle olsun yaşasındı. Onlar için öyle fazla anlamı bir yaklaşım değildi. Ama kendilerine göre davranmaktan kimse onları alıkoymaz.

Bugün düşman burada bütün devlet ağırlığını koyarak karşı durmaya çalışıyor, oyun yapıyor. Onu için geçtikten sonra, biz de her şeyi hallettikten sonra bir anlamda bu çok geç ve anlamıdır. Galletler bu sefer düşman için çok ağır ve kötü sonuç veriyor. Şimdi ayılmış, uyanmış. Bu kendisi için galletten de köstürler. Bu buranın yaşamına -dostların pek fazla itibar görmedikleri biçiminde de olsa- yüksek değer biçti. Yıl arkadaşlarını da aldı. Birkaç yüz kişiyi buluyor. Çok yüksek değer biçti gelişlerine, tüm gücümüzün onları çok mütevazi de olsa yerleştirmeye ve zamanlandırmaya çalıştık. Çok şeyler bekledik. Bu sefer daha iyi düşünürler, daha iyi hazırlanırlar diye.

1980 lerin başları bu sefer böyle kazanımlı çalışıldı. Daha gelişmiş düzeyde bir yönels, bir partiyi yönels, bir silaha yönels amacıyla görevlere yüklendik. Çok büyük bir inanç ve tutkuyla biz de sorumluluğu üstlendik. Her şeyin yaşamları değer olduğu bir yerdü Lübran. Mutlaka böyle kazanılması gereken bir dönemin içindeydi ve bunu mutlaka kazanması gereken yoldaşlar topluluğuyuz, dedik. İçerde düşman yöneldi, sıradan bir ilişki, sempaticı bile acımasız işkenceden geçirdi. Ümlemden zerre sine bile yaşam hakkı vermemeyi tek politika olarak belledi ve uyguladı. Yabancıların zindan gerçeği, tarihte ender görülebcek gerçeklik olarak bellekleri kazanımlı çalışıldı. Çok dengersiz bir biçimde, bir kurtuluşu gibi ülke halkı üzerine yayıldıkca yayıldı. Biraz utum nerede varsa, biraz bilinc nerede yamışsa, hepsini tahrip edimeye çalışıldı bu yıllarda.

Bu yılları böyle ilkimizimize kadar duyurken, yine de "burada bir tohumlama mümkün müdür" diye kendimize sorduk. Yenden yerececek bir bağımsızlık fidesi nasıl olunur? Bütün çabalarımız bunun ifadesi olmayı bilmiyoruz. Uğraştık, cabadık, bu sahada bir toparlama konferansı yaptık. Orada yılanın umutları, inançları gerçek tarım etmeye çalıştık. Neden ayakta durulması gerektiğini, neden partileşmemiz daha da derinleştirilmesi gerektiğini, neden milleti tohumlaşmaya çalışılmasını gerektiğini anlamı gerekeceğini ve bunun gerektirdiği özleştirilerek sağlamaya çalıştık. Dönem her ne kadar derinlik, cildiyet, hiç olmazsa 12 Eylülün acımasızlıklarına karşı kendine gelmeyi dayatıyorsa da, verilen karışık ilişkiyi, yüzysellik ve hatta kaçışa karşı bir kişilikli. Yapı kaçış arayış, sorumluluğa yaslanmıyor. "Çok sıkıştırırsan ölürüm, bir suikast veya bir komplo elimi yapar" diyor. "Öyle şeyleniydi gibi dizenli, planlı bir savaşma diye iddianız yok" dercesine yaklaşıyor

Fakat o kendinden vazgeçmiş de olsa, komalktan öte bir konumda da olsa ve hatta "sen şöyle yaşamalısın" denildiğinde "ben hiç de öyle yaşamaya yanlısı değilim" diyen ve bu anlamda yıllarca bu tutumunu sürdüren bir halk gerçeğiyle de karşı karşıya olsak, biraz inat, biraz bazılarına tesadüf gelen bir yönüyle "başka türdüsü de mümkün olabilir, iddia gerçeğe dönüşebilir" denildi ve bu yıllar böyle karşılama çalışıldı.

Birçok bilinci, planlı adam kadar tesadüfî gelişmeler de bazı 1980'lere doğru getirdi. Hiç şüphesiz tasan, plan var. İdeolojik-politik kavramlar daha yerli yerine oturtulmaya çalışılıyor. Pratikte de daha fazla adam kazanımlı çalışılmış, bazı eylemler icra edilmiştir. Normal bir polisye istihbarat konumuna yönelimlenmiş içinde yönelmeyi göndeleştirmeyen düşman, artı tehlikeyi anlamaya çalışıyor. Karşısındaki olayın gelişme yönlerini tehlikeli hal alabileceğini gördüğü için giderek hareketlenmeye başlayan grubumuzun gelişme alanlarını tanıyarak, gezerek, görerek kurmaylara değerlendirdi. 12 Eylülün mirasını özellikle temelde bu gelişmeler, görerek, devletten bildiğimiz yenden örgütlenişine, faşizan tarzındaki örgütlenişine adım adım yaklaşıyorlardı. Bu dönemde halk arasında dillü denilen veya komalk denilen durumuna rağmen, derinle amelleri gösterenmiş. Bu durum adamı kişiyetimi dedikleri ve giderek bir darbeye daha da sıkı sıkıya geliştirmek istedikleri bir rejimsel dönüşümü istedikleri kendileri için. Bizim o kü-

dar sonuçlayabileceği kestirilemiyor. Örgüt çok zayıf, adamlar çok gevşekçedir. İşte bu düşmanın ne kadar keskin, sert, acımasız gibi de gözükse, felci yönelişine yol açıyor. İstiyor karşısında büyük bir isyan olsun, istiyor karşısında bir ordu gücü olsun ki yerle bir etsin. Ama böyle bir durum yok. Kılıcı sallıyor ama boşa sallıyor. Hikaye budur aslında. Ördünün örgütleniş, eyleme geçirilici karıncaya uymaya, karınca yürüyüşünü durdurmaya yetmiyor. Yürüyüş böyle düzenlenmiş, bunun için vuruş da çoğunlukla buşa çıkmış. Fakat sağladık baska rahatlilik ezmek mümkün. Bu ezilmeyle kalemek için çış aranamız. Adına bize çok diyorlar ama en büyük vatani ve özgürlük yönelimleni adını atmış oluyoruz. Yurt dışı çıkışımı yerinde ve zamanında bir adım oluyor. Şimdikiye bilimez ama biz bu adımımlar bilincini ilkimlerize kadar düldük. Küçük oturalacak bir yer tutalım, bir gün özgür bir nefes alacak kadar zaman kazanalım biçiminde yorulduk.

Nasıl yaşıyorsunuz? Sizin yaşamınızı fazla cildide de almıyoruz, anlamı bulmuyor. Büyük özgürlük adamlar kazanıldığında, çok önemli zaman parçası elde edildiğinde, değerdendirilmesini cinayet kadar tehlikeli görüyorlar. Ama biz bu önemli adamlara yaklaşırsanız böyle yapmadık. Bazılarını çok bastı gibi gelebilir. Bizi görüyorlar "bunlar mı gerçek olacak" dediler. "Bu çağın vatan içindi" dedi, ama en iyi dostlar daha çok kişi inandı. Bir kez daha dostluk adına kalkıp bir şeyler yapmaya veya bu sözlerle yaklaşmaya çalışıldığında böyle de-

Halka layık görmediğiniz bir yaşama saldırdık

Sizler çok şey yediniz, ilkiminize kadar tadını çıkardığınız da sandınız. Bu bizim onayladığımız bir yaşamdır. Biz ona yüklenidik. Sizlere de, halka da layık görmediğimiz bir yaşama saldırdık. Herhangi bir anlamla yürüyüşler yaptık: çocukka yürüyüşler, delikanlıca yürüyüşler, safca yürüyüşler yaptık. Dönüşler de yaptık; ilkaça dönüş yaptık, ortaça dönüş yaptık. Çağa dönüşler yapmaya çalıştık. Çok görülmeyen, iddiasız gibi görülen dönüşlerdi bunlar. Döndüğümüzde bin defa kahrolduk gördüklerimizden Metropollere yuvarlandık, tekrar kaynaşmaya yönelmeye çalıştık. Onun bedbahtlığı, rahatsızlığı, kahırını yaşadıkça başımıza sağda-sola carpa çarpyürümeye, yaşamaya çalıştık. Biz çok yük edici güç gördük. Hiçbir şey gücü yetmemesi, güçsüzlüğü gördük. Ağlamayı gördük. Onun için ağlamayı aşagıldık. Salzamayı gördük, şikayeti gördük. Bunu reddetmi ve asla onu kendimize yaklaştırmadık. Her haktan buna nasıl alele olduğunu bildik ve karşısında sağlam tavır aldık. Bütün bunları adı dönüş oluyor, yönelsi oluyor. Kendini tanımayı, kendini temizlemeyi, kendini kazanmaya dönüş oluyor. Kendi etrafında bir dönüş oluyor. Döndü döndü yaşam oluyor. Çok küçük bir ilerleme olsa da bu böyle oluyor. Bilmadan, usanmadan, zamanı unutarak dönüş oluyor. Kallanılmayacak işkenceler, tehlikeler altında dönüşler oluyor.

Son yılları Kürdistan gerçeğinden somutlaşan, herkesin az çok "dönmem gerek" çok lanetli olan bir şeyden vazgeçmem gerek, eğer ne varsa bırakarak yönelmem gerek" dediği olay, biraz bu yaşığımız gereği kendisidir. Kişilik, gerçekleştiren somuttu, ulusal gerçeklik gelişmesi oluyor. Bitme miştir, derin sancı yaşıyoruz. Dönüş, dönüş, dönüş, diye. Yaşam bu alanca yürümek zorunda. Bizle böyle çocukca, sıcanıklıca dönüşler yaşamaya çalışınca, yol arkadaşları zayıf yelmaz davrandılar. En çok yapılabildikleri, yerinde olmayan bir ölümlü kucaklayışı yaşıdılar. İnsanlar yol arkadaşlarınyla yürür,

hedefe ulaşabilir. Tek başına büyük toplumsal, ulusal hedeflere varmak mümkün olamamıştır. Bir yerlerde sağlam yol arkadaşları kesin gereklidir. Bunları edinmeye çalıştık. Partye başladık, böyle yol arkadaşları edinilmeye çalışırken parti sözcüğü ağza alındı. Parti için gruplar örgütlenmiş varmış, ideolojisi varmış; bu kavramlarla da tanıştık. Ve biz de olalım, dedik. Yine oldukça çocukca bir yürüyüş... Daha çok zayıf kişiliklerle partileşmeler, gruplaşmalar yaratıldı. 1970'lerin başında bu sefer böyle yapmaya çalıştık. Öldük, biçtik kendimizi. Bizi yarılın yanımıza çekelim ve bunlarla bir yürüyüş kolu daha düzenleyelim, dedik. Egemenlik gücünü teşkil eden ve biz de kendi içinde eritemeye çalışan temelli, ordu, hakim ulus kültürü, meddanevi her konumda hakim gerçeği içinde yolu sağlamaya dönüşü yapmaya çalıştık. Küçük grup da olabilir, çok iddiasız da olabilir ama olmaları gerekir, dedik. Düşmanın birle görüp de insanımadık, inanıp da yıllarca tedbir geremi aldık, oğün, çok güçsüz sözlerle dönüşümler yapmış istedik. Dost olmasın, birlik olması gerekenler bile, hiç cildide olmayış yaşamadıkları o bilinen ilk gruplaşmaya yönelmek istedik. 1970'lerin ortasına geldikçimizde bizi yeni bir yaşama çekecek kavramları, onların ideolojik sistematiğini az çok yakalamamız, güvenmemiz, bunları giderek daha genişletmemiz, sonuçta da ilan etmemiz gerektiğine karar verdik. Ve dedik ki, artık böyle olun. Bir grup biçimine dönüşmüş, denildi. Ve ikinci yan olarak da 1970'lerde sesimizi duyurmak de yanıldanılmaya çalıştık. Siyasetir ama nasıl siyaset! Gören "ma-sallah" der onları! Kimseñin "daha da dahil-çans vermediki" "konuşsunlar, yürüsünler" dedikleri bir grup. Gerçek anlamda da biraz böyle. Bazıları dinliyor, başını da sallıyor. Yine yol arkadaşlarımlar iddiasızlığı, gücünün daha yava gücün oldukça bağıl kalmayacağı kişiliğin muhalif devrimci-sosyalist kişiliğinin gereklerini yerine getirmeye çalışıyoruz. 1970'in son beş yılı olacak mı, olmayacak mı? Grup ayakta ka-

İlkla 1990 yılı yakalanılmaya çalışıldı. Bütün inatlarına rağmen, doğru tutum bütün bölgelere dayatılmaya çalışıldı. Herken hemen birçok bölgede güç aktarılmaya çalışıldı. Talimatlar net, katilim gerekerek geliyor. Buna rağmen komuta bilinen yetmezliğini, gelişimini şu veya bu düzeyde, şu veya bu şekilde sürdürmekten geri kalmıyor. Komutanın bir kır olarak kendini dayatması bir yolda daha nettir. Savaşçı yığıl, halin de hiçbir suçu yok, olanaklar da fena değil. Fakat komutanlık kendini kır halinde tutmaya devam ediyor. Bunun şüphesiz çok önemli nedenleri vardır. Komutanlık bileyici faktördür bu yıllarda. Büyük çarşıya vatani kazanır, özgülüğü kazanır. Aynı zamanda tanrı dile getirir. Bu çözümlemiş kişiliğin somut ifadesidir. İç gerici ilk aşamamışsa, kişilik sorunları giderilemez. Yeniden yapılmaya sağlanamışsa, komutanlık kriz kaçınılmazdır. Bu temelde buna daha bir öneme yaklaşıldı. Yedekler sürekli geliştirilmeye çalışıldı. Biz yönü çabaları içindeyken, bazılar yaptıkları bir yıl karşıdevrimci yaklaşımla başarmaya çalıştılar. Her yapılan müdahale grubunu, her yeni hazırlama devresini boşca biçimlerin düşmanına taşı çikartan çıkımlarını sürdürdüler. "Ben başarmadım, gelenlerde başarmayacak, ben gelenleri kendimden daha çoktu duruma düşeceğim ki, sağ aydınlatma" dediler. Bu alçakça ve karşıdevrimci tutumu böyle geliştirdiler ve kendilerini böyle dayattılar. Halen bütün kalınlatıran var. Çalısan parti, kendin adan yane parti. Sana ne oluyor? Bırak biraz yardımcı olmayı, ölümlük bütün gönderiyor gelenleri. Bir de ölüm haberi geldi mi diye soruyorlar. Böyle komutanlar görüyoruz. Senin yöledir, gençcek insandır. Senden biraz ilgi bekliyor. Yardsın ol, halkına biraz hizmet etmiş. Onun ilk düşündüğü şey, canavarların bir türlü? Başarılı olmasını istemiyor. Gidenler her gün savaşmaktır istiyor. Bunların "suçu" daha fazla savaşmaktır. Korkmadan ölümün üzerine yürümektir. Başka hiçbir suçları ve eksiklikleri yoktur. Sen misin bu tutumu gösteren, sen misin onu belki de başarak olan!

Bu yıllarda önemli komuta düzeyi kendisini böyle yüzeye vurmak istiyor. Aslında daha önce olup biten bir devamdır. Bir türlü devrime, örgüte, partye gelmemenin devamıdır. Bunu da sabırla karşıladık. Adam saygı, her şeyi bir tarafa itmiş, canavarlaşmıştır. Dar mevzi-den, her tarafı düşman sarırmıştır. Sana düşen, başını hızla kaldırıp biçimcik değil, ortaya gelmeden, sıkı sınırlı da olsa başını imkanı zorlamaktır. Bu tutum içinde kalındı ve çarşımaya bir kez daha yüklenildi ve büyük bir inatla kazanılmaya çalışıldı.

Artık halkın da gırtlığa dayanan, kabul edilemez bir durum yaşıyor. Düşman dayatmaları karşısında ilk dostluk gösterileri başlatıldı. Nusaybin, Cizre halkının anlamlı tarih adını bu konusunu andılar. Bu da gerçekten tarihi bir adam değer bir adımıydı! Parti 1978'de Hilvan gibi yörelerde başlatılan halkın toplu katilimi ve başkaldırı adını daha da kapsamlı bir biçimde bu dönemde başlatır. Artık halkın katıldığı bir olayın, birçok ölümsüzlüğü ve başaşağı gidiş durdurulacağı ortaya çıktı. Halkın giderek dalga dalga artan katilimi 1991 yılını güçlü karşılamaya götürdü.

Körfez savaş sonrası iyi değerlendirildi. 4. Kongre gerçeği ile birlikte parti dışıyla sen verme, eşyallığa ve canavarlığa sen verme,

savaşa gelmeye sen verme, halka doğru yaklaşmaya sen verme, 1989-90'da yapılan çözümlemelerin nahi bir sonucu olarak 1991'e yönelme başladı. Bilindiği gibi 1991 bu anlamda kazanımları en bol olduğu bir yıl haline getirildi. Parti öncülüğüne sınırlı bir dönüş, parti dışıyla sınırlı bir sen veriş, yile temel taktiklere sınırlı bir dönüş gerçekleştirildi. Taktik dışıyla sınırlı bir sen veriş birlikte, gerilla'yı ortatabileceğimizi gösterdik. Bu yolda, parti öncülüğü oturulursa başlanılan gelececek ispatlandı. Başarı için parti öncülüğünün oturulması şarttır. Militen kişilik ortutulmadıkça güçlü bir çarşıman başarı şansı yoktur. Gerilla taktiklerine dönüş, gerilla'yı kesin ortatabilir ve gerilla büyük serhildanları sürükleyebilir ve gerilla'yı çok büyük bir güç vermesi kendir ve bu temelde hareketin gerek legalleşmesi veya legal bir boyuta tırmanması kaçınılmazdır. Milyonların artık bizzat katılması gerekerek legal imkanları da göz önüne getirmeyi gerektiriyor. Bazı leali faaliyetlere el atma, o faaliyetleri değerlendirme, parlamentoya kadar bunu yasıtma gibi önemli sonuçlar olarak kendili gösterdi bu yıllar. Düşman bu yeni her ne kadar gelişmiş özel savaşla karşılamak istediye de, bunu başarmayacağı ortaya çıkmıştır. Bu nedenle erken seçimi çözmüşlerdi. Zayıflayan ANAP hükümeti yerine daha sosyal yonli gelişimi bir hükümetle yönelme gereğini duydu. Bilindiği gibi, sağlı-solla, Demirel-inönü hükümeti, özel savaşın sosyal-siyasi destekçi haline getirildi. Bu hükümetin 1991 yılı sonlarında kurulumaya çalışıldığına çok somut ve tek bir hedefte kurulduğu şimdi daha iyi anlaşılıyor.

Özel savaşın sosyal temeli hayli zayıflamış. 12 Eylül rejimi ve ANAP'la devamlılık özel savaşçı güçten düşürüyor. Demirel ve hatla Ecevit'ler, Türkiye'leri, Erbakan'ları bu nedenle icazet veriliyor. Onları tek-

çilerini çağırıyor. İlişki kuruyor, en üst düzeyde karşılama yapıyor. Kuzey Kürdistan ile Güney Kürdistan'ın ortak dayanışmasını engellemek istiyor. Bu çok ciddi bir durumdur. Bu yıllarda Güney ve Kuzey'in ordulaşması ve cepheleşmesi devletleşmeye kadar götürüldü, nitekim devletleşmenin bütün imkanları vardır. Ama bunu engelliyor. Güneyli güçleri yarıncı çekmekte ne kadar usta olduğu şimdi daha iyi anlaşılıyor. Ekmek vererek, birkaç dolar vererek bunu gerçekleştirebiliyor. Partide de içten dayatılan provokasyonun fazla başarılı olamayacağı anlaşılınca, özellikle zindan ve sahte reform politikası 1991'in sonlarında tüm yönleriyle anlaşılıyor. Tekrar zindan daha sert yükleniyor. Provokatorlerden umudunu kesince, bütün gücüyle PKK'ye yönelmek başka çaresinin olmadığı görüyor.

Bu değerlendirilmelerden çıkara-

Olanaklar savaş geliştirme için yaratılmıştır

Bütün gücünü ortaya koyarak nefes nefese bu noktaya yakalanmanın bir sonucu olarak, bizim yül arkadaşlığı yapmak istiyorsanız yürüyün! Bundan sonra sağlan yürünemeyecek mi? Bu halka hiç değer verilmeyecek mi? Bu ilkeye, bu dağlara sağduyula yaklaşılacak mı? Anladık namussuzun hikayesini, anladık inahelin, anladık inkarın hikayesini; sevmeyelim mi şimdi bu ilkeyi? Benimsenemeyelim mi? Bu insanlar hiç mi değeri değil, nereye kaçmak istiyorsunuz? Kmler nerede sizi yaşatabilir? Halen ne kadar düşmek istiyorsunuz? Düşünlükte sınırla neye kadar? Neyiniz var? Kim size ne verabilir? Yaşam bu kadar değiştiğimizin ne gereği var? Kan-ter içinde her yere koşuyor, çok rahat olabiliyorsunuz, karışığına ne alıyorsunuz, ne oluyorsunuz?

Büyük özgürlüğe gelebilirsiniz; güneş kadar yakıcı gerçekler var, ona gelebilirsiniz. Çok güç-

bileceğimiz sonuçlar nelerdir? Tüm bu ölü kişilik, ilişiksiz kişilik, en başta partye çarşısına, komutalaşmaya gelmeyen kişilik lanetleniyor, affedilemeyeceği ortaya çıkıyor. Açık ki yemeyen bir kişiliğin bu kadar yıldı sonra yemeyi bir komutaya gelmeyen kişiliğin affedilemeyeceği çıkıyor ortaya. Ülke sahinde şimdiye kadar yaşananlardan bundan sonra affedilemeyeceği kesindir deniliyor. Bu kadar gelişmeden sonra, olup bitenler bu noktaya ulaşmak için yeterli mi? Neden biraz namuslu, "biraz başarabiliriz, biraz yaklaşabiliriz" halında, bu ilkeye de yaklaşabiliriz" tutumu göstermiyor? Öyleyse yemiyor mu bu olup bitenler? Bu anlattımla çağılıyor. Kendisiyle oynamalar, galice yaşamlar yeterli mi? Nasıl doğuyor, nasıl büyüyor, bu beni hiç ilgilendirmez.

kişiliktir. Ya yerin dibine gömülecek ya da anrındırarak... Bunun için yaşamamız gerekir. Anlamazsanız, anlayıp da gerçekleri yerine getirmeniz, işle tam da bu noktada gerekirse adam gibi, gerekirse komutan gibi yaklaşın. Saygılı olmanız, bilmezseniz bilmezseniz, kazanmasını bilmezseniz size hiçbir şey kazandıramaz. Ben dünyayı da daraltmışım. Dünya, aramızda işbirlikçi Kürtleri sokmaya çalıştı. Namussuz Kürtlerle bir şeyler yapmak istedi. Onun da önüne geçtim. İşbirlikçiyle ilgili kesilmişti. TC'ye kaçsa, düşmanlara karşı ilişki yolları da kesilmişti. Nasıl kesilmişti? Halkın güvenini kazanarak kesilmişti. Bu halkı çok iyi biliyorum. Bir evladı için kıyamet koparan bir halktır. Hepsini bir günde arıyan edeceğe kadar biliyoruz. Bunun için saplantı yollarını kesilmişti. Komutanlık oynayacaklarmış, oynayın bakalım! Yetkileri gas edeceklermiş, gas edin bakalım! Edin, ben de hazırım.

İdir, tarihidir. Yenilgi de buradadır: yani "namusluca, onurluca, başlanıca" yaşayamam, gelişemem, kazanamam" diyenin öldüğü gündür. "Ben yine eskisini yaşamam" diyenin öldürüldüğü gündür. Açık söylüyorum: herkes kendisi için çok iyi anımlar çıkarabilir. Ben yıl arkadaşlığı için davet etmedim. Kimseyi zorlamadım. Ama istediğim çok minasip, çok uygunca bir yıl arkadaşlığı olabileceği sağlandı. Ben düşünün bir adam değilim, kendimi namuslu yaşamamın ölçülerini dahilinde taşımayı bacaren bir insanım. Ülkemize sadık, halkına sadık, insanlığı sadık. Bunu göremek, görüp de gerçekleri yerine getiremem mümkün değildir. Eğer bazılar inadına bizi yine geri çekmek istiyorlarsa, daha önceler de söyledim: En değme provokator karşı da ben istifiy bozmam. Ama bu, onu affettiğimi göstermez. Ben düşmanına karşı saygıyı bile elden bırakmam. Çirkin hareket etmem ama, bu düşmanın affettiğini anlamına gelmez. Bu kadar başansız, bu kadar hazırlıksız, bu kadar görülecek lakayt adam benim yanıma gelmez, sorumluluğum altınca çalışmaz. Göryorsunuz yoktan yer etmenin hikayesini? Halem mi bir şey yapamazsınız, halen mi doğru yürüyemezsiniz? Etirnalza halk doluyor, savaşçı doluyor. Halem mi saygılı olamazsınız, halen mi yer veremezsiniz, halen mi bildiğiniz yuzde birini uygulayamazsınız? Yapmazsınız, hangi mahkemede kendinizi nasıl ve ne diye savunacaksınız? İşte bu günler bütün bu hesapların verilmesini kararlaştırıldığı günlerdir.

Bizim öfkemiz düşman karşı fazla değildir. Bakın düşmanınız 70 yağındadır. Başbakan Demirel ve diğerleri tahrik edici lafları söylemekten öyleye bir şey yapamıyor. "Soyle ezirim", "çılınca çölük çocuk varanlar", "benim hesabım onlarla" diyor. Bizimle olsun. Ben sözlerini fazla önemsemem, onun hamlelerini göz önüne getirmek bile istemiyorum. Bu düşmandır, düşman tabii düşmanlığı yapmaz komundadır. 70 yaşına gelmiştir, namussuz kurtarmak isteyecektir. Her gün bir yere fırlıyor, "devletin işi yapıyorum" diyor. Ben de 18 yaşındaki delikanlı gibi hareket edeceğim. Demirel demokratik mi bekleyeceğim, İnönü'nün oğlundan demokratik mi bekleyeceğim, insanlık mı bekleyeceğim? Babası teminli atmış, kendisi tamamlar. Demirel çok defadur başbakan oluyor, her sefer düşmüştür. Bu sefer sağla-yakmak kalmak isteyecektir. Askerlerine ne lazımsa kırık takla atar verir. İğne otuk kadar bir yer de olsa devlet otoritesi olacak" diyor. Bu, bizi kastederek söylenen bir sözür. Bize işte ucu kadar bir özgür yaşama yeri tanımak istemiyor. Çok sonradan yetme, gormedür bu topraklarda. Çapulculuktan, işgaliden başka bir yöntem olamamıştır bu topraklarda. Ve bize işte ucu kadar yer bırakmamakta kararlıdır düşman. Özel savaşın çeşitli taktikleriyle, çok işledin, çok yaşıdın, özel savaşın her türünü yapıyor. Yani her şey uygulanabilir. Hepsini sana uygular o, onun işidir. Diplomasiye de kullanır, kültüri de kullanır, iç siyaseti de kullanır, ekonomiyi, govzenmi, sen tekniği de kullanır, nitekim kullanıyor. Senin kulanıncak neyin var? Bunlar da bellidir artık.

Sunu çok iyi bilelim: Biz de işte ucu kadar olanaklara yola çıkarak kazanmamı başardık. Bu hareketin tarihçesi böyle başlar. Bu tarihçeyi görebeksiniz, bu tarihçeyi görmeye, bu tarihini böyle başlatıp da bugüne kadar gelişimini görmeyen devrimci olamaz, savaşçı olamaz.

rar 1980 öncesindeki bir milli cephe koalisyonuna benzer koalisyonlar biçiminde kitleleri alarak, tekrar yanlarına çekerek çok şiddetli bir hamleyle yönelmeye kararlaştırıyorlar. Tamamen özel savaş yönetimi veya ordunun bu egemen yönetim gücüyle bir hükümete duyduğu ihtiyacı karşılayarak, 1990 başlarından itibaren o bildiğimiz hava-kara saldırılarını yoğunlaştırmak, mevcut olanı dışında yeni ve önemli kazanımlardan da hareketi alıkoymaya çalışıyor. Bunun için de bazı işbirlikçileri yeniden canlandırmaya çalışıyor. Sahte bir Kürt kimliği ve sözümün reform paketi geliştiriyor. Bu yıllarda bol bol Kürt işbirlik-

süzünüz, her hareketi kabul edecek kadar güçsüzünüz. Büyük güçlenmeye, büyük gurura neden gele miyorsunuz? Karmakarışık ve muğlaksınız. Bu kadar açıklık, bu kadar kesinlik ortaya çıkıktan sonra, niye yon vermiyorsunuz? Niye doğrultu adamı, yoneliş adamı olamıyorsunuz? Şimdiye kadar neden böyle yaşıyadınız? Bu büyük, çok inat edilen gerici mi dersiniz, onursuzluk mu dersiniz, namussuzluk mu dersiniz, adını ne koyarsanız koyun, onların kofluğunu ispatlamak için yaşıyadınız, işle yaşıyadınız mı? Bir adam ki, bir insan ki kendine kütüllüğü sınır tanımaz bütün gerçekliği yaşıtların. Öncelikle temizlenmesi gereken bu

Uyanlar, yol göstermeler çok önceden yapıldı.

Korkan bir halk yok artık. Size ne oluyor? Herhangi bir yere elin sallasanız günlü günlü savaşçı çıkıyor. Her türlü savaşla hazır. Peki sizlere ne oluyor? Savaşmamak için, savaşçı geliştirmek için neden caba harcamıyorsunuz? Düşmanın ölü patlıyor artık, o noktaya gelmiş. Neden sonuç alıcı bir biçimde üzerine yürü miyorsunuz? Çok güvenliği diyorsanız, güveniğin alası şimdi bizim ülkemizedir. Düşmandan daha fazla komutanlar kendini güvenliğini içerisinde hissedebilir. Yürütücüler, rumularla bir kır bezdir yetiyor. Bu günü bu anlamda yakalamak önem-

milan olamaz, komutan olamaz. Yalın büyük kurmazlık da budur. O-
lup bitenden habersiz, imkansız-
lık nasılsa başlandığın habersiz,
nasıl başarılan ruhu, direniş gö-
rmeneymiş de PKK'lı olmasın,
neymiş de komutan olmasın, ol-
maz mı? Yani siz iliklenize kadar duy-
masanız bu tarihi, yaşamı öğrene-
mezsiniz. Birak komutanlığı, insan-
lığı öğrenemezsiniz. Özgür insanın
nasıl yaratıldığını anlayamazsınız.
Bunun için tarih gerekli; parti tarihi,
önderlik tarihi gereklidir. Öğrence-
kisiniz, hem de iliklenize kadar duy-
caksınız.

Biraz saygı, sadakat gerekli. Ne-
den gerekli? Bakın, yarı işbirlikçisi
de ki, "ben bağımsızlıkçım" der;
ki o nektaya gelse. 1992 yılı
sonrasında Güneyde Barzani ve
Talabani önderliğinde her türlü oto-
nomiçilik, Kürt Kurdistan'daki her
türlü Kürtçülük, bir bakarsınız ki,
dört dürtük bağımsızlığı kesilmiş!
Bunu anlamak gerekli. Uzun dönem-
ler Kürtçülük ve önderlik adına
düşman politikasına sonuna kadar
yanıtlar. -1992'ye kadar böyleydi,
halen de devam ediyor- bir işbir-
likçiliği ve ihanetin somurluluğu ve
önderliği senin mücahedeğin ürüne-
rine sahip çıkarsa, bunun sebebi
sen olursun. Birçok işbirlikçi günlük
olarak "bağımsızlık" için çalışıyor,
bağımsızlığı kesiyor ve muhtemen
de birçoğu ileride özgürlüğü kuş-
leskiler. İki büyük dağ arasında
büyük bir uçurum, bir insan bağca-
nın kapatanıyacağı bir uçurum ol-
sa, sen dağın bir tarafında cehenne-
mi yaşıyorsan, dağın öte tarafında
cennet olursa, ne yaparsın? Bir
köprü kurarsak! Ancak o köprü,

seni o cehennemden kurtarıp o cen-
neti dağa götürür. PKK olayı da bö-
yledir. 20 yıldır aralarında büyük uç-
urum olan iki dağ arasında köprü-
dür. Biliyorsunuz dağın bir tarafında
karanlık, işkence, cehennem var;
kennizinde yaşıyorsunuz. Diğer tarafın-
da vaad edilmiş bir cennet var. Bi-
zim dağladır. Geçtiği yer o köprüdür,
PKK köprüsüdür. Bu köprü olmasın
hemen hiçbir şey olmaz, hatta cehen-
nemde yaşadığının farkında bile
olamazsınız.

Bazıları işte bu köprüyü inkar
edercek cennete gidebilmeklerini
sanıyorlar. Henüz Ararat'tayız. Kö-
prüden geçiyoruz. Unutmayın ki kö-
prüden geçiş bitmemiştir. Büyük bir
kısmı halen köprüünün öbür ucu-
ndadır. Ucu belirmiş cennetin, ilk ka-
fiyeler Ararat'tan geçiyor. Henüz bay-
ram değil, bayram arifesindeyiz. Bu
tarih işte bu anlamda doğru anlaşı-
lmalıdır. Eğer bugün sosyalizmin ba-
şına belalar gelecekseniz, sorunsuz ne-
sil 70 yılda olup bitenini hikayesini
öğrenme gereğini duymanızdır da
ondandır. Bu nesil hiçbir şey yeteri
görmez, büyük bir hayırsız olarak,
bir hain, inkarçı olarak bu değerler
üzerine kurur ve her şeyi peşkes
kekebilir. Ailelerimiz buna "hayırsız
evlat inkar eden evlat" der ve tarih
hiçbir zaman bu tiplere hayırlı bak-
mamıştır, hep lanetlemiştir. Katilimi-
miz lanetli bir değerlendirmeye ko-
nu olmasın.

nin verilemeyeceği dönem yakalan-
mıştır. Ve eğer bunları ıttırak yöse,
size atılınlar başa tarihi adamları gaf-
letle, vurdumduymazlıkla, sorunsuz-
lukla birkez daha bize yataştır-
sanız, benim size her şey yapma
hakkindir. Size, bu halkın, tarihin
her şeyi yapma hakkı vardır.

Öncü olmak isteyen sizlersiniz.
Bu halk adına önderlik gerekiyor.
Bu talip olanlar, onun hakkını vere-
cektir. Çok mütevazice bir görev
adaminin işine girmesi gereken du-
rum bunu ortaya koyuyor. Değerlen-
dirin. Sizin belledığınız, karşı karşıya
olduğunuz görev karşısındaki tutum
budur. Sorunsuzluğu ve zavallılığı
da bir tarafta bırakın, her türlü yanlış
kavrayışı da, kendi kendimize yakış-
tırdığımız bir yığın sahteliği de bir
tarafa bırakalım. Kendime öyle ahlım
şahım önderim demiyorum. Müteva-
zice, namussuzca yaşanabilir. Ben
bunu kullanımda. Bana, hiç kimse
başarılsızlığa götürün yetersizliği ve
namussuzluğu, başanlı ve yetelidir
dedirtmez. Bana bunu dedirtmez-
siniz. Bana neden başarısız oldu-
ğunuz kanıtlamazsınız. Neden yet-
mez kışkırtıcı olduklarını, tikanlık-
lığa yol açtığını kanıtlamazsınız. Her
gün raporlarda okuyoruz. En de-
ğirmen namussuzların bile içine gi-
remeyeceği durumlar var. Öyle du-
rumların işine neden girdiğini de
bana ızzah edemezsiniz bundan son-
ra. Birimlenize, biriklenize, büt-
tün yürüyüş kollarınıza sıradan bir
askerin, en üst düzeydekilerin içine
girebilmekleri tutumu, söyleyorum
ve rahatlıkla da böyle yaşayabile-
ceklerini belirtiyorum.

Bütün bunların anlamı şudur: Bun-
dan sonraki dönem farklıdır. Yü-
tüşün objektif ve subjektif koşullarıyla
rüyüşte başane kesin olacaktır. Bu,
böyle dahiyane, büyük kahramanca
hamleler değil, sırf yapılmaması ge-
reken görevlere yaklaşıp, biraz sağ-
duyu ve biraz ataklı yaşamla zaferin
rahatlıkla başlanabileceği bir dönem-
dir. Bu ispatlanmıştır. Buna da hiç
kimsenin, hiçbirinin ıttırak yoktur.

Görev almak istiyorsunuz, tüm il-
kedekiler ve "her türlü görevle layık-
dın" diyenler, görevlere yaklaşıp ve
bakış kalmazmayı esas almıdılar.
Şimdi ile da söz verin, bizden görev
talep eden işi dayatıyoruz. Fakat
görevi sınırlarını çizdiğimiz bu te-

ye de önderlik etmiyoruz.

Bu kadar sabrettim, kendime ta-
namadığım yaşam fırsatını hepimize
tanıdım. Bu kadar şehitleri de kendi
somurluluğunda, üzerinde yüksel-
ebilecek bir basamak olarak dö-
ldürdük. Ne kadar yanlış olacaksınız? O!
mazsanız nasıl hesap vereceksiniz?
Onu soruyorum. Eğitimi değerin-
dirmemişsiniz, görev sahalarını de-
ğerlendirmemişsiniz, "ne geçir-
yosun burarda" demezler mi adama?
"Kafam çalışmadı, göremedim, ula-
şamadım, irtibat yoktu, istihbara
yoktu" diyorsanız, yine "ne ge-
ziyorsun burada" demezler mi adama?
Ordu böyle kurur, ordu komu-
tana böyle olur, asker böyle olur.
Birini buraya getirsem, onu iki ay
eğitsem süper devrimci olur ondan.
"Hayr görev yürütmüyorum, hayr
savaş yürütmüyorum, hayr köy-
lekliyorum" der. Vur böylesine, kırk tak-
la atsin, gitsin. Komutan yürüyüşü
böyledir.

Namussu olamay bileceksin, ben
bunu bir kader olarak görüyorum.
Bu topraklarda böyle öldü gibi ya-
şanabileceğini kadar olarak gör-
müyorum. Bu kadar açığa, bu kadar
işkenceye, bu kadar zulme, bu ka-
dar bitirilmişliğe rağmen siz böyle
uzun kullaklar gibi yaşıyama-
yabilirsiniz. Hiç kimse bu işi
işkenceyi yaşayamaz, müthiş bir
tepkil olur. Gururlu olacaksınız, bu-
nun başka caresi yoktur. Ölime, her
şeye hazır olanlar yanına geliyor.
Her türlü silah da var. Hala "ö-
ğitemedim, takımı yetiştirmedim,
örgütleyemedim, yansı kaç" demek
ne anlama geliyor? Bunu kime anla-
tıyorsunuz? Bütün bunları bu önde-
rliğe anlatılmaz öyle. "Vay yetişme-
dim, yay habermi aldım, tedbir ala-
madım" sözlerini sen kime anlatıy-
orsun? Bu bize, partiye anlatılmaz.

Bakınız, çok ilginç bir yaşam tar-
zını var. Sigaranızdan, çayınızdan
vazgeçemiyorsunuz ama, ölümcül teh-
likelere karşı tedbiriz davranıyor-
sunuz. Buna karşı hafif bir kabız bile
atamıyorsunuz. Böyle kurtarma
mı oluruz? Raporlara şu bile yanış-
mır: "Düşman dört bir taraftan
etrafımızı sararken, biz çayımızı bile
brakmadık". Bu aymazlık yaşanılır
mı? Siz ne biçim insanınız, bu saf-
larda, hem de gerilla safalarında eksi
namussuzluğun görünüşü, yürütülü-
ye yaşam tarzı nasıl yaşatılabilir?
Öyle beslenmiş, öyle alıştırmışsa-
nız, kazandığınız ükneye bakın, ka-
zandığınız halka bakın, kendiniz
bakın, elde kazanç var mı? Ben ko-
runç çıkarırsanız ama siz "biraz da
PKK ile oynarım" biçiminde ma-
yaşayacaksınız? Bu bize yakışır mı?
Bunu hangi yürekke yakıştırabil-
siniz? Tamam, ben hiç de çok çok
başarılarla dolu bir ordu, bilmen bir
parti, belki bir cephe kuramadım.
Ama gerçekten biraz namussu ola-
bilmek için, onuru kurtarmak için,
adına bugün özgürlük savaşçı dedi-
ğimiz bir yaşama anlam biçmek için,
önemli şeyler sundum. Hiç bunların
değeri yoksa, cepheaden göğsünüzü
gere göre bize karşı savışın, bizimle
oyunayarak değil. Bunlar nasıl olur-
du da bizim safında ne ile, kimle
savaşıyorlar? Bunun anlam ve öne-
mi açık, yürütüşün tarzı açık. Bunlar
halen neyi yaşıyorlar, neyle savaş-
ıyorlar? Burada ben suçlu kendimde
bulacağım. Sen madem öndersin,
nasıl bunlar senin şahadına böyle or-
taya çıkıyorlar? Madem sen bu işe
bu kadar meyil vermişsin, her şeyi
kendine kabil ettirme pahasına da
olsa, böyle bir amaca yönelmişsin,
peki bunlar nedir sahanda? "Ne bi-
çim öndersin" demezler mi, demiyor-
lar mı sana? Ben mi buna sebeblim?
Sizler, hiç kimsenin lafçı olamay-
cağı koşullarda düşkünece yaşama-
yı kabul edenler buna sebeptir, ben

değil. Ben bir insanda bitebilecek
ne varsa sergiledimmi inanyorum.
Ama ealem sizlerin yüzünden bizi
böyle değerdendiriyor.

Ben artık kendi kendimi böyle
değerlendirmek zorundayım. Onun için
ben size s-ilemedim ki, daki-
kanızı bile sağlam değerlendirmek
zorundasınız. Size göre namussu, şö-
le bir karınız oldu mu elde edilmemiş!

**"... İnsanlar yol
arkadaşlarıyla yürür,
hedefe ulaşabilir. Tek
başına büyük toplumsal,
ulusal hedeflere varmak
mümkün olamazdır. Bir
yerlerde sağlam yol
arkadaşları kesin
gereklidir. Bunları
edinmeye çalıştık. Partide
başladık; böyle yol
arkadaşları edinilmeye
çalışırken parti sözcüğü
ağza alındı. Parti için
grupları örgütlenmesi
varmış, ideolojisi varmış;
bu kavramlarla da
tanıştık. Ve biz de olalım,
dedik. Yine oldukça
çocukça bir yürüyüş...
Daha çok zayıf kişilerle
partileşmeler,
gruplaşmalar yaratıldı.
1970'lerin başında bu
sefer böyle yapmaya
çalıştık..."**

Ben buna büyük namussuzluk diyo-
rum. Siz bu felsefeyle büyüdünüz,
yetiştiniz. Bunlar bende sırtı. Bize
göre yaşam, size göre kişilik çok
farklı anlamdadır. Çiçek sonuç şur-
dur: Bundan sonra yürüyüşler biraz
adama yarışar olmalı, bundan sonra
ülkesine, hakına, yoldaşlarına yaralı
olmalı, anlaşılmalı. Burada ölmek yok,
burada size hiç kimse gidin fedailik
yapın demiyor. Benden daha fazla,
hatta düşmandan daha fazla yaşama-
ya şansınız var. Bunları kanıtlan-
mıştır. Tarih bunun kanıtlarıyla ö-
nünüzdedir.

İlk yıllan biz şöyle babayit-
liklerle, böyle şahadetlerle geçirdik,
buraya kadar geldik. Bu büyük şe-
hitlerin, eğer en büyük değerin-
den bahsedilecekse, sizin en büyük
fedailikle karşılamanız gereken
adamları sahibi olabilmeliydiler.
Bütün bu yıllar, bu yılların bütün gün-
leri her birisine bir şehit şırdıracak
kadar, kendini feda edebilecek size
1992'nin yaşam şansını sunmuşlar-
dır. Kimsenizden bu anlamda bir
önderlik istemiyor. Sizden daha çok
rahatlıkla bir özgür yaşam şansının
değerlendirilmesini istiyoruz. Bakın,
değerlendiriyorsunuz; işbirlikçi-
liğin bile dolusu PKK'nın üstüne,
bunu yaşayalım diye.

Bu kadar kabarsı neyi ispatlıyor?
Bu benim açından ilk gündün böy-
ledir; yürütülmesi gereklidir. Ben iki
sözcükle işe başladığımda hazrol-
daydım. Ahal aval yüzüne bakınlar
karşı bir peygamber gibi huşu için-
de bir tavır vardı. Ben iyiyim, siz ken-
dinizde bakın. Bir gün, bir saniye bile
saygıda kusur etmedim. Bu halka,
onun her türlü değerlerine ve sizlere
de büyük sevgi, büyük saygı, büyük
hosnurluk her zaman gösterilen ta-
vırdır. Peki sizler neden bu kadar
zıtlınız ve niye böyle bir tavır içinde
olamıyorsunuz? Kürdistan ülkesini
tanıyorum. Halkının özelliklerini be-
nim kadar tanıyacaksınız, ilk defa bu
gereklilikleri ortaya çıkardığımız
belirtiyorum dünyaya. Bu da bana ne-

Barışsız yürüyüşün hesabını verilemeyeceği bir dönem yakalanmıştır

Bu tarihi süreç içerisinde yetmez
gafli kişilik gözardı edilemez. Bu ol-
durmıştır. İkinci büyük husus da
budur. Bu tarihi bir köprüdür, cen-
netin ucuyla kalkıştık ve üzerinden
en kalabalık halk toplulukları geçi-
lebilecek kadar sağlamdır. Yürüyüş-
çülerin arifi gafi olmasına ne gerek
var? Çarpık olmanın, her türlü kü-
rlü, rezililiğin, sefaletin etkisini ta-
sımanın ne gereği var? Cennette
özgürlüğe gidiyoruz ve onun gerek-

ma kararlılığı bu kadar açığa çıkar-
lacak, hazırlıklı bu kadar yapılabi-
lecek ve siz hala sağlam yaşayacağa-
cınız; siz hala göre, yetki ve sorum-
lulukları kararmaksız hale getirece-
kisiniz. Bu içine girilebilecek en af-
fedilmez, en lanetli tutumlarından birisi-
dir. Hepiniz kendinizi yeniden yap-
caksınız. Yıyorsanız, içiyorsunuz, si-
garanızdan bir saniye, bir gün taviz
vermiyorsunuz. Madem böyle ku-
tal işe de kendinizi vereceksiniz.

**"... 15 Ağustos eylemliği kırk yerde çok daha güçlü darbelerle
gerçekleştirilebilir. Eğer yönelişin komutanları olsaydı, 'yöneliş gerçekten
fırsatı yakaladım, her şeyimi ortaya koyacağım ve kazanacağım' deseydiniz,
şimdi yapmaya hiç gerek duymazdınız. Belki de son 5-6 yılda hiç yapma gereği
duymayacağımız çalışma veya savaş sizlerle tartışılabilir. Ama bir yönelme
düşkünüğü, yönelmenin komuta düşkünüğü, yazıllığı, yeteneksizliği adını çok
zayıf attırdığı için sonuçlarını getirmeyi bilememiz, ondan sonrasını adeta
düşünememe, böyle bir zayıflıkla karşılık verme durumu oldu. Eğer birisi militan
kişiliği, savaşan kişiliği, büyük önderliği anlayamazsa, yitip gidecek. Göçmen kuşlar
gibi köyün etrafında dolanıp dururlarsa düşman bir öğrenir, iki öğrenir ve atar
pusuyu düşürür. Ve bildiğimiz gibi 1985 yılı artık düşmanın böyle avlamaya çalıştığı
bir yıl oldu. Hiç akla, yüreğimize getirmek istemediğimiz olaylar başımıza geldi..."**

li kişiliği bellidir. Biz büyük sabrı
ve büyük güçlendirmeyi onun için
yapmışız.

Düşmanın her türlü dayatması al-
tında oluşan kişiliği, hiçbirleş kişili-
ği bir kader olarak görüyoruz. Ona
saygı göstermem, ona yoldaş
olmam da doğru değil. Kabul etmek
zorunda değiliz. Siz, bize böyle ol-
gellezsiniz, siz, bize böyle ol-
gellezsiniz. Onlar bize yapar-
maz. Ama ölmek de bize ya-
rılmaz. Böyle inanılmaz bir süreçte,
yürüyüşü bu buraya kadar başara-
cağız, siz halen bu aşamada sağ-
lam yürüyeceksiniz. Bu halk bu
kadar açığa çıkarılacak, bu cesaret
bu kadar açığa çıkarılacak, ordu-
laş-

Namussuz diyecaksınız ve kendi-
nizi vereceksiniz. Ben bir kader o-
larak görüyoruz namussuzluğu;
gençliği, çarpık bacaklılığı normal
görüyorum. En aşağıda, en zorda
kendimi görüyorum. En zor nete-
alan kişi olarak kendimi değeri-
lendiriyorum. Bunlar bir gerçek. Ben
yürüyüş pozisyonumu bırakmadık-
tan sonra hiçbiriniz bırakamazsınız;
ne hakkınız var, ne de gereği var.
Anlaşılmaması gereken şudur: Görev-
ler -bu komuta görevi de olur, sıra-
dan bir savışı görevi de olur- mü-
kemmel yürünebilecek bir dönem
yakalanmış, hiçbir gerekçe ile başa-
sız yürüyüşün hesabını verile-
meyeceği, ucuz kaybedişin hesabı-

melde bizden talep edin. Yani ba-
şarıya ulaşmayan hiçbir şeyin, ne
kabul göreceği ne de beklenilebi-
leceği bir koşula bu yakın geçişim
tarihi adamlarının başına getiril-
enlere benzer duruma getirirseniz
kendinizi ne yapacaksınız? Bir yüz-
süz biçim, bir utanmaz gibi özleştir-
meye mi geleceksiniz? Geleme-
nize de gerek yok. Peki yaşayacak
mısınız? Bunu özünlüz kayırmı mı?
Kişiliğiniz bunu kayırmı mı? Kendi-
nizi kandırırsanız siz bir sahtekar
olarak bu dönemin içine gırırsu-
nuz demektir. Öyle griştiren vazge-
çin. Ben sıradan herhangi bir adam
değilim. Yaşamımı da buraya öyle
basit getirmemişim, herhangi bir şe-

den sizin gibi yaşamamanın gerekliliğini ispatlıyor. Benim büyük saygım, büyük itirasmı, neden böyle yaşamıyacağım? Neden böyle savaş adına savaşla oynamıyacağım. Daha da fazlası, doğrusu savaşla çok şey rahat elde edilebilir. Doğru yolda çok rahatça savaşılabilir.

Bakın tarihte ordular kurulu, komutanlık tahsis edilir. Bizde durumlar farklıdır. Bir köle bile on yıldan fazla emeği ve yalın ayakla çalışarak, efendisine her şeyini sergileyerek kendini kanıtladıktan sonra, özgür savaşma hakkını elde etmiştir. Bir köleden bir komutan olamaz, işi, birkaç meydan savaşının başarıyla kazanılması gibi bir şart var. Siz bir kölenin çok gerisinde, bir kölenin yaptığından bin kat yetersiz,

lyorum! Bak gençsiniz, öyle yılanmış bir haliniz de yok, taşı sıkısanız süyünü çıkarınız! Buna rağmen, o kadar laklakı, tembellik, askerliğin "a" sıyla alakası olmayan, komutanlığın "k" sıyla alakası olmayan tutumları yaşamayacaksınız! Biraz zor olabilir ama bu size sorumsuz, haylaz davranma hakkını vermez! Ben bir şeyi bu kadar belirteyim: Belki öyle yetitirilmişsiniz ama, bu andan sonra böyle hareket edemezsiniz. PKK tarihine, PKK şeyhlerine saygıyla karar verin. Bu saygı "tahtır" desek, insanlık diye bir şey bizde kalır mı? Böyle yaparsak, insanlığımız asla kalmaz! Bundan sonraki gidişatı, yöneliş, yürüyüşün -bu geçen tarih dönemlerinin- her bakımından alırsanız siz kişiliğinizin intikam başarısı

doğru savaş, doğru vuruş tarzı kalıyor. Bükemezsiniz, yarı çizmemezsiniz, oynayamazsınız. Bu halk için, tarihin bu dönemi için, bundan sonra için bu gerekir. Bunun dışında bir yürüyüş, bir vuruş tarzında ne imkan görürüm, ne de gereği mi kabul edebilirim. Dünya halklarıyla eşit ve özgür temelde kucağlaşmam, her şeyden önce kendi halkıyla kucağlaşmanın, yine ülkesiyle kucağlaşmanın dışında ben imkân ve olanak görmeyorum; emeği ve ruhu da görmeyorum; özgürlük, bağımsızlık işe hiç yok! Eğer geçmiş mücadelemin bir hatırası olacaksa, bu halka sıradan bir saygınız olacaksa, -diğer halklara karşılaşıyorsanız onların her şeyini paylaşmaya ve yaşamaya çalışıyorsanız, onlara da bir saygınız olacaksa- bu ancak doğru yürüyüşler olur. Sağnız-solunuzla konuşursanız, yoldaş olmak istiyorsunuz, ancak böyle yürüseniz olur.

Yetmez kişilik aşıldıkça tarihi adımlar atılır

Evet, gâfletin çocukları, tarih adamlarını yetmez kişilikleri ve başına en büyük belayı getirmekten sakınmayan aymazlığın kişilikleri, bundan sonra göre, bundan sonra komuta, bundan sonra asker yürüyüşünün sahibi olmayı anladınız mı? Bundan sonra doğru yolda yaşamayı becerebilecek misiniz? Hiçbir şeyi başaramayacaksanız bile, engel olmaksızın kendinizi çıkarabileceğiniz mi? Köti olmayalım, kötü söylemeyeceğiz! Engel olmayı öñleyebilecek misiniz? Kendi halkınıza bir saygınız ve bir vefa borcunuz olacaksa hiç olmazsa bundan sonra biraz öñleyebilecek misiniz? Her türlü and içerek bağı, olduğunuzun söylediğini bu şeyhlerin anısına bir karşılaştığınız olamaz mı? Birakalım bize bağılı, benimle amansız çalışmay ve yine çekmeyi bir tarafa bırakarak, sunduğunuz destekle biraz yürüme-yi bilecek misiniz? Bütün bunları yapıp, bu önemli tarihi adımların a-fedilmiş kişiliklerini az da olsa kendinizde mahkum edebilecek misiniz? Bu böyle adımı, bu kutsal çalışmanın alanını son sözü olmaya, ama mülak başlanılması gereken, tarihe başından başka hiçbir biçimde yazılmayacak adımızın sahibi olmayı bilecek misiniz?

Çalışmamız bikanı yok! 1982'de buradaki çalışma bitti, ülkeye tarihi yöneliş vardı. Ama daha sonra her yıl daha kapsamlı hale getirmek gerekirken, gerekse özünü iyi haline getirdiler. 1992 yılına geldik. Bir on yılı daha geçmişim in lanetini, gâfletini, yetmezliğini yaşatmaya mı çalışacakmışınız? Eğer şimdiye kadar olduğun gibi yaşarsanız, belli ki niyetiniz bir on yıl daha böyle yapmaktır! Hiç hak etmediğiniz, hiç beklemediğiniz bir biçimde buna fırsat tanıyacak mısınız? Bir emvaki gibi misafirliği de zorlarsanız çok gereksiz bir on yıl yaşadı. Ülkemizde de bir benzer durum vardı. Şimdi bir üçüncü dönemi acaba aynı şekilde mi yaşatacağıız? Ümmam veya benzerim diyeceğiz ama, bunu bunlarla bırakmayacağız, tedbirli hiç şüpheşiz olacağız. Aslında tedbirli halkımız almıştır, tedbir tecrübemiz almıştır. Her tarafa yetmiş çekelerimiz almıştır. Tekrar tarih yıllarla, tarihi adamlarla onun oynanmaması için, gâfi yaklaşımaması için, yetmez yaklaşımaması için, başanış yaklaşımaması için tehlikeler her tarafa kugatmaya almıştır. Savasçısı da, komutası da, her türlü örgütlü adamı da gâflet ne kadar köklü de olsa, gevşeklik, başboş kişilik ne kadar kolacan da etsen, ama hiç olmazsa bundan sonra bu tedbirler karşısında, bu olanaklarla bu dönemin her şeyi gerçek kılan değer karşısında ve biraz kendinize değer biçtiğiniz kaygı karşısında diyoruz ki, bu dönem geçiş yıllar gibi olmayacak, komutanlık ve savasçılık kavrayıp uygulayabileceksiniz. Buna biraz daha inanıyoruz, inanmaktan da öteye tedbirler fazlasıyla yapıyor. Tecrübe güc kazandırmıştır. Dolayısıyla iktidar yürüyüşü hayalden öteye adım adım gerçekleştirebilecek, savasçılar, onun her türlü örgütlü, siyasal tedbir, çalışması yapılarak kazanıla-

cağ bir yürüyüş haline dönüştürülmüştür. Buna bu yıl, 1992 yılı Newroz'uya başlandı diyebiliriz. Newroz ve onun şeyhlerinin iktidar ve özgürlük amaçlı başlan yürüyüşünün bir gerçek olacağı, gerçek bir iktidar yürüyüşü olacağı, öncünün komuta ve ordu yürüyüşünün böyle iktidarı yakalayan bir yürüyüş olduğunu kesinleştireceğimize eminiz.

Tüm bunları belirlerken, bu kadar gerçekçi ve eleştiriciyiz. Belki tam bağımsızlık, özgürlük istenildiği gibi elde edilemeyecektir ama bir parça kurtarılmış vatan ve çok özgürleşmiş bir halk ulaşılabilecektir. Mevcut yürüyüşün buna ulaşma şansı, şansı, şansı da öteye taşıyabilir, donanımları, önderliği, her düzeyde savası, savasçılığı, buna el veriyor. Bu anlamda cennetiniz uza da yakalanmış. Uçurum da aşılırmış. Kervanın çoğunluğu daha gende de olsa, uç yakalanmıştır diyoruz.

Arafattan bayrama ulaşılıyor diyoruz. Devrilecek olanlar kalmış, varın devrilsin! Uçurumdan aşağı olup derya boylayacak olanlar vardır. Boylaşırlar ama böyle bir yürüyüş sonunda, bir parça başımıza savatılan kadar oldukça özgürleşmiş bir halkı da kazanacağız

"... Örgüt çok zayıf, adımlar çok gevşekcedir. İşte bu, düşmanın ne kadar keskin, sert, acımasız gibi de gözükse, felci yönelişine yol açıyor. İstiyor karşısında büyük bir isyan olsun, istiyor karşısında bir ordu gücü olsun ki yerle bir etsin. Ama böyle bir durum yok. Kılıcı sallıyor ama boşa sallıyor. Hikaye budur aslında. Ordunun örgütleniş, eyleme geçirilişi kannanca vurmaya, karınca yürüyüşünü durdurmaya yetmiyor. Yürüyüş böyle düzenlenmiştir, bunun için vuruş da çoğunlukla boşa çıkmıştır. Fakat sağlam basılması rahatlıkla ezilecek mümkündür. Bu ezilmeyle önmek için çıkış aranacaktır. Adına bir çıkış diyoruz ama en büyük vatana ve özgürlüğe yönelmenin adımı atmış oluyoruz."

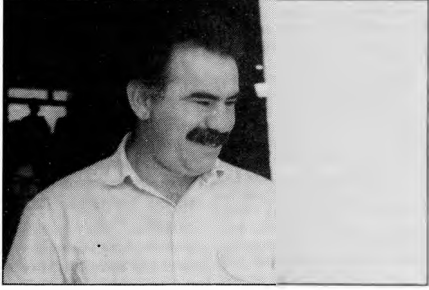
kesindir. Biz istiyor ki çok zorunlu olmalıdır, gereksiz kayıplar vermeden zafetli birlikte kazanalım. Ve sizler, bu büyük bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünün, bundan yola çıkılarak, bu en önemli sonuç devresinin en önde yürüyen bir kolu, hem de başkanı sadece kendinde değil bütün arkasındakiler için, her taraftaki-

ler için sağlamak amacıyla yola çıkarılırsınız. Tarih her zaman böyle kanlı yürüyüşlerin sahibi kalmaz. Bir defa mahsus, o da böyle çok büyük açlık, çok büyük umutsuzluk dönemlerinden ve çok büyük güçsüzlük dönemlerinden sonra, alacakaranlıklardan ve korkulardan sonra, oldukça planlı güç getirilerek, başarabilir bir tarzda yaka-aldığınız bir andır. Bu yürüyüş denilebilir ki, tarihimizin en şanlı yürüyüş olduğu kadar, en planlı dönüşlerinden birisini elde etme, ona öncülük etme onurudur da. Ucuca mülaka kazanamın olduğu, kaybetme-nin asla affedilemeyeceği, tarihte kaybedilen her şeyin kazandığı, sadece kendi ulusal gerçekliği, kurtuluş için değil, başka konuşmalar olmak üzere tüm insanlığı en soylu dengelere kavuşmayı mümkün kılan bir savaşın mıyı alışdır. Bizi bugüne kadar yaratan bölüş: Bir savaşın, yürüyüşün rüyasıdır. Sadece rüyasya buraya kadar geldik, ya bunun gerçekleşmesiyle neler yaşanılır, neler gerçekleştirilir, dönüşüm ve gereklerini sonuna kadar yaşayalım. Savasalım, başaralım, yaşayalım!

Bu temelde, buradaki çalışmamızda büyük bir anlam birçeken, bu anlamda şahısmıza şeref ve onuru taşıyan, her tarafı en başları sonuçları sağlamayı esas alarak, bundan sonrasını mülaka bu biçimde getirmenin adımı ve sözünü şeyhler adını ve deniş değerleri adına, insanlık adına vurgularken, tüm partilere, onun önde gelen militan komutanlarına, savasçılara sürekli ve kesintisiz başanlar süreci diyoruz.

Yine halkımıza, bu kanlı yürüyüşe bu başan temelde katılmalarını, sonuna kadar partisine güvenmesini, serhildanlarını her tarafa yayarak uçunda zafer olan bağımsızlığa kadar ama mülaka zafetli bir yerinden yakalayarak götürmesini için de her şeyi ortaya koyarak başanları olmasını diyoruz. Dostlarımız, dost olması gereken insanlığı her zamankinden daha fazla biz doğru kavramalarını, bizi desteklemelerini, bunun kendi kazanmaları, kendi ceketleri olduğunu bilecek, daha da birlikte yola almayı, daha fazla dayanışma içinde olmaya özen göstermelerini diyoruz.

Bu çalışmamız buraya kadar getirmenin tüm sorumluluklarını üstlenmiş, başanları kadar başanış-lıklarının sürekli acısını, endişesini, öfkelerini, kabul edilmemiş-yi yaşayan bir kişisi olarak, ucuz söz söylemeyişişi veya çok konuşmayı, çok yapmayı çok yetersiz gören olarak değerlendireceğiz... Tüm bunları bir başarıya dönüşüm, geçim-kim bir yaşta da olsa, böyle, taze ve geniş başlanımın hamlesi içinde olacağız. Bunun dışında kendime ve kendi şahısmıdaki tüm çalışma-lara başka türlü bir başarıya ve yola alırmayışa şans tanımayacağız. Şimdiye kadar bir insanda en başanla-maz başanlığıdır çok iyi görebek ve yaşayarak, benim verdiğim güç ile bundan sonrasını daha fazla başanlık kılmak önderliği bağıllığı daha fazla değeri karşılık vererek; bunun da ancak her geçen günün daha fazla başanlık mümkün olacağına bilecek ve tüm eleştirilere rağmen sürekli birlikte, halkımız ve dostlarımızla birlikte yürüyerek, başanlığı iktidar yürüyüşünün bir ucuca tümünü alan inancı, iradeyi ve çalışmayı bir soluk kadar bile nefes-siz bırakmayla, ıradesiz bırakma-mak kaydıyla başında olacağımıza ve başanlığı ulaştıracağımıza inanıyoruz, inanıyoruz. Ve tekrar sizlere, tüm partilere, halkımıza bu temelde mülak başanları diyoruz...

hiçbir şey katmadın, kazandırdın ama özgür savaşma hakkını elde ediyorsunuz.

Biz köle bir halkız, inkar etmeyin. Köle bir halkın içinde sizler bir kölesiniz. Bizim için demokrasi yok, özgürlük yok. Bu kavramlar altında bizim için ölüm vardır. Kendi halkını değiştir öyleyse, aldamız, orta-çadık, ilkaçadık kölelerden daha fazla düşürmüş bir köleliğimiz var. Bundan emni olmalısınız. Eğer bu doğrusu, o zaman bir köle özgür bir savaşçı haline gelmek için inceleyin, -kölelerin tarihini hepesinde bu vardır- gerçekten yıllarını efendisine, hem de savasarak nasıl veriyor?

Ve daha sonra bir iki rübe ama için nasıl bir zekayla savası kazanıyor? Osmanlılara bakın, hepizi devşirmiş, birçok pasaları, vezirleri devşirmiş. Her birisi birkaç meydan savaşta kazandırmış. Özgür savaşçı olmanın anlamını atı kavradınız ve komutanlık istiyorsanız, birkaç başanlığıyle gerçekleştirmeniz hiç olmazsa. Vermenin gereği açık değil mi? Siyasi önder diyeceksiniz, hazır olun hiç olmazsa, eğitim işlemin, hazır kazandırın! Bu savaşta hazır hale getirmeli değil midir? Var olanı doğru düştü seçilmeli, var olanı doğru düştü seçilmeli... Bunun siyasal süre bir ilgisiz var mı? Birimleri çok kısa bir sürede yarı yarıya azaltı, kahret!.. Bunun tarihle ve günümüzde komutanlık bir alakan var mı? Bir Türk teğmeninin bile birisi askeri kanıyetmesi halinde rütbesi askürlü. Birimim işe -en haksız amaclar temeline olsa bile- en azından bir uyarı yapması gerekir. Düşmanın generali konuşuyor: "Bir askerimin düşmesi olmasa, ben sabaha kadar uyuyamam!" Karşımdaki düşman günlük olarak böyle söyler, böyle işler. Tarih böyle olmasın, rağmen, siz halen ordulaşmaya ve askerleşmeye geyceceksiniz. Demirel 70 yaşındadır, adamı korkunç takla atıyor. Bize karış mevzi kalkanı yapıyor! Sizler daha gençsiniz, normal bir siyasi yönelim yapamazsınız; kırık kat tembelliği, boş avara yaşını kendinize layık görceksiniz; bunları ne kitaplarda, ne tarihte, ne de günümüzde yerli var!

Ben bütün bunları neden tekrar-

başanlık kılmak doğru değil midir? Evet, doğrudur! Burada şuna açıklik getirmek istiyorum: Asker nasıl asılır, asker nasıl eğitilir, asker nasıl örgütlenir, yine komutan kimdir, nasıl davranır? Mademki, mülak kazanılması gereken bir yaşam var önümüzde nasıl asker olunabilir, nasıl komutan olunabilir, nasıl örgüt komitesi kurulabilir, bu izah edilebilir mi? Siz izah edebilir misiniz? Şimdi bu lafal dil, bu şaş gözü ve bu sağır kulak! Birakın! Ben, sizin suç ortağınız olmak istemiyorum! Geçmişte olmadım, bugün olmadım ve yarın da olmayacağım!

Yine, düşürmüşleriniz yul arka-daş olmak istemem. Bir zorla kendiniz suç akadaş etmezsiniz! Bunun faydası ve kancası yoktur. Bizim yul arka-daşlığımız bu kadar sorunmuş, düşman bu kadar acımasız-ken, görevler bu kadar yakıcıymış, bu olanaklarla rahatlıkla başanla-bileceken halen neden sağlam görev adımı olamayacakmış, neden hala görevlerle oynayacakmış? "Muğla-ğış, net değil" diyeceksiniz! Rapo-ralar geliyor, gâfletli yazıyorlar. Tarih mülak ve rahatlıkla başanla-bileceğin görevini, nasıl başanışıldığı uğrattı-ğınızı yazıyorlar. Hem de kendi ele-riyle, kendi sorunlularını altında oluyor. Adama, "sen nasil bunı yapıp-tı, bu nasıl yürektr" demezler mi? Ben bin defa öğleceğim bilsem, yine bunlarla yaşamam.

Bunlara sürekli öfkeleneceğiz. Ayık olun! Siz yaşamı böyle ele al-makla, en kabul edilemez olanı yapı-yorsunuz. Sizle kimse yaşamamaz. Belki şimdi hesap sormayabiliriz. Şu anda istediğin gibi hesap sor-muyorum. Belki bu hiçbir zaman ger-çekleşmez de. Fakat şunu her za-man söyleyeceğim: Sen alıksın, sen serleşsin, sen görevlerle uya-naysan, sen kaybedilemeyen yerde kaybediseniz ve hep yuzüküyon yer-de sürüneceksin! Bu da, herhalde en büyük darbeldir. Böyle olmaya gerek var mı? Çok istiyorsunuz böyle olmayı? Buna bayılıyor musunuz? Ölmek de her etmiyor. Bunun anla-mını çıkaramadım. "Ben gider ken-di mi bombalam" diye bir sonuç çıkmıyor. Geriye, işin doğru ele alış,

Savaş, halkların büyük eğitim okuldur

Bu da bir savıştır. Kendi içimizde savaş demek. Nitekim değişik biçimlerde sürdürülüp gidiyor. Şimdiye kadar savaşlarda hep düş cephe, düşmanla kaba tarzda savaşmaktan, silahlının hakimiyeti biçiminde zafelerden bahsedilmiştir. Bence bu çok yetersiz bir zafeler anlayışıdır. Savaşın daha da ayrıntılı ve pek görünmez zafeleri, söyledikçe çerçevede dahilindedir. Madem savaş büyük bir olaydır, madem uğruna her şey sekerber edilmiştir, o halde biz bunu gerçekleştirmek durumunda olduğumuz insan düzeyinde yararlanmalıyız. Savaşların başka türlü yorumu sağlıklı olmaz. Bizim savaşımızın da kabul edilebilir bir tek yorumu gerçekleştirdiği insanla ancak ifade edilebilir. Bunun başka yolu olamaz. Bu küçük eserden siz tufutunuz. Bu çok güncelleştirici, uğruna çok şeyler yapılmaya çalışıldı; bu yüzden halen bu yaklaşımı gerçekleştirmek gücünü göstermemek suçlu duruma düşürüyor insanı. Bu duruma son verilmez suçlular yığını olmaları kurtulamaz. Toplumsal suçluluk düzeyi parti içinde daha tehlikeli bir hal alır. Bunlar gerçekleri diyorlar. Madem kadro, öncü adayları, bunu en ileri düzeyde temsil etmekle karşı karşıyayız. Verilen sözün azıcık değeri olmalı, o sözün inancını olmalı, mülaka adamların adımı başı fidesini bulmalı ve etrafı ikna etmelidir. Bu gücü göstereceksiniz.

Savaş en iyi okuldur. Halkların büyük eğitim okuldur. Partilerin de en yaman okuldur. Bunun içindesiniz. Dolayısıyla bu okula en iyi bir öğrenim tecrübesine sahip olabilirsiniz. Evet, şans ve olanağa sahipsiniz. Bu okulun tembel bir talebesi olmak, kopyaya sınıt geçmeye çalışmak kabul edilemez. Hele hele rahat tavrı ve kabul edilemez yöntemlerle bu savaşım okulundan geçmek, düşünülmez bir yaklaşımdır. Bu hayat okuldur. Bu çıkışlarınıza, gelişmelerinize, buradan toplanmanıza, bu savaşa katılmanıza başka türlü

çümsemez. Doğmaları boğulmaları, suç kestirmeleri alani değil. Bu, onun değerini daha da yükseltir. Ayrıntıya gelenlere yönelik en temel şartlardan biri de kendilerini bu alana sınırsız adanmalarıdır. Bu da katilim olmanın dengeni yükseltir.

Bu çerçevede dahil olunabilir. Dolayısıyla buradan, çıkmaza batmamış, şartlarınıza, gözü bağlanmamış özgür gerçekçe en iddialı ulaşmayı gerçekleştirebilirsiniz. Biz şimdiye kadar PKK olayını bu temelde örgütleedik. Şimdi de tüm halkla mal olmuş bir biçimde kendini savaşa da kanıtlayarak, her şeyi gerçekleştirmek isteyenlere en yoğun çözüm gücü olabiliriz. Buranın iyi bir öğrencisi olalım, iyi çıkışlar yapalım. Güncümüz koşullarında daha iyisi olmayı deniye de oraya gidemeyiz. Daha iyi bizim için çıkarmış. Pratikte de kanıtlandı ki, en temiz ve en sonuç alıcı okulu burasıdır. Yani size güvenimi, gelişinize de yüksek değer biçerim. Bu temelde coşukluğu da selamlamalı, fakat işin altında yatan gerçeklerin ne olduğunu da daha başlangıçta belirtiriz. Ne çok yumsuşamı deniye de bildiğiniz gibi sertim. Çok çeşitli yaklaşımlarla savaş olmalı çalıştığımız örgütlerimizden değerler savasımı veriyoruz. Bunu ne bir önderlik gereği, ne bir zorunluluk gereği, ne bir onur gereği yapıyoruz, sadece yapmamız gereken bir iş olduğu için yapıyoruz. Verilmiş sözler ve yapılmış önerilerin de dışında fakat bunları da çeren bir çizginin, savaş şeklinin emekçisiz. Değişik bir emek türüdür bu ve gerçekdir. Onu sarfetmeye çalışıyoruz. Bunun doğru-luğuna eminiz ve bu sonuç alıcı bir emektir diyoruz. Hatta en verimli emek türüdür. Bazıları sosyalist emek türü diyor, bazıları devrimci emek, zihinsel emek diyor. Adına ne denirlerse olsun, bunu biz iyi bileliyoruz ve çabası azıcık kılınıyoruz. Hem gönlümüz ve hem de partimiz ister ki, sizler de bu okulun sadece iyi

Savaş en iyi okuldur. Halkların büyük eğitim okuldur. Partilerin de en yaman okuldur.

Bunun içindesiniz. Dolayısıyla bu okula en iyi bir öğrenim tecrübesine sahip olabilirsiniz.

Evet, şans ve olanağa sahipsiniz. Bu okulun tembel bir talebesi olmak, kopyaya sınıt geçmeye

çalışmak kabul edilemez. Hele hele rahat tavrı ve kabul edilemez yöntemlerle

bu savaşım okulundan geçmek, düşünülmez bir yaklaşımdır. Bu hayat okuldur

Güçlü kişilik dönemine girmemiz gerekiyor

Kendimizi yanıltmamaya, sizin gerçekçiyi doğru yorumlamaya ya da hiç olmazsa kendi sorumluluğunuz altında kötü kaybetmeye çalışıyoruz. Başka türlü sorumluluklar yerine getirilemez. Bir mal piyasada satış gibi canınızı satamazsınız. Ama yaşamınızda öyle anlama gidebilecek birçok hata vardır. Kapitalizm, insanı önce emeğiyle piyasaya, pazara çekmiştir, şimdi de canı üzerinde en kötü pazar geliştirerek bitirmek istiyor. Eğer sosyalistsek -ki sosyalistiz- bunu önlemekte yükümlüydük. Kendinizi bile fark etmeden kapitalizmin kollarında saklamaya ve onunla yaşamaya çalışıyorsunuz, bu vahim bir durumdur. Bunu önlemek zorundayız. Sosyalistliğin biricik anlamı da budur. Bu, düşünce ister, büyük direnç ve çaba ister. Var sizde de, bu özellikler güçlüdür, ama ordulaşma ve savasma sözkonusu oldu mu, bunu bir sanat düzeyinde işlemek de kaçınılmazdır. Bununla uğraşınız.

Beklentilerimizin tam gerçekleştirmesini umuyoruz. Engel nedir, sorun nedir? Kendine hakimiyetle hakimiyet, görüş gücüne görüş gücü, kuralsal kural gücü, ne gerekiyorsa onu gösterebilir. Büyük amaçlar için tüm bunları mükemmülür. Yani israrla "ben adanmış" diyen varsa ona da uygulanacak esaslar vardır. Hiç kimse "kolleleği özgürlük" diyemez. Kendi içimizde gerekirse böylesini düşünmek kadar düşünme belleği ezme gücünü de gösterebiliriz. Genisi sağlam adanmış çıkışı demektir.

tiğniz olmamalı, tam tersine çare olabilmelisiniz. Günün yirmi dört saatını de olsa bir çalışmaya çıkış yaptırma gücünüze olabilmelisiniz. Çatı-pata düşüldüğü, bitki bilecek ve bu konumuya bela duruma olan ve hepsi bükürü ve sonuçaş kaian yavaş tarzlarına son verilmeli diyorum. Günlü istemlidir, köklü istemlidir. Sizi deniye kölece bir bağıllık istemediğimiz gibi, o çokça yakın olduğunuz bireysel bağıllıkları da istemiyoruz. Aile, aşret filan kuruyoruz, din-ümlet ilişkisi de geliştirmiyoruz. Ama bir askerlik lehine düşümlük için fırsat var, kendinizi derleypip toparlama fırsatınız var. Umarım birkaç güçlü kişilik artık örnekte düzeyinde de olsa gelişsin göterir. Yaşam gerçeği sadece pek de özgerçeği gerçekleştirmek. Açık insan sizin bu yaşamı.

Bütün çabalarınıza rağmen öyle fazla tatmin olmuyor değiliz. Partimizin yuku arıci biraz bu anlamda yapılaşmalıdır. Nefesimize biraz oturan kişilik bu temeldir. Özellikle kaçandıran biri olmalısınız. Hiç olmazsa savasın ihtiyaç duyduğunuz kadar dayanım gücüne kendinizi ulaştırabiliyor musunuz? Ben başta bu yapabiliriz? 1980'ler öncesinde çok fazla getiremedik; aslında o zaman da çabalar vardır. Ama şimdi 1990'lar için sonuna kadar yol gösterici. Şimdi kendinizi daha iyi kestirir, görevlere sahip çıkın. Biraz birer yavaş tecrübesi olanlar var. Yalnız size şapkinli biçiminde işi koyvererek kendinizi sürdürmeye çalışsanlar da var.

Bundan sonra böyle yapamayalım. Yani ike adımı, eylem adımı olalım, hataları, yetersizlikleri görelim, tavır koyalım, bunları doğrultalım. Biz bunu istiyoruz. Gidilen her yerde size yakın da budur. Gençsiniz, fazla yıpranmış olmanız gerek. Çaresizliğin sevmem. Bizim hareketi çaresizler hareketi olmalıdır. Bir şeyleri beceremeyenlerin hareketi de değil, ama büyük bir kısm çaresizleri ve bir şeyler başaramayanları oynuyor. Hatta nasıl iyi kaybettilerini yaşıyorsunuz hep. Devrelerden memnun olanlar içinden alçaklar da çıktı. Bu her yerde çıktı, buna bir şey demiyoruz, fakat ezici çoğunluk dürtüştü ve doğruyu ezmek kılınan savasımın verilebilir. Ama sessiz gerçekçileri ve görev adımı, savas alanında yuksək bir tutumun ifadesi olmamaları utanç vericidir. Sizin raporlardan çıkan sonuç, ne olacak sorusunu getiriyor. Doğru ve zafır uğruna çok az çabazın olacaktı. Benim emeğime dayanarak hareket etmek mümkün değil. Böyle gelişme kendinize yazık edersiniz. Şimdiye kadar fedakarlıklar, çilelerle dolu bir yaşamı kötü kaybedeceksiniz. Kendi hesabınıza söylüyorum, kendi adımı değil, hepimizin mülak başlarına ihtiyacı vardır. Kendi içimizi yaşıyoruz. Parti içinde değilsiniz. Bazı sonuçları veriyorsunuz, ama bunları kendiniz için veriyorsunuz. Hala bireyci olduğunuzdan bahsediyorum. Bireyci kişilik temeline kendinizi kazanmaya çalışıyorsunuz. Bir kapitalist de kazanır, ama sömürür. Şüphesiz, siz

kendinizi bu temelde kazanmayacaksınız. Ama yine de ondan daha büyük bir çabaya kendinizi bireysel tarzda kazanmalısınız. Örgüte yaklaşımdaki yanlış da gitsin.

Sanırım bir yanlış da burada yaşıyoruz. Her şeyimizi örgüte veremeyi "gerekli"den örgüte hiçe saymamızın bir gerekçe olarak görüyoruz. Kendimize kazandırdığımız oranda örgüt kazandırdığımızı unutmayalım. Tersi de geçerli. Kazanan örgüt kazanan birey olmalıdır. Ama benim gördüğüm kadariyle örgüte mi kazandırıyorunuz, çokça kendinize mi; bu belli değil. İkisine de kazandırmayı ve bunun dengesi ni yakalamayı bilin. Sizin bu konudaki tutumunuz, hiç de doğru bir örgüt anlayışı değildir ve örgüt içinde bela olur. Bu tutumlar egemen sınıfların yaklaşım tarzlarıdır. Askerlik savasının ve örgüt savasının temeline mevcut gerçekler vardır. Biz burada gerçekliyi kadro tartışması ve sonucu kestimekte uğraşın. Rahat bir yaşamın çeşitli öğütlerini üzerine ve yıkılmış bir yaşam varsa onun hangi temellerde kurulması gerektiği üzerine tartışmayı yapınız.

Korkmayın, yaşamın gereği, yenilikleri üzerine adimlar almakta çekmeyin. Yaşam mahkumunuz. Anlatınız ve biz de anladık. Düşün si kırk kurtuluş ve ben defa siz kendinizde bu anlayışlara mahkum etmiştir. Ama burası da diyor ki, sonuna kadar zincirinizi kırabilirsiniz, köle yaşam mahkumiyetinin prangalarını sekebilirsiniz. Ve bunun için de şu diliniz, yüreğiniz ve düşüncenizi çözün diyoruz; biaz da kormakdan yapın bunları. Muazzam ve güçlüğe işine düşmüş bir durumda görünüyorsunuz. Yüzlyırlar bu yaşam mahkum olmanızdan ötürü insan sizden bir avuç su alıp içemez. Olu mu bu? Kokuşmuş bir yaşamdır. Hanginiz su gibi içilebiliriniz? Bir defa su gibi içilmez ne anlama gelir? Başka ihtiyaç nedir ki? Çile mi, içkenme mi, bozuk bir üslup ve batan bir diken midir? Böyle olmaması gerekiyor. Bunun ne altıyapısı, ne üstü yapısı, ne ekonomisi ve ne de siyaseti vardır. Bunu kim yaşıtabilir?

Bunlar yalnız benim mi soruları mı? Eğer yaşamıca istiyorsanız o zaman el birliğiyle nasıl yemanyız sorusuna doğru cevap vermeniz lazımdır. Bireycilik yapıyorlar, hem de nasil, en kötü tarzda. Bir "sen bana lazım değilsin" diyor, diğeri "sen de bana" diyor. Burada bile görüyorsunuz, birlik durumu ne kadar değişmiştir. Birlik, yaşamın en temel öğütlerinden birisidir. Birlik olmaya mahkumunuz. Birlik, en temel hususlar üzerine ancak bir işbirliğidir. Öncü örgüte ve onun önderliğine bağıllıkla gelişebilirsiniz. Bu tutumu kaç kişi gösteriyor? Gereğine inanmışlar mıdır? Arkadaşların birbirlerini kabul etmemeleri, hangi temelde de kazanılması gerektiğini bir tarafta bıraktıklarını veya hiç orali olmadıkları göz önüne getirilebilir. O zaman bu yaşamı nasıl kazanacaksınız? Gelenler hep şunu söylüyor: "Dayanamadım bu yaşama ve geldim!" Bunlar tahammül edemediğini yaşam koşulları. Doğru; o zaman tahammül edilebilir, kabul edilebilir yaşam koşulları nedir; nasil edilebilir? Bu soruları, "ne" kendiniz soruyorsunuz? Bunun da gerekleri el

Yaşama büyük saygısı olanlar, yaşamı tekdüze geçiremezler. Unutmayın ki, bir PKK'lide yadedilecek en önemli özellik, bütün toplumun boş verdiğini onurlu ve özgür yaşama başlanıp, bunu ölüm pahasına da olsa sürdürebilmektir. Biz buna anlam veremeye ve onu elde etmenin savaşını vermeye çalışıyoruz. Her şey bunun için diyoruz.

Bütün şehitlere de böyle bağlı olmanız başka doğru yaklaşım tarzı gösterilemez

anlam veremeyiz. Bunun anlamı mülaka tam olmalı ve hedefine ulaşmaya ertelemesizin her şeyi adanarak bir an önce gerçekleştirmelisiniz. Ben de bu temelde her türlü tartışmaya, sonuç kestirmeye ve karar gücü olmaya hazırım.

Hiç şüphesiz ileri savasçı topluluğunuz. Hatta önde gelen sorumluluk düzeyleriyle hareket edecek bir durumsunuz. Bu nedenle, her birinizden gerekli sonucu çıkarmamız, karar gücü olmanız beklenir. Bunun ister bir parti emri olarak, isterse yoldaşlar bir inka çabası olarak algılayın, sonuçta int edilmemesi yapılması gereken işlerdir. Kendinizi en azından bir komuta ve fedakarlık düzeyine, kabul edilebilir bir konuma getirebilirsiniz.

Daha önce de vurguladığım gibi, sizlere ve sorunlara filozofça yaklaşmıyoruz. Bir burada, okullarda olduğu gibi her şey ölçümlüş biçiminde ve dolayısıyla al sana şu, al sana bu diyemeyiz. Bizim bu okul, gerçek savasımın içinde vücut bulmuş bir okuldur. Savaşın sonuçları, la yakından başlangıtlı geliştilerin bir okuldur. Değeri büyüktür, asla kü-

birer öğrencisi değil, gittiğiniz yerde birçok şubesi ancak kadar güçlü olarsınız. Tarihe baktığımızda, görün hristiyanlık okulu dağı-taşı manastırlara çevirmiş, islamiyet mesicilere çevirmiş. Bizim bu arkadaşlar ise, gerçekten bu sahalarmızı daha kendine birleştirmek manastır ve ya mesiciler beklemiyorlardır.

Bu, bizim yaklaşım zayıflıklarımız gösteriyor. Halkı ayaya kaldırdık, fakat bunu planlı savasımıza yürütmek gücü tam hazırlanmasak, çok sorumsuz ve hatta en büyük kötülükleri yapan alçaklar istesine girmemiz an meselesidir. Bunu önlemeye çalışmamız sandığı kadar kolay değil ve bundan yalnız ben de sorumlu değilim. Bu sizi müthiş bir sorumluluğa, başari çalışmaya iterse, size bir anı, değer vermek mümkündür. Aksi halde yargılamak olamaz kurtulamaz. Bu nedenle savas yasalarını, bir anlamda yaşam yasalarını uyma gözü gösterilebiliriz. Böyle coşuklu bir yaklaşımla sergilemeye veya işleri kestirmeden yürütmeyi ben de isterdim. Ama bakiyoruz ki, sevgiler buna uygun değil. O açıdan kapsam sürekli geliştirilmek isteniyor.

Bu gerekir, çünkü özgür ortamın bizden isteyebleceği, gerçekleştirmesi gereken biricik görevi de budur.

Eğer düşmanın egemenliği altında kalınca, çok sık ve güçsüz olursa, mücadaleye ulaşamaz, ama şimdi burada, nanyorum ki ulaşabiliriz. Kimse adan olamama teorisini, pratigini sergilemeye burada. Kendi zaafarının üstünü de erte-mez, saplantısını -gizli de olsa, açık da olsa- sürdürmeye, sürdürmemesi gerekir. Tam tersine biricik doğru tutuma, onun bütün düşünsel ve ruhsal yapısına ulaşmayı şeref, gurur bileceğiz. Bunun dışında hiç bir şey kabul edemeyiz. Başarmış bir kişilik haline gelmeyi dayatanlar ancak kazanabilir, başka seçeneğide yoktur. Kürt kişiliğindeki derin zaafan ortaya çıkardık, bunu çözmeye ve güçlendirmeye çalışıyoruz. Yaşanılır kılmaya çalışıyoruz. Anlamamak mümkün değil. Kendilerin savasla bir kurbanlık koyun olmaları öteye götürülebilir. Güçlü kişilikler döneme girmemiz lazım. Bir yere göre amacılı gittiniz mi, artık yürek hoplatan cinsten bir pra-

TC HER GÜN BİR ADM ÇÖKÜŞE HALKIMIZ İSE ZAFERE GİDİYOR!

26 Ekim 1992: Riha (Urfa) şehir merkezinde 5 ayrı yerle yerleştirilen bombaların patlaması sonucu ağır hasar meydana geldi. Yayı ve Kredi Bankası'ndaki patlamada 1 polis öldü, 4 polis de ağır şekilde yaralandı.

26 Ekim 1992: Çewik (Bingöl)'ün Dara Hené (Genç) ilçesine bağlı Servi bucacı yakınlarındaki Hanevî jandarma karakoluna gerillalar tarafından yapılan baskından sonra çıkan ve geniş bir alana yayılan çatışmada 2 asker öldürüldü.

26 Ekim 1992: Cewil'nin Kehriş (Karlıova) ilçesine bağlı Kıracetepe köyünde, geçen yıl Seyran mezarısında 3 gerillanın öldüğünü neden olan muhtar Yusuf Aksoy gerillalar tarafından kaçırıldı.

26 Ekim 1992: Eñih (Batman)'ın Gercevs (Gerçüş) ilçesine bağlı Kozlu köyüne baskın düzenleyen gerillalar, 7 korucuyu yaralarken arak ayırdılar.

Etiyopyan Gercevs-Hasanekî karayolu kesen gerillalar, kimlik kontrolü yaptılar ve bir minibüste bulunan 4 korucuyu da birlikte götürdüler.

26 Ekim 1992: Şirnex'e bağlı Gırge Arno (Silopi) ilçesi yakınındaki Başköy köprüsü gerillaların döşediği bombanın patlaması sonucu yıkılarak ulaşım kessildi. Köprü askeri araçların geçişini engellemek amacıyla havaya uçurdu.

26 Ekim 1992: Eñih Şeh Akmed Camii yakınlarında silahlı saldırıya uğrayan kimliği belirsiz bir kişi poliser tarafından hastaneye kaldırılarak yolda öldü.

26 Ekim 1992: Bâdi'nin Tûx (Tatvan) ilçesinde esnaf ve soforler, Güney Kürdistan'da KDP ve YNK'nın PKKY'e yönelik saldırılarını protesto etmek amacıyla kepenk ve kontak kapattılar. Köylerden ilçe merkezine yürümek isteyen grupların askeri tarafından yolları kesildi. Yürüyüşçüler ve ayrıca ilçe merkezinden yaklaşık 100 kişi gözaltına alındı.

27 Ekim 1992: Wan'ın Şax (Çatak) ilçesi Sugdeli köyü muhtarı Tahîr Sayday (56), Van Alay Komutanlığı'nda görüldüğü işkenceden dolayı öldü.

27 Ekim 1992: Mârdin'in Stewr (Savur) ilçesine bağlı Sürgücü nahiyesi jandarma karakoluna daha önce yapılan gerilla baskınından sonra, Serenli köyü ve Beşevler mezarısını basan askerler rastgele ateş açtılar. Baskından sonra 9 kişi gözaltına alındı.

27 Ekim 1992: Nisêbin'de 1 kişi uğradığı silahlı saldırı sonucu öldü.

27 Ekim 1992: Şirnex TKİ'ye ait ocaklara yapılan baskından sonra olay yerne giden bir askeri birliğe pus kuran gerillalar Alman yapımı 1 BTR tankını tahrip ettiler.

27 Ekim 1992: Dersim'in Xozad ilçesine bağlı Koskozluca yakınlarında devlet güçleri ile gerillalar arasında çıkan çatışmada 13 asker öldü, 2 gerilla şehit düştü.

28 Ekim 1992: Muş'un Milazgir ilçesinin Karakaya köyü yakınlarında, bir askeri konvoy gerillalar tarafından pusuya düşürüldü, 5 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı.

28 Ekim 1992: Mezra (Elaçgözü)'nin Pali ilçesi Bulğudere jandarma karakoluna yapılan baskında 3 asker öldürüldü, 4 asker de yaralandı.

28 Ekim 1992: Olaban (Uludere) ilçesinin Hilal kasabasında korucu olan Hacı isimli bir kişi gerillalar tarafından ölüme cezalandırıldı.

28 Ekim 1992: Riha-Pîrsus (Suruç) yolu üzerindeki Akaba mevkinde bul-

unan Sarınagarda jandarma karakoluna yapılan tacit ateşinde hafif hasar meydana geldi.

28 Ekim 1992: Ardahan 25. Piyade Alay'ına taciz ateşi açıldı.

29 Ekim 1992: Erzrom'un Tatos (Tekman) ilçesi Şansa Deresi'nde 2 askeri aracı pusuya düşüren gerillalar 4 askeri yaradılar. Karayollarına ait bakimevi tahrip edildi, müdahale eden 1 bekçi öldürüldü.

Etiyopyan Tatos ilçesi kırsal alanında çıkan çatışmada 3 gerilla şehit düştü. Daha sonra alileri tarafından cenzelenen olan 11 bayan 3 gerilla için Cevirne köyü yakınlarında 2000 kişi bir tören yapıldı, 2 gerillanın adları şöyle: Meliha FIRAT (Dicle), Doğan ASLAN (Serkan).

29 Ekim 1992: Amed'in Bismil ilçesinde Emniyet Müdürlüğü binasına gerillalar tarafından düzenlenen saldırıda ağır hasar verildi. Ölü veya yaralı hakkında bilgi alınmadı.

31 Ekim 1992: Eñih ve Amed'de 4 kişi kontrol elemanları tarafından öldürüldü.

31 Ekim 1992: Çewik'te devlet işbirlikçisi bir kişi öldürüldü.

31 Ekim 1992: Cizra Botan-Hezex (İdil) yolunun Duzova yakınlarında, hain ve ajan oldukları için gerillalar tarafından öldürülen iki kişinin cesedi direklere asılı olarak bulundu.

31 Ekim 1992: Cizra Botan'da korucubaşı Ali Tatar'a ait bir kamyon yakıldı.

31 Ekim 1992: Qabilcevs (Sason) ilçesinin Arak köyü yakınındaki jandarma karakoluna gerillalar tarafından düzenlenen baskında karakol binasında büyük hasar meydana geldi. Ölü ve yaralı hakkında bilgi alınmadı.

31 Ekim 1992: Muş-Güngüm Varç'ta korayolu kesen gerillalar bir araçta bulunan 3 askeri esir aldılar.

31 Ekim 1992: Licê ilçesine bağlı Tuğ köyüne baskın düzenleyen gerillalar askerler arasında çıkan çatışmada 4 askerle birlikte ihbarcı 1 muhtar öldürüldü.

31 Ekim 1992: 16 Ekim 1992 tarihinde Şirnex'teki bir çatışmada şehit düşen 12 gerillanın cenazeleri Dersim'e götürüldü. Olay nedeniyle Dersim merkezde ve Nazımye ilçesinde esnaf kepenk, soforler de kontak kapattılar.

1 Kasım 1992: Farqin ilçesine bağlı Duterren köyünde içinde 4 gerillanın bulunduğu bir taksiyede devlet güçleri pusu kurdu. 1 uzman çavuş yaralandı, 1 gerilla da yaralı olarak yakalandı. Çatışmadan sonra taksiyeyi kullanan Çengiz İskin evine parçaları açılan ateş sonucu, babası M. Ali İskin ile evde bulunan Devrim Elefroz adında 1 yaşındaki çocuk öldü, 1 çocuk da ağır yaralandı.

1 Kasım 1992: Amed'in Piran (Dicle) ilçesinin Boğazköyü karakoluna gerillalar tarafından baskın düzenlendi. 2 kişi öldü, onlarca kişi de yaralandı. Ağır hasarla birlikte can kayımları da olduğu bildirildi. Çatışmadan sonra askerlerin köye ateş etmesi sonucu birçok ev yandı.

1 Kasım 1992: Midyad-Nisêbin karayolu Beyazsu mevkinde kesen gerillalar Botaşa'a ait bir aracı yakarlar. Devlet yanlısı iki kişi kitletini neresi üzerine serbest bıraktı.

1 Kasım 1992: Mârdin'in Stewr ilçesine bağlı Kaşvan köyü yakınlarında bir ihbar sonucu etrafı devlet güçlerine esarilan bir sığınakta 8 gerilla kimyasal silahlarla öldürüldü.

1 Kasım 1992: Lidî'de KDP-YNK işbirlikçilerin PKK'ye saldırısını protesto etmek amacıyla onbinlerce kişi sloganlarla yürüdü. İki belirmeleme göre 2 kişi öldü, onlarca kişi de yaralandı.

2 Kasım 1992: Mârdin'in Korbora ilçesinde bir askeri panzerle saldırı düzenleyen gerillalar devlet güçleri ara-

sında çıkan çatışmada 4 asker, 2 korucu öldü.

2 Kasım 1992: Dersim-Pîlmeri karayolu Uzunlar mevkinde kesen gerillalar, kimlik kontrolünden sonra propaganda yaptılar. Bir araçta bulunan 1 asker de öldürüldü.

2 Kasım 1992: Riha'nın Gırê Sor (Siverek) ilçesinde 4 polisin evine bombalı saldırı düzenlendi. Evde ağır hasar meydana geldi. Ölü ve yaralı hakkında bilgi alınmadı.

2 Kasım 1992: Bismil ilçesinde, iki gün önce Stewr ilçesinde öldürülen 8 gerilla ve Bismil'de öldürülen bir yurtsever için esnaf kepenk kapattı.

2 Kasım 1992: Piran'ın 150 hanelik Boğaz köyü devlet güçleri tarafından yakılıp yıkıldı. Çok sayıda kişiyi işkence yapıldı. Ölen ya da yaralananların hakkında bilgi alınmadı.

2 Kasım 1992: Şirnex'te TKİ'ye ait 5 nolu kömür ocakına kömür toplama yiden Toptepe köyünden 3 kişinin askerlerce öldürüldüğü bildirildi.

2 Kasım 1992: Dilûk (Antep)'ta Muş HEP milletvekili Sırrı Sak'ın kardeşi eski HEP Gaziantep'i başkanı Abdullah Sâlik kontroler tarafından uğradığı saldırıda öldü.

3 Kasım 1992: Nisêbin ilçesinde birçok yurtsever öldürüldüğünden sonununda 8 huzi-kontra elemanı öldürüldü. Yine huzi-kontra elemanları Şehmuş Kayan'ın evini basan gerillalar 2 kişiyi yaradılar. Silah seslerini duyup kurtarlara yardım gelen 8 silah kişiyi pusu kurulu ve 5'i öldürüldü. Olay yerine gelen polisleri açtığı ateş sonucu yoldan geçmekte olan şoför Bülent Dağar (22) öldü.

Aynı gün yine Nisêbin'den Sultan Erol (30) adlı belediye işçisi kontrol elemanlarının silahlı saldırısı sonucu öldü.

4 Kasım 1992: Muş'a bağlı Karagaç karakolunun mühimmat deposuna bir grup gerilla tarafından baskın düzenlendi. Baskında imha olan depoda bulunan 2 astsubay ile 2 er de öldü. Gerillalar etiylenen sona operasyonun dönemi bir askeri konvoyla da pusu kurdu. Çıkan çatışmada bir askeri araç yıkıldı. 10 askerle birlikte imha edildi. Olay yarınan yakından geçen bir traktör soforü özel timlerce öldürüldü.

Aynı saatlerde Güroyamak-Muş karayolu kesen bir başka gerilla grubu çok sayıda aracı durdurarak bir süre propaganda yaptı.

4 Kasım 1992: Muş'un Hasköy ilçesine bağlı Çubuklu mezarısı yakınlarında, Köy Hizmetleri'ne ait taksiyeye bir grup gerilla tarafından baskın düzenlenerek, araçlar yakıldı. Kaçırılan iki görevli ise daha sonra gerillalarca serbest bırakıldı.

4 Kasım 1992: Muş'un Hasköy ilçesine bağlı ve korucu köyü olarak bilinen Vernik köyüne baskın düzenleyen gerilla 2 kişiyi öldürdü, 2 kişiyi de kaçırdılar.

4 Kasım 1992: Gırge Arno ilçesine 5 km uzaklıktaki Aslan Teşisleri yakınında, gerillalar 2 panzerle pusu kurdu. 1'i tahrip olarken, diğeri hafif hasar gördü.

4 Kasım 1992: Sêrt-Dih (Eruh) karayolu kesen gerillalar Köy Hizmetleri'ne ait bir aracı yakarlar. 4'ü Köy Hizmetleri görevlisi olan 8 kişi de kaçırıldı.

4 Kasım 1992: Olaban ilçesine bağlı Hilal kasabasının çevresinde nöbet tutan askerlerin mayına basması sonucu 1 asker öldü, 1'inin de bacağı koptu.

4 Kasım 1992: Dersim'in Pîlmeri ilçesine bağlı Erdogdu köyü Üskürtepe mevkinde gerillalar ile devlet güçleri arasında çatışma çıktı. Sonuçlar hakkında bilgi alınmadı.

4 Kasım 1992: Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde 6 Kasım'da yapılanı düşünülerek genel boykot için bildirildi da-

ğtan öğrencileri ile huzi-kontra yanlıları arasında çatışma çıktı. 1'i ağır, 6 öğrenci yaralandı.

5 Kasım 1992: Mazra'nın Kovanciler ilçesinde HEP ilçe başkanı Rodi Demirkapı uğradığı silahlı saldırıda ağır yaralanırken, oğlu da öldü.

5 Kasım 1992: Amed'de TEKEL işçisi Baki Kişin (28) kontrolarca öldürüldü.

5 Kasım 1992: Dersim'e bağlı Uzunlere köyü muhtarı Hacı Uçur, evlerine baskın yapan 2 kişi tarafından öldürüldü. H. Uçur'da daha önce de askerler tarafından tehdit edilmiş olduğu bildirildi.

5 Kasım 1992: Nisêbin ilçesinde huzi-kontra olduğu bilinen ve saldırı hazırlığında olduğu polisler ile gerillalar arasında çıkan çatışma, Erdoğan Mehmetoğlu da saldırganın açtığı ateş sonucu hafif yaralandı.

5 Kasım 1992: Muş'un Kop (Baklık) ilçesinde resmi kurumlara ve karakollara gerillalarca baskın düzenlendi. Yaklaşık 3 saat süren eylemde Emniyet Amirliği ve jandarma karakolu binaları ağır hasar gördü. Gerillaların çekiminden sonra devlet güçleri sivilere, ev ve işyerlerine saldırılar.

5 Kasım 1992: Mârdin'in Mehsert (Ömerli) ilçesi Pınarcık köyündeki seyyar karakol ve korucu mezarlına saldırıan gerillalar ile devlet güçleri arasında 2 saat süren bir çatışma çıktı. Toplam 10 asker öldürüldü.

5 Kasım 1992: Kerboran ilçesine bağlı Suçatı köyündeki koruculara yönelik gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Ayırtılı haber alınmadı.

5 Kasım 1992: Sêrt'in Xizzer (Şirvan) ilçesi, Faşli köyünden gelen bir korucu minibüsü gerillalarca silahlı tarandı. Yoldan kaçarak dereye yuvarlanan araçta 1 korucu öldü, 8'i de yaralandı.

5 Kasım 1992: Bismil ilçesinde Çubuklîk'te 100 balya pamuk kimliği belirsiz kişilere yakıldı. Zaran 6-7 milyar olduğu bildirildi.

6 Kasım 1992: Şirnex'in Görümlü köyü Besna mevkinde Kayseri Komando Tugaylarından gönderilen bir araca gerillalar pus kurduklar. Araç tamamen imha olarken, araçta bulunan 1 astsubayın, 1 astsubay ve 7 er öldü, 6 er de yaralandı.

6 Kasım 1992: Dersim-Pîlmeri karayolu Kancurtaran mevkinde bir askeri araç pusuya düşürüldü. İki belirmeleme göre 1 asker yaralandı.

6 Kasım 1992: Cizra Botan ilçesi düşman güçleri tarafından aksam saatlerinde top, panzer ve diğer ağır silahlarla tarandı. Ayırtılı sonuçlar ulaşmadı.

7 Kasım 1992: Nisêbin ilçesinde 2 ayın silahlı saldırısı yapıldı meydana geldi. Yırdın Mahallesi'ndeki saldırgan beyin özürlü Edirne Demirtaş (7) ağır yaralandı. Yeni Turan Mahallesi'ndeki silahlı saldırıda ise Güley Esin (60), oğlu Abdu Esin (15) ve Şeyhmus Orhan yaralandılar.

7 Kasım 1992: Bismil ilçesinde Malatya köyünden olan bir korucu vurularak öldürüldü.

7 Kasım 1992: Cizra Botan ilçesinde devriye geçen bir panzer gerillaların döşediği mayın parçaları parçalandı. Panzerin içindeki 12 polis öldü. Bu olay ardından Emniyet Binası, Tugay Komutanlığı, Dicle Karakolu ve MIT bir komandan sivil hedeflere ateş açtı. Aracı ve işyerleri Alman BTR-60 panzerleri ve zırhlı araçlarla ateş altına alındı. Hacı Çağırğa ya ait evde, Hacı (65), Leyla (60), İsmail (25), Nadire (10), Sinem (13), Şivan (3), Fatma (9), Hanife (2), Şeyhmus (70) öldü; Emine (25), Meyrem (36), Harişim (3) ve Musa Çağırğa ağır yaralandı.

Bu gün sonra, saldırıda ölenlerden 7'sinin cenazesi onbinden fazla kişinin

katıldığı bir törene Botan Mezarlığı'nda toprağa verildi. Naci Çağırğan'ın evine dogru yapılan sloganı yürüyüşten sonra kille dağıldı.

8 Kasım 1992: TC devlet güçlerinin sivil hedeflere yönelik saldırılarını protesto etmek amacıyla Midyad, Hezex ve Gırge Arno'da esnafın kepenk, soforler de kontak kapattılar.

8 Kasım 1992: Amed'in Henê (Hanî) ilçesi yaklaşık 200 gerilla tarafından basıldı. Baskın sırasında kaymakam binası, Tabur Komutanlığı, PTT, askerlik şubesi, polis idaresi, Karayolları Şube Şefliği, adliye binası, Emniyet Müdürlüğü ve diğer sömürgeci kurumlara büyük hasar verildi. Askerlik şubesi ve lojmanlar açılan ateşle 11 kişi öldürüldü, 1 astsubay da kaçırıldı.

Ayrıca Diyarbakır'dan takviye kuvvet olarak gelen bir askeri konvoy gerillalar pusı kurdu. 2 polis mevzuatı öldürüldü, 2 panzer ve 1 reo arabası imha edildi. Gerillaların geri çekilmesinden sonra devlet güçleri top ve ağır silahlarla ilçeye saldırı. Ölü ve yaralılar hakkında ayırtılı bilgi edinilemedi.

Gerilla kaynakları tarafından çatışmalarda toplam 100 civarında askeri öldürüldü, 3 gerillanın şehit olduğu bildirildi.

9 Kasım 1992: Tûx (Tatvan) ilçesinde Sabîr Coşkun (33) kontrol-gerilla tarafından öldürüldü. Coşkun daha önce de polis tarafından tehdit edilmiş ve olaydan yarım saat önce gözaltına alınmıştı.

9 Kasım 1992: Eñîh'te Hasan Baran (48) huzi-kontra tarafından uğradığı silahlı saldırıda öldürüldü.

9 Kasım 1992: Piran ilçesinde Hüseyin Aktaş adlı bir ihbarcı gerillalar tarafından cezalandırılarak öldürüldü.

10 Kasım 1992: Dih ilçesine bağlı Yelkesen köyü Karadağ minkasında bulunan Bölge Haberleşme Karakolu'na bir grup gerilla baskın düzenlendi. Yaklaşık 4 saat süren çatışmada iki belirmeleme göre 1 astsubay 5 er öldü, çok sayıda asker de yaralandı.

10 Kasım 1992: Mârdin'in Konaklı köyünde gerillalar ile devlet güçleri arasında çıkan ve 2 gün süren çatışmada 5 asker öldü.

10 Kasım 1992: Piran ilçesinde Kürşunlu köyü yakınlarında, devlet güçleri ile gerillalar arasında çatışma çıktı. Ayırtılı bilgi alınmadı.

Bu arada çatışma bölgesi yakınlarında Kelekçi ve Yeşilışir köylerinde devlet güçleri baskın yaptılar ve 2 evi ateşe vererek yakıldılar.

10 Kasım 1992: Dersim'in Mâzger ilçesine bağlı Dilanöğlü köyünde Haydar Sezgın adlı bir işbirlikçi gerillalar tarafından köy dışına çıkarıldı ve kurşuna dizilerek cezalandırıldı.

10 Kasım 1992: Amed'in Çınar ilçesi Kütük köyüne giden bir grup gerilla işbirlikçi imam Bahattin Şakir'i evine merdivenine asarak öldürdü.

10 Kasım 1992: Eñîh ile Farqin (Silvan) ilçesi arasındaki Kaçikli (Çığı) köyüne düzenlenen bir baskında 4 kişi kurşuna dizilerek öldürüldü. Olay hakkında ayırtılı bilgi ulaşmadı.

10 Kasım 1992: Eñîh'te Mehmet Aslan (18) ve Mehmet Şimşek (17) adlı akraba çocukları kontrol elemanlarının silahlı saldırısına uğrayarak yaralandılar.

10 Kasım 1992: Amed'in Ofis semtinde ilenici yayınları da satan bir büfe sahibi önce polisler tarafından tehdit edildi, daha sonra büfe ateşe verilerek yakıldı.

12 Kasım 1992: Amed Belediye Başkanı Turgut Altay, ulusal kurultay faaliyetlerine karşı düğünceye katılmaları ve ihbarları nedeniyle 3 gerilla tarafından silahlı saldırıya uğradı. Turgut Altay ve soforu yaralanırken, koruması öldü.

yolu gerilalarımız tarafından kesilmiş, Sason içet jandarma komutanı esir alınmış, 1 adet tabancası kamulaştırılmıştır. Olayda 1 askeri ağır yakılmıştır. Esir alınan komutan kaçmaya çalıştığı için vurulmuştur.

Daha önce Türk radyoları Ağrı'daki bir çatışmada bahsetmiş ve 20 gerillanın şehit düştüğünü belirtmiş. Olayın aslı şöyledir: Serhad den Orta Eyalet'e

1 adet A-4, 6 adet G-3, 1 adet BKC namıusla, 5 adet sırt çantası, 6 adet G-3 şarjörü, 280 adet A-4 mermisi, 1 adet gece dürbünü.

9 Eylül 1992: Kerboran'a bağlı Girê Cafer adlı çete köyüne yönelik gerçekleştirilen baskın eyleminde 4 korucu ve 2 tamsimen yandı.

10 Eylül 1992: İdî'nin Werzêk (Bostanlı) köyüne yakın bir yerde düşman

silah ve 2500 adet mermi ele geçirildi. Eylemde Mustafa adlı milis, Ferhat ve Kahraman yoldaşlar şehit düştü. Ferhat yoldaşın cenazesi düşmanın eline geçti.

25 Eylül 1992: İdî'de mayına çarpan 4 çete öldü.

27 Eylül 1992: Kaşgırı mîntkasında Arşê köyü karakoluyla yönelik gerçekleştirilen baskın eyleminde düşman

asîretinden.

5- Kod adı: **Reşo**. Adı, soyadı: **Adem DEMİR**. 1972, Batman doğumlu. 1992 yılında mücadeleye katıldı.

Bu arkadaşlar ikinci bölgede şehit düşen arkadaşlarıdır. Birinci bölgede arkadaşların isimleri halinde alınamamıştır.

Kayıp olan 12 yoldaşın ikinci bölgeye adlarındaki isimleri şöyle:

1- Kod adı: **Xwîrî**. Adı, soyadı: **İsmet AKIN**. Çukurca Rîzaköyü doğumlu. 1990 yılında mücadele saflarına katıldı. Manga komutanı. Diyanî asîretinden.

2- Kod adı: **Ramazan**. Adı, soyadı: **Ramazan DEĞER**. 1976, Cizre doğumlu. 1991 yılında mücadele saflarına katılmış. Manga komutan yardımcısı.

3- Kod adı: **Brusk**. Adı, soyadı: **Cengiz EROL**. 1976, Batman doğumlu. 1991 yılında mücadeleye katıldı.

4- Kod adı: **Gîhet**. Adı, soyadı: **Süleyman ÇETİNKAYA**. 1973, Çukurca-Deral köyü doğumlu. 1992 yılında mücadele saflarına katıldı. Diyanî asîretinden.

11 Ekim 1992: Muş'ta devlet çiftliği yakıldı, 500 koyun kamulaştırıldı. Muş'a bağlı Kulp köyünün yoluna kurulan pusuya 3 düşman askeri öldü, 6 asker yaralandı.

4 Ekim 1992: Radyo, Diçle'de yapılan eylemde üç arkadaşımızın şehit olduğunu söyledi. Bu çatışmada kayıplarımız çok. Düşmanın kaybı 20 askerdir, yaralıları da var. Aynı birliklerimiz ikinci gün o alanda geniş bir arazide pusuya alıyoruz, düşman sabaheşin pusuya giriyor. Bu pusuda 1 panzer imha ediliyor. Bu pusı sonradan çatışmaya dönüşüyor, geniş bir alanda çatışma gün boyu sürüyor. Alan uçaklara bombalanıyor. Bu çatışmada 2 arkadaş şehit, düşmanın kayıpları çoktur.

7 Ekim 1992: Midyat şehit baskını eyleminde keşif sonucu şöyleydi: 1. bölge 1 subay, 1 öğretmen ve 30 asker öldürüldü. Düşman iki gün sokağa çıkamasa uğuldu. Evlere yapılan baskında 40 yurtsever gözetilene alınmıştır.

Elazığ'a bağlı alanlarda şehit düşen arkadaşlarımız hakkında eylemize geçen bilgiler şunlardır:

1- Adı, soyadı: **İlhan ÇİFTÇİ**. Kod adı: **Ayhan**. İstanbul'dan Akademiyeye gireler mücadele saflarına katılmıştır. Akademide'nin Amed Eyaleti'ne gitmiştir. Hem tabur ve hem de eyalet yönetiminde yer alıyordu. 3 Ekim 1992 tarihinde Elazığ-Arçak'ta çevresinde şehit düştü.

2- Adı, soyadı: **Recep MENEKŞE**. Kod adı: **Mahsum**. Dicle doğumlu. Amed'de mücadeleye katıldı. 3 Ekim 1992 günü Elazığ-Arçak alanında şehit düştü.

3- Adı, soyadı: **Ekrîm AYDIN**. Kod adı: **Hüseyin**. Palu doğumlu. 1989 yılında mücadeleye katıldı. Gabar'dan eyalete geldi. 4 Ekim 1992'de Diçle alanında şehit düştü.

4- Adı, soyadı: **Fatih BAŞKILÇ**. Kod adı: **Mazlum**. Antep doğumlu. 4 Ekim 1992'de Diçle alanında şehit düştü.

5- Adı, soyadı: **Hüseyin BULUT**. Kod adı: **Abdurrahman**. Gercüş doğumlu. Amed Eyaleti'nde mücadeleye katıldı. 11 Ekim 1992'de Arçak'ta şehit düştü.

6- Adı, soyadı: **Sadi SALIK**. Kod adı: **Şoreş**. Ergani doğumlu. Amed Eyaleti'nde mücadeleye katıldı. 11 Ekim 1992'de Arçak'ta şehit düştü.

7- Adı, soyadı: **Ferit GÜZEL**. Kod adı: **Süleyman**. Kulp doğumlu. Akademide'nin Amed'e gitti. 11 Ekim 1992'de Elazığ-Arçak'ta şehit düştü.

8- Adı, soyadı: **Mehmet ALAN**. Kod adı: **Xemgin**. Diyarbakır doğumlu. Amed'de mücadeleye katıldı. 4 Ekim 1992'de Diçle'de şehit düştü.

14 Ekim 1992: Kurtuluş operasyonu mîllemle orkani mîlîmîşîrî (İğdir-Ermenistan sınırında bir karakol başlatıldı. 4 asker öldü, 13 asker ele yaralandı.

18 Ekim 1992: Ambargo kararına uymayan 10 aracı yakıldı.

17 Ekim 1992: Geçen gün radyo-nun söylediği Çizre olayı vardı. Sonuç bilgî elimize ulaşmış. Çatışma öncesi arkadaşların yerini göstermiş için mîlîlî tûnkuluyîyor, yer göstermeyince düşman tarafından kurşuna diziliyor. Yaptıkları 31 asker ele yaralanıyor. Çatışmada toplam 18 arkadaş yer alıyordu.

Gerilla birliğimiz eylemde kayıp vermemiş.

Arşê Dargeçit'e mayına çarpan düşman gücünden 8'i öldü, 4'ü yaralandı.

11 Ekim 1992: Erûn'a bağlı Aval (Tûnekarî) jandarması bölgedeki bir gerilla birliği tarafından basıldı. Tûn mevzilerinde öldürüldü, karakol kısmen imha edildi. Olayda 24 asker öldürüldü, 17 askeri yaralandı, 1 askeri esir alındı. Gece 11'de 4 şehit var.

Gerillaların eline geçen malzemeler şöyle: 1 adet roketatar, 5 adet G-3, 2 adet el telazı, 15 adet 100'lük MG-3 şarjı, 3 adet gece dürbünü, 3 adet mayın, 4 adet G-3 roketi, 20 adet sırt çantası, 12 adet su matarası, 2 adet radyo, 1 adet fotoğraf makinası, 1 adet bazooka roketi, 1 adet el projektörü, 98 adet G-3 şarjörü, 4 bin adet G-3 mermisi, 1 adet el telazı, aküsü, 2 adet MG-3 namıusla, 1 adet MG-3 çatal ayağı, 1 adet büyük gece dürbünü, 20 adet askeri cadır ve 1 aydınlatma fişeti. Tasınmayan malzemeler yakılmıştır. Esir alınan askerlerin künyesi şöyle: **İsa Kahraman Nebîoglu**. Ana adı: Kraz. 2.4.1971. Seseşir doğumlu. Sırsan Taşgıyır köyünde kamet emtrektedir.

Eylemde şehit düşen yoldaşların künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Bekir ÖKMEK**. Kod adı: **Xebat**. Doğum yeri ve tarihi: **Savur**, 1971. En son görevi manga komutanı yaptırmıştı.

Adı, soyadı: **Arat Abdurrahman REŞİT**. Kod adı: **Erdal**. Doğum yeri ve tarihi: **Afrin**. Güney Batı Kürdistan, 1968. Sonbaharda ilköğretimi bitirmiş. Çirav mîntkasında yer alıyordu.

Adı, soyadı: **Hamit**. Kod adı: **Ser-taç**. Doğum yeri ve tarihi: **Şîrnak-Başır köyü**. 1987 yılında mücadeleye katıldı. Hareketli birlikler içinde görev yürütüyordu. En son görevi manga komutanı yaptırmıştı.

Adı, soyadı: **Fadî**. Kod adı: **Ser**. Doğum yeri: **Çizre-Serav köyü**. 1989 yılında mücadeleye katıldı. Şehit düşen aca kadar Gabar'da hareketli birlikte manga komutanıydı.

Yaralı olanlardan 26'sının öldüğünü geldikleri sırasında. Çatışmanın olduğu yer Çizre merkezine yakın ve kalınması gereken bir yerdir. **Şîyar** arkadaş kalmayacaklarını söyleyemese rağmen söz konusu yerde iki gün kalyorlar. Ve daha sonra çatışma oluyor. 11 arkadaş şehit düşüyor. Düşman 1 çoban ve 1 köylü kadını da öldürüyor.

Şehit düşen arkadaşlarımız şunlardır:

1- **Şîyar (Kazım KULLU)**. Üzerindeki silah ve malzemeleri bize ulaştı.

2- **Botan (Ali GÜNEŞ)** Dersim'in Nazımye kazası Güzelçimen köyünden Avrupa'da mücadelede katılarak Akademide'ye gitmiş ve cradan da bir pratikinde mücadeleye katılmıştır.

3- **Rûken**. Dersim'in Merc köyünden. Ağustos 1992'de mücadelede katıldı.

4- **Reşvan** (Besime AKANGÜNDÜZ). 22.7.1974 doğumlu. 1992'de mücadelede katıldı.

5- **Ahmet (Ali ARSLAN)**. 1.3.1958. Bismî doğumlu. Meran'da kamet emletti döneminde Yeni İkî muhabiriyi. E. kim 1992'de mücadelede katıldı.

6- **Hayri**. Peri-Mazgirt. Dersim nüfusunun kayıtlı. Nisan 1992'de mücadelede katıldı.

7- **Arat (Taylan DURGUN)**. Ağustos 1992'de mücadelede katıldı. Dr. Baran yoldaşın çeti.

8- **Mahir**. Sivilli. 10 Ekim 1992'de mücadelede katıldı. İstanbul'dan geldi.

9- **Ahmet**. Yeni mücadelede katıldı. Şehit olup-olmadığı belli değil.

Gabar'dan gidip çatışmada şehit düşenler:

10- Kod adı: **Diwar**. Adı, soyadı: **Serbîr ALKAN**. Çizre-Bek köyü. 1972 doğumlu. 1990'da başlanılan mücadelede katıldı. Gabar'da faaliyet yürütüyordu.

11- Kod adı: **Baren**. Adı, soyadı: **Abdurrahman NAIM**. Çizre-Hoser köyü doğumlu. 1989 yılında saflara katıldı. Gabar'da faaliyet yürütüyordu.

12- Kod adı: **Şer**. Adı, soyadı: **Şerzan GELHO**. 1969, Kamşî doğumlu. 1987 yılında mücadelede katıldı. Gabar'da faaliyet yürütüyordu.

Dersim'den bir gerilla grubu (soldan soğa ayakta)kardên 4. sıradaki şehit Şîyar yoldaş)

doğru giden grup kurallara uymayarak, bilinen güzergahtan gitmiyor. Ulaşan köyü ihbarcı bir köydür. Dolayısıyla ihbar ediliyorlar. Düşman büyük bir güçle yoldaşlarımızın üzerine yürüyor ve çatışma başlıyor. Çatışma bir gün boyu devam ediyor. Grubumuz, bulunduğu evin damından delerek çatışmayı sürdürüyor. Bu çatışmada belirtiltiği gibi 20 değil, 2 yoldaşımız şehit düşüyor. Bu yoldaşlarımız bir **Fuat** (Akadem'den gelen bir arkadaş) doğan ise **Delil** yoldaşdır. Çatışma başlangıcı sonuçları ve grup iki kayıp geçecek, alana ulaşıyor. Bu çatışmada 1 yaralı, 1 uşatmış, 1 astubay, 2 polis ve 20 düşman askeri öldürüldü, 1 binbaş, 2 üstmeğmen ve 2 polis ise yaralı olarak kurtuluyor.

1 Eylül 1992: Aralık Doğubeyazıt ilçeleri arasında pusuya kurulan gerillaların, düşmana ait bir cemeyi imha etti. Olayda 8 asker öldü. Düşmana ait 2 adet G-3 silahı kamulaştırıldı.

2 Eylül 1992: Duhok'ta daha önceleri KDP taraftarından tutuklanan Leyla ve Murat adlı yoldaşlarımız TC'ye teslim edilmişti. Şu anda Elazığ cezaevinde bulunmaktalar.

Çukurca-Hakkari yolu kesiminde gerillalarınla düşman güçleri arasında meydana gelen ve beş gün boyunca devam eden çatışmada **Karkir** kod adı yoldaşımız şehit düştü. Künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Tahsin EREN**. Doğum yeri ve tarihi: **Kurtalan, 1974, Muradî asîretinden**. Mücadelede katıldığı yılı: 1991

Eylül ayının ilk haftasında Grazi asîretî resîrî Cemî Ağay'a yönelik gerçekleştirilen eylemde **Serhat** kod isimli yoldaşımız şehit düştü, cenazesi düşmanın eline geçmedi. Künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Ferzan SEXO**. Doğum yeri ve tarihi: **Karşîli**. Mücadelede katıldığı yılı: 1987

4 Eylül 1992: Gerilla birliği Mavan taburunun bir mevzisine yönelik gerçekleştirilen eylemde 6 düşman askeri öldürüldü, 8'i yaralandı. Eylemde 1 adet MG-3 ele geçirildi.

4 Eylül 1992: Uduçere grubuna bağlı Güney Kürdistanî **Serkani** ile bir köylü yurtsever mayına basarak şehit düştüler.

5 Eylül 1992: Nusaybînin olan kuruyemiş **Bagok** yoldaş bir kaza sonucu şehit düştü.

7 Eylül 1992: Gabar dağında TC ordusu birliklerine kurulan gerilla pususu sonucu 15 TC askeri öldürüldü. Eylemde 3 adet G-3 ile 1 adet yaralı ele geçirildi.

Ayrıca güçlerimizin Gündikê Melê köyüne yönelik gerçekleştirildiği eylemin sonra, TC askerleri bütün köyü ateşe vererek yakmıştır.

9 Eylül 1992: Uduçere'nin Robozekî karakolu tepesinde yönelik gerçekleştirilen eylemde 20 düşman askeri öldürüldü, 2 gerilla da hafî yaralandı. Eylemde ele geçirilen malzemeler şunlar:

güçlerine pususu kuruldu. Pusuya düşen 4 cemeden bir kurtuldu, 3'ü imha edildi. Olayda en az 15 düşman askeri öldü, çok sayıda yaralı verildi.

Yine Catak-Alaköy cetelerine yönelik gerçekleştirilen eylemde 8 çete öldürüldü, 2 çete de esir alınmıştır. Eylemde **Aziz**, **Cemal** ve **Mazlum** yoldaşlar şehit düştü.

11 Eylül 1992: Sason-Ayıcılık köyüne yönelik gerçekleştirilen eylemde 2 çete esir alınmış, çok ceterlerinin silahları bırakılmış. Üzerine daha sonra serbest bırakılmışlardır.

11 Eylül 1992: Kızıltepe'de çikan çatışmada **Ozayır ÇINAR** (Serhadin), **Mehmet FİLİZ** (Şîyar), **Mehmet KARASLAN** (Delil), **Murat SİLGER** (Hogir) ve **Mehmet SONBAYRAK** (Çekdar) adlı yoldaşlar şehit düştü.

15 Eylül 1992: Kozluk-Armutlu köyü yolu kesilmiş, 14 çete öldürülmüş, 4 çete ise ağır yaralanmış ve 1 adet traktör yakılmıştır.

18 Eylül 1992: Sason'da çikan bir çatışmada **Dilbirin** kod isimli gerilla şehit düştü. Künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Resul ACAR**. Doğum yeri ve tarihi: **Batman-Akan köyü**. Mücadelede katıldığı yılı: 1992

19 Eylül 1992: Bitlis'e düşen mayına çarpan düşman aracında 10 asker öldü.

Ayrıca daha önce TC radyo yayımlarında verilen **Melê** eylemi ise şöyle: Gerillaların pususu kuruyor ve 12 düşman askeri vuruluyor. TC ise 12 yoldaşımızın şehit olduğunu bilmeyince açılmaya yiyor. Eylemde iki şehidimiz var. Künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Celal ALİ**. Kod adı: **Akif**. Doğum yeri ve tarihi: **Kobani**, Güney Batı Kürdistan, Mücadelede katıldığı yılı: 1991

Adı, soyadı: **Celal EKİN**. Kod adı: **Bedran**. Doğum yeri ve tarihi: **Kulp**, Altınova köyü, 1971. Mücadelede katıldığı yılı: 1991

20 Eylül 1992: Bitlis'e bağlı bir köyde kuruyemiş yakağınması ve çözülmüş üzerine düşmanla güçlerimiz arasında meydana gelen çatışmada bir gerilla şehit düştü. Künyesi şöyle:

Adı, soyadı: **Musa DAYAN**. Kod adı: **Delil**. Doğum yeri ve tarihi: **Çizre**. Mücadelede katıldığı yılı: 1989.

23 Eylül 1992: Nusaybî'nin bağlı A-kusu nahyesinde mayına basılan düşman askerlerinden 8'i öldü, 3'ü yaralandı.

23 Eylül 1992: Nusaybî'nin Darî köyünde çikan çatışmada 5 düşman askeri ile 1 çete öldürüldü, 3 çete de yaralandı.

24 Eylül 1992: Midyat'ta Necat Aslan ile Süleyman Aslan adlı ajanlar ölmüş cezalandırıldı, silahları kamulaştırıldı.

24 Eylül 1992: Uduçere'nin Avasıpî bölgesinde eylem yapıldı: içinde olan birliğimiz ile düşman arasında meydana gelen çatışmada 5 çete öldürüldü, 4 çete yaralandı, 1 takisi yakıldı. 2 adet

büyük darbe vuruldu. Eylemden bir gün sonra **Şîrnak Ortaköy**, 1974 doğumlu olan **Vahap ORTAC** yoldaşımız, mayına basarak şehit düştü. Vahap yoldaş 1990 yılında mücadelede katılmıştır.

Arşê köyü karakol baskınında ise 20 civarında düşman askeri vurulmuş, bir kaç kadanı da yaralanmıştır. Çok çete köyü olduğundan havanla dövülmüştür. Çok sayıda çete de bu eylemde vurulmuştur.

Kamulaştırılan malzemeler şunlardır: 6 adet G-3, 2 adet MG-3, 1 adet B2'lik havan, 1 adet BKC namıusla, 20 adet şarjör, 1 adet radyo, sırt çantaları ve mermiler.

28 Eylül 1992: 1971'de Lice-Zengî köyünde dünyaya gelen **Murat UZUN** (Zindan) yoldaş, Lice'de çikan bir çatışmada şahadete ulaştı. Murat yoldaş 1992 yılı baharında mücadele saflarına katılmıştı.

28 Eylül 1992: Beytüşşebap-Hakkari yolunda 4 çete öldürülmüştür, 30 Eylül 1992: Silopi'de 1 cemese çindekilerle birlikte imha edilmiştir.

30 Eylül 1992: Uduçere'de Bêdo köyü ceterlerine ait 500 koyun kamulaştırılmıştır.

1 Ekim 1992: Şemdinli-Aktütün karakol baskını sonucunda şöyle: Eylemden bir gün önce takım komutanı (Maşaşî) Kerim yoldaş mayına basarak şehit düştü. Diğer gün gerçekleştirilen baskında karakol önemi oranda imha ediliyor. Çatışmada 60 düşman askeri ve 12 çete öldürüldü. Saldırı esnasında 9 gerilla şehit düştü, 12 gerilla kayıp, muhtemelen bir yoldaş daha sonra şehit düşüyor. Böylece toplam kayıplarımız 22 oluyor. 2'si ağır, 2'si hafif olmak üzere 16 gerilla da bu eylemde yaralandı.

Eylemde ele geçirilen malzemeler şunlar: 4 adet MG-3, 1 adet G-3, 1 adet Bazooka roketi, 3 adet kles, 8 bin adet G-3 mermisi, 2 sancık MG-3 mermisi, 3 adet el telazı, 1 adet gece dürbünü, 1 adet normal dürbün, 11 adet G-3 roketi, 12 adet aydınlatma mermisi, 36 adet G-3 şarjörü, 5 adet sırt çantası, 2 adet teyp, 4 adet radyo, 12 adet el bombası ve 5 adet batarya.

Eylemde şehit düşen yoldaşlarımızın künyesi şöyle:

1- Kod adı: **Kerim**. Adı, soyadı: **Mehmet KARTALKANAN**. Doğum yeri ve tarihi: **Pezarek**, 1969. 1990 yılında mücadele saflarına katıldı. Akademide öğitmiş görüldü. Tüm komutanıydı. Eylemden bir gün önce mayına basarak şehit düştü.

2- Kod adı: **Kaplan**. Adı, soyadı: **Ziyadin SAYKIN**. 1973, Batman doğumlu. Alan asîretine mensup. 1991 yılında mücadele saflarına katıldı.

3- Kod adı: **Berzewan**. Adı, soyadı: **Kemal KAYA**. 1975, Diyarbakır doğumlu. 24 Nisan 1992 tarihinde mücadele saflarına katıldı.

4- Kod adı: **Tekin**. Adı, soyadı: **Esref YALCIN**. 1971, Hakkari doğumlu. 1991 yılında mücadelede katıldı. Giravi

Yurtdışından ülkeye dönüşün 10 yıl derslerini...

Bastanak 5. sayfa

İlaşımınız budur. Yoksa geçmişte bir şeyler yaptım diye ben, asla düşünmüyorum. "Vay büyük düğün, gelince herkes umul" demek olur mu? Ama çünusun bir defa değil, bir gün değil, her gün bunu yaporsunuz, daha da felsefi kitlelerinize de idare etmeniz şüphesiz. Oyle yapma yanlış, birün komünalılık yeni yoktur ve savaşçıların bile bunu kabul etmeyecekleri biliyorsunuz.

Aldın başınıza alacakmışın Anlatılanlar çok açıktır. Başarıya giden tüm çözümlerinde konulmuş. Halka nasıl yaklaşıldı? Gerilayla nasıl yaklaşıldı ya da bir gerilla nasıl yetiştirildi? Bir komutan nasıl olunur? Bir anasıl ele alınır? Bu hususlardan tutulur bir yoldan nasıl yürünür notkasına kadar tüm bunları da açıklar vardır. Yine evrenin anından tutulur an rahat huzur kullandılar kadar neyi, nasıl yaklaşıldı, bu da çalmışa tarzıyla, temposuyla, vuruş tarzıyla açıklığı kavuşturulmuştur. Ve tabii ki bu, sadece açıklığı kavuşturmuş değil, gerekli imkânlarla da ulaştırılmıştır. Fakat sen halen "yerim dardır, oyleyane, oynasam da alan yarıya et alım" diyorsun. Kaybettirilmiş ders, bunun da artık bir sorumluluğu olduğunu göre bu kadernin ayağına vurmeyi. "Kürdüz, başbuçuk insanları" demeyi anladım ama devrimin de bir terbiye, usulü vardır. Partiyi aç çok tanımı, hele etmiş, yetkilî birseye bilmelidir ki PKK, sorumluluğunda mihşir ve kendini denetleme gücüne de sahiptir. O zaman bunları anlayarak ve bazı sonuçlara varacaksınız. Herkesin anlaması gereken dersler bütün çözümlerinde vermiş. Her şey 1992 çözümlerinde vermiş. 1992 Temmuz-Ağustos -hatta Eylül de buna dahil- çözümlerinde gerekler konulmuştur, elinize de ulaşır.

Görüşürsünüz ki, esasen en zor ve en başarıyla tutulacak bir göre alından bile bu konuma ulaşıldığına göre her yerde çok daha başarıyla ve daha yaygınlaştırmaya hiçbir sebep yok. Ben en azından sizi kırmak istemiyorum, gözükür ki bir şey diye gidip suyu ayıkın veya burayı vurun demiyorum. Söylenen bu değil, iyi bir planlılık, buşleri kendine amaç edinilen brisi, neyi nasıl yapması gerektiğini mu kemmel bilirse, çok kapsamlı bir eylem bilançosuna, güç büyüme, alan-mevzu tutmaya, halkı örgütleye-

mevi rahatlıkla güç getirebilir. En iyisi ortaya çıkarabilir. Bir münkür ve kendi rolünüzden bu beklenir.

Onuncu yıl dersleri, bütün provokasyonları ve sonuçları gerçekten almak emtiyir. Bütün biçimleriyle örgüt gelişimin, propaganda-gelme, çözüme, doğruya doğru ve tavra gelmeye ne varsa, hafız ve tarih bir biçimde sosyalist ve demokratik olan reyse onu ortaya koydu. Neyi nasıl ele aldığımızı netleştirdi. Neyin nasıl elde edildiğini çok açıkça ortaya koydu. Sadece Kürdistan için değil, tüm dünya tarihinde ender rastlanacak bir çalmışa olarak saptı. Bu anda dışman da bunu fark ediyor. İhtiyat ediyor. Bu emperyalizmin Ortadoğuya dayattığı "yeni düzeni"ni karşısına alacak, onu işlemiz durumu getirecek en temel güç, yine Kürdistan'a dayatılan güç etme ve inha eforlerini boşakıran biricik çalmışadır. Eskiden neredesey Kürdistan'dan vazgeçip de inmamak bile istemediği halde şimdi ulaşmak isteyenlere karşı, siyasi bir çalmışadır. Ve yine milyonların desteğiyle olan, onbinlerin ortolasmasına bir adım daha çıkış yapıyor, bu çalmışanın kendisi. Bu çalmışa büyük fedakarlık ve cesaretle tarafsızdan size ve halka nail olmuştur. Bunun araç ve yöntemlerini bir ortaya çıkarmış. Siz dışman bütün bunlara layık olabilecektir. Ben kendi payıma daha fazlasını yapabileceğim ama yetmiyor. Her-kesse böyle bir kişilik kazandırmak istiyorum. Bunda olumsuzlukların yeri yok.

Bütün bu ve savaşçılara söylüyorum. Bu on yılı kutlamaya acaba nasıl oldu? Buna mecbur muydunuz? Acaba bunu bu kadar uzun sürdürmek çok mu gerekiyordu? Ve belki sorumluluğunuz çok muydu? Bu işin altına doğru girmek miydiniz? Şe hırdıkları, dağdakileri, yenilere eskilere de soruyorum. Dışman böyle yüklenmenin anlamı var mıdır? Bu yolları sağlıklı yaklaşıldı, oldukça da başarı elde edildi. Hiçbir stratejik, siyasi ve taktiksel dönem karşılıksız bırakmadın yürütülen edile. Bakarlama bu hususları, en sıradan bir hazzırlı çalmışasını bile benzer yüklediniz, on birci yakını sayda kadro ve savaşçı adanmış bana eğitildiniz. Silahlandırınız, konummasını ve haddi yürütmesini de bana yüklemiş istiyorum. Şimdi de "bana bir de cennet ver" diyeceksiniz. Rüyaalar bile böyle

kolay gerçekleşmez. Doğru yasa-yahıl, doğru kovayıl ve bunu kaba edilebilir bir devrimci yaşam sınırı tasarlama.

Bu yollarda size desteğimiz tamdır. Gerekenleri büyük bir dırayetle bu yıllara sağdık. Fakat sizler de böyle ucuza yaklaşırsınız diye değil, bu kadar büyük savaş gücünü kullanıyarsınız diye değil, çarpıcı edesiniz diye hiç değil. Olanla olan çok mihşir kullanma gücünüz ancak bu yıl yolları size armağan edebilir. Çok iyi korumak, bir canla kanı bile boşakıtmamak, ama vurılması gereken yerde vurabilmek, bunları komutanı olmak ve bu biçimde karşılama işe girişeniz diye bu desteği verdik. Bu temelde bu yılları size seve paylaşabilir ve size armağan edebiliriz. Halkımız ve dostlar gelip "bize de umut veriyorlar" diyorlar. Evet verdik. Bu yılları sanrımdan dolayı, fazla böyle geçirdik. Bunları yanlış karıştırdınız ama yine de ürününe ucu korumak, tımlıye çok çalmış, başarmış gibi bir sonuçla kendinizi değerlendirmeniz istiyorsunuz. Ayrıttı, bunu yapmayın. Fakat kendinizi suçlu konumunda da getirmeyin diyoruz. Özetleştireti yaporsunuz, daha da doğru bir uygulama

keşulüyle yeniden doğru-sağlam pozisyonlara gelmek ayrı değildir. Ayrı olan bunu gerçekleştirmek, gelmek, yapılmadığı halde kendinizi yapar gibi bakanlıktır, layk olumduğudı halde kendinizi layk olduğuna inanırmaktır. Böyle yapmayın.

Bundan sonra mezmelenmeye, tümlüye ordalaşmaya, halkımızın serihildanlarına günlük ve özel çalmışalarla kendinizi doğru verin. Eğer özü ve sanımı olunsuza, geçmiş yaşamın o çok alınganlıkların bize uyu turulmaya çalmışınızsa vrya çok dürtüşe de olsa bu kaba lafları bize şyletmekten kendinizi uzak tutarsanız, bundan sonrası katliamlarına sonuna kadar onay verilir.

Tekrar vurguluyorum: Ne yaptığınız çok iyi biliyorum. Gücünüz değilim, sizlere katlanmaya mecbur da değdim. Vakıymayın da. Ama çok da doğer veriyorum. Çıkarmanız gereken sonuç, vrye, nasıl layk olmanız gerektirir.

En yenisinden en eskisine, en üsttekinde; en alttakine kadar hepimiz bu temelde bir kez daha bu onuncu yıl dersleri ışığında, kendi durumlarını gözden geçirin; noksalarını, yanlışlıklarını, hatlarını nerede olduğunu bu lup önları gidirmeye çalmış, görüle-

rin üzerine tam zafer tarzını yakalar bir biçimde nasıl yollanacağınıne ulaşmaya cabalayın. Bunun için güç ve olanığı yeniden değerlendirin. Görev isteyin; ağıda daha halifin, hafifse daha ağırlı isteyin, her alanda en iyisini nasıl yapabileceksiniz onu isteyin. Bu konuda bunden kaynaklanabilecek ne varsa onun size sunuyorum ve bu temelde büyük başarıların gelişmiş kaçınılmazdır diyoruz.

Bundan sonra kendim de biraz daha ülkeye ve halka yakın hareket edeceğim. Bundan sonraki yıllar boylesine daha anlamlı ve daha başarılı mezmeler kazandırmak temelde değerlendirilmelidir. Sizin de bundan sonra üstün başarıları sağlamanza dikkat edeceğ ve bu temelde sizlerle bir bulacağım.

Siz, gerekli sonucu çıkarın ve kendinizi kanıtlarsınız olur diyse. Siz. Bundan sonrası bu temelde karşılayacağınız, partimizin güç ve başarı kazanması dev pratiği üzerine kendi başarılarınızı; okleyeceğinize inanıyorum. Tüm kadar ve savaşçılara başarılar diliyor, selam ve sevgilerini sunuyorum.

21 Ekim 1992

"Cumhuriyet tarihinin en büyük taarruzu" özel savaşın...

Bastanak 7. sayfa

ken, çok sayıda yuvasevce de yaralandı. Yaralıları bile, ilk ilcu gruplara "İng edilmek istendi. Ölaylarda ilk ilcu Azenler tutuklanmadıkları gibi, barışçıl gösteride yer alan 500 insan sömürgeci güçlerce gözaltına alınarak şükunelerden geçirildi. Bu anda ortaya çıkan Türk sömürgeci rejimi bir de Azer-Kürt gelişisini yarararak, herkesi karşı savaşın birer aracı haline getirmek ve sonuca girmek istiyor.

Türkiye'deki bütün okullarda Kürt öğrencilerine yönelik baskıların sınırını çok adata. Öğrenim kurumlarında da bile sövenimiz dolu-düzün buşını alınış görüldü.

Sömürgeci faşist rejimin topyekün savaş diye adlandırıldığı bu saldırılara karşı kentlerde bulunan Kürdistanlılar özel tedbirler geliştirerek, dışmanın gelişirmekte istediği her türlü saldırıya karşı çıkarmada üzerine düşeni yerine getirmeneye sorumluluğu karşı karşıya bulunmaktadı. Bu nedenle, özellikle de onayel bekelerine karşı bu savunma birliklerini oluşturmak, tedbirler geliştirmek ve her alandaki örgütlenmeye sını yaratarak karşı koymayı, etkisizleştirme işi esas almaktadır. Eskiden sınırlanmış savaş, sadece gerilay hedefliyordu, ama günümüzde savaşın sınırları genişlemiş ve halkı da içine alıyordu. Dışmanın topyekün savaş stratejisi karşı, her zamankinden daha bilinci, örgütü sezhildarı ve etkin gerilla eylemleriyle topyekün direnş savaşını boylandırmak dönemin temel görevidir ve topyekün direnşle dışmanın yenilgiye uğratılacağı kesindir. Unutmayalım ki, dışmanın topyekün savaş başlatma kararı, sınırlanmış özel savaşında yenilgisinin ifradıdır.

Sömürgeci rejim tarafından körüklenen sövenimiz yolu açacağı kitle çatışmalarını önlenmesi, Türk halkının kırıl özel savaşın suç ortağı durumuna daha fazla düşmemesi için Türk soluna, devrimci-demokrat diye kendilerini adlandıran herkese görevler düşmektedir. Bir kez daha sorunun kapsamlı değerlendirilme-

sinden çok, bu güçlerin artık tarihi sorumluluklarını yerine getirmeleri gerektiğini belirtmekle yetlineniz.

Güney'de ve Kuzey'de topyekün bir direniş yaşandı

Güney'de yaşanan savaşın bilançosuna baktığımızda, Türk devletinin ve işbirlikçilerinin yedinci darbe, maddi açıdan uğradığı zayıf olduğunu görüldü. Savaşın sonucu yayılması, gerillaların savaşın kahramanına bir zaferdir. Türk devletinin yaptığı resmî açıklamalara göre, 4500 gerilla savaş dışı kalınmıştır. Savaşın günümüzün toplamı ancak 2500'dür. Türk ordusu tarafından kurşuna dizilenler de dahil 150 civarında gerilla, dilere estenilecek kadar kahramanca bir direniş sergileyerek sadahete ulaşmıştır. 100 civarında yaralı vardır. "Silahlarını bıraktılar", "teslim alınırlar", "brzguna uğradılar" biçimindeki açıklamalar gerçekleri yansıtmıyor. Üstün bir moral ve azimle direnenek kazanan, bu güç ve enerjisi ile taktiksel bir surece girer gerillaların, yeni mezmelenin alınları da, geleceğin güçlü zafeni için çalmışmalarını sürdürmektedirler. Savaşta kazandığı terdübüs ve deneyimle, daha yüksek bir militanlık tedbirini arttırmıştır. Doğrilebilecek muhtemel sonuçlara karşı hazırlanmıştır.

Bu savasta, istememesine rağmen peşmeşe güçlerinden yüzlerce öldü ve yaralandı. Gerilla birliklerine karşı, toplu köylü saldırılarıyla ilgili saldırıya geçtiklerinden dolayı aldıkları darbeler ayrı oldu, komutan düzeyinde çok sayıda kişi öldü. Ölenlerin önemli bir kesimi, savunma amaçlı düşenen mayınlara çarparak öldü. Türk sömürgeci ordunun askerleri açarak verdiği karyıp, salt Çukurca hattında 500'ün üzerinde asker Toplam 1000'ün üzerinde öldü. Saldırları boyunca 4 savaş uçağı ve 5 helikopter düşürüldü. Hem peşmeşe ve hem de Türk ordusu güçlerine ait çok sayıda savaş malzemesi ele geçirildi, ayrıca esir alınan Türk askerleri de bulunmaktadı.

Güney'de yaşanan bir aylık savaşın dökümü bu iken, Kuzeydeki direnişte de gerilla güçlerinin, büyük bir atak içerisinde oldu. "PKK'nın belki kırılacak, Kuzey'de eylem yapamaz duruma geldi" iddialarının tersine, Kürdistanın Kuzeyinde de Türk ordusu güçlerine, koruculara ve ajanlara yönelik başarılı eylemler gerçekleştirildi; yollar kesildi, dışman aıt kurum ve kuruluşların tasfiyesine yönelik saldırılar yapıldı. Yine Güney Kürdistan'a yönelik saldırılara misilleme eylemleri gerçekleştirildi. Halkımızın protesto eylemleri devam etti; kentepler ve araç kontrolleri kapatıldı, okullar boykot edildi, yürüyüşler gerçekleştirildi, yurde yurde amborgo kararları uygulandı. Son bir aylık dönemde gerilla güçlerimiz, dışmana ait 20'den fazla karakolu tümten imha etti. Gerçekleşen baskın ve puslu eylemlerinde 563 dışman askeri öldürüldü, çok sayıda askeri mezmelenin yanında 2007 adet silah ele geçirildi. 226 kez yollar kesildi, kımlık kontrolleri yapıldı, yollar denetimde tutuldu. Aynı tarzda ilçe ve köy baskınları yapıldı, halka yönelik toplantılar gerçekleştirildi.

Bu bir aylık rakamlarda da görüldüğü gibi, kazananın üstün başını güçlerinin atadına fidesini buldu. Dışmanın başlatıldığı topyekün savaş stratejisi karşı, güçlenmiş topyekün bir direniş stratejisiyle yeni bir surece girmiş bulunmaktadı. Her zaman olduğu gibi, bundan sonra da zafer, partimizin zaferi, bütün çalmışında kararlaştırılan yürüyen halkımızın ve silahlı güçlerinin olacaktır!

Serxwebûn

Özel sayı 20

ÇIKIYOR!

SERXWEBÛN

Abone fişi

Adı, Soyadı: _____

Adres: _____

6 Aylık

Almanya içi:

DM 30 ☐

Almanya dışı:

DM 32 ☐

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 58 ☐

Almanya dışı:

DM 62 ☐

Abone hesap numaraları:

Kreisparkasse - Köln

Konto Nr.: 31 97 2

BLZ: 730 602 90

Yazışma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

V.i.S.d.P.:

H. Barcadönmuş
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numaraları:

Kreisparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avusturya

Avusturya

Belçika

Danimarka

Fransa

5.00 A \$

30.00 s

90.00 hfr

18.00 dkr

14.00 ft.

Hollanda

İngiltere

İsviçre

İsviçre

Norveç

4.50 hfr

2.00 £

16.00 skr

16.00 sfr

14.00 nkr.

YİĞİT DERSİM HALKI!

13-17 Temmuz tarihleri arasında gerçekleştirilen PKK Dersim Eyaleti 1. Konferans ruhuna bağlı kalınarak geliştirilen mücadele, Dersim cephesinde de savaşın boyutlanarak tırmandığının bir göstergesi olmuştur. Geçen yıl açık süresi içerisinde geliştirilen devrimci ittifak eylemleri başta Dersim askerî güçleri olmak üzere ağır, işbirlikçi ağallara ağır darbeler indirerek ihmalatın gerçekleştirilmesini, ekonomik, sosyal, kültürel sahalarda da geliştirilen sabotaj vb. eylemlerle ağır tahribatlarla uğratılmışlardır.

Devrimci ittifak eylemlerimizin atılımı karşısında düşman saldırı ve çıkışları etkisiz kılınmış ve bütün ikizliklikleri, aah-teklikleri ortaya çıkarılmıştır. Düşmanın halkımıza dayatmış olduğu topyekûn savaşına karşı, devrimci savaşımız da düşmana ait olan her şeyi karşı saldırı savaşına dönüştürmüştür. Şiddetle karşı şiddet unsurunun boyutlanarak tırmanması, bugünkü

ortamda artık düşmanlar var olan sınır bağlarının netleşmesini ve karşı tavır da zorunlu hale getirmiştir. Bütün düşman kurum ve kuruluşlarının işlevsiz bırakılması, düşman hizmetinde çalışan her ferdi, her şeyin hedef alınması zorunluluğu ve gerekli-lik ortaya çıkmıştır. Zafere giden bu yolda düşmana taviz vermemek ve tüm varlığımızla büyük fedakarlıklara katılarak Dersim cephesindeki yerimizi alma zorunluluğu netleşmiştir. Düşman etkinliğinde ve hizmetinde ortayoluyla tutunarak yaşamamanı artık imkanı kalmamıştır. Topyekûn devrimci savaşımız bu cephede de yönelimlerini netleştirmiş ve halkımızın tavırından bundan böyle hangî yönde olması gerektiği ortaya çıkmıştır. Devrimci ulusal kurtuluş hareketine girmeyip, onun kanun ve yasalarda dışarda hareket eden çeşitli çıkar sahipleri de boy hedefi haline gelmiştir. Topyekûn saldırılarla düşmanın hizmetinde olan ve onun bürokratik kurum ve kuruluşlarında

yer alan tüm kişi, şahıs ve kurumlar hedef durumundadır.

Düşmanın 1938 Dersim katliamıyla geliştirdiği jenosid politikasını yerli bir etme ve Dersim gerçekliğinde dü-nüştürdüğü bağlamlar için devrimci savaşımız, halkımızın sağ-duşması ve savaşkanlığıyla yükselmektedir. Gerek gerçek-liğinin imhasına karşı dayatılan Dersim gerçekliği öz kay-nadımız olarak temel alınmış bu Dersim gerçekliğinin yen-i gelişmesini sağlayarak savaşımız geliştirmiştir. Parti Dersim emolunduna mücadele tarihimizin ilk kez kaynağına dönüşümün sağlandığını kanıtlamış ve aykırı üstüne edip etki ve otoritesini kuran gerilla savaşımız, aşağıdaki 3 aylık eylem bilançosunda da devrimin kayıp ve kazanımları ortaya koymaktadır. (Daha önce yayınladığımız eylemler bilan-çosunda çıkarılmıştır. SERXWEBÛN)

1- 30 Temmuz 1992 tarihinde Pül-mür ilçesine bağlı Asikerek (Kocatepe) köyünde bulunan düşman karakoluna yaklaşık 100 kişilik bir gerilla birliğimiz kapamalı olarak girmiş ve gerçekleştirdi. Genç alan tutulurak gece saat 02.00 saatinde çok sayıda roketatar ve atar atarak silahlarla gerçekleştirilen eylemde birçok düşman mevziyi tahrip ederek, karakol binası ağır hasara uğratıldı. 60 dolayında askeri ihmalatı olduğu eylemin sonucunda düşman ka-muyundan gürleken, karakoldaki asker personeli kayıpları "sürgün etlik" biçiminde çevreye yansıttı.

2- 10 Ağustos 1992 tarihinde Dersim-Pül-mür karayolunun Marçık köyü mevkinde gerilla birliğimizin kurdurduğu Alınan yapımı bir panzer roketat-lerle imha edildi. Olayda 2 subay, 6 asker öldü.

3- 13 Ağustos 1992 tarihinde Rıza ... isimli müttefik dülmle cezalandırıldı. Kendi emri at bir adet 5'li kirma, 1 çifte, 3 adet tek namlulu kirma ve 1 adet 7.65 çapında tabancaya el konu-larak kamulaştırıldı. Söz konusu han 1982'de yaptığı ihbar sonucu Kızım, Metin YILMAZ adlı arkadaşlarımızın şahadetine yol açtı. 2 arkadaşımızın da yaralı olarak düşmanın eline esir düş-mesine neden olmuştur. Yıllar sonra da olsa hak ettiği cezayı bulmuş, evi ateşe verilerek yakılmıştır.

4- 17 Ağustos 1992 tarihinde Maz-giri Köğürz karakol mevzilerinden bir-ne gerilla grubumuzca yapılan saldırı sonucu 1 düşman askeri öldürüldü.

5- 18 Ağustos 1992 tarihinde hazı-rladığı mayın patlaması sonucu Güney Kürdistan doğumlu Kawa kod adlı ar-kadaşımız şehit düştü.

6- 20 Ağustos 1992 tarihinde Maz-giri Kibabı yolu kesilecek TEKE at bir aracı yakarak imha edildi. Aracın bul-na 1 adet telifiz, 1 adet dürbüne el konuldu. Olaya müdahale için gelen düşman askeri konvoyuna kulan pu-suda 5 düşman askeri öldürüldü, çok sayıda yaralı verildi. 3 saat boyunca süren çatışmada gerilla birliğimiz kayıp vermedi. Ayrıca 1 düşman helikopteri açılan ateş sonucu yarı alımdı.

7- 24 Ağustos 1992 tarihinde Per-tek alanında alınan bir pusuda 1 asker ceme imha ederek, içindeki 3 düş-man askeri öldürüldü. 2 düşman askeri de yaralandı.

8- 26 Ağustos 1992 tarihinde gün-düz saat 15.00 saatinde denetimle alın Pül-mür-Solayyan yolunda kimlik kontrolü yapıldı. TC kimliklerine el konuldu. Özel Madencilik Şirketi'ne at bir aracı ateş yakıldı. Daha sonra geniş bir alan üzerinde mevzilerin gerilla birli-ğimize eli düşman güçleri arasında 4 saat süren çatışma boyunca düşman mevzileri söküldü. Yakıpların yaralı çıkması ve bir helikopterin yarı alması sonucunda düşman çaresiz kaldı.

9- 26 Ağustos 1992 tarihinde Erzinc-an-Kemah ilçesine bağlı Ahi rahyiesi-nin bir köyü çevresinde düşman atları-pusu sonucu 3 düşman askeri öldürüldü, 4'ü de yaralandı.

10- 28 Ağustos 1992 tarihinde Maz-giri ilçesine bağlı Nahşeye gerilla birliğimizin tarafından yapılan bas-kar düşman karakolu roketatler 9 as-keri öldürüldü, çok sayıda askeri de ya-ralandı. Ayrıca PTT binası, Ziraat Ban-kası, belediye binası, 1 otobüs, 2 taksi, 2

çip, 2 kamyon, 4 otomobil tahrip edilerek yakıldı. Turlere at bir lokanta, bir dü-kan, bir kahvehane ateşe verilir yakıl-ken gerilleri fastidlerden 1'i öldürüldü, 1'si de yaralandı.

11- 31 Ağustos 1992 tarihinde O-vacık ilçesine bağlı İskor köyünde bulan ajan Süleyman Yıldırım dülmle ce-zalandırıldı.

12- 7 Eylül 1992 tarihinde Karako-kan-Bingöl Karayolu ARGK bir-liğimizin tarafından denetimle alındı, araç-lardan indirilen kitleye propaganda yapıldı. Aksu firmasına ait otobüs de yakı-larak imha edildi. Yola atılan pusuda, müdahaleye gelen düşman aracı taranarak, 3 asker öldürüldü.

13- 7 Eylül 1992 tarihinde bir ihbar değerlendiren düşman, 3 gün boyunca sığınak yaparak Ana Karagah Eğitimi Birliği'ne yollandı. Çakan 3 saatlık çatışmada düşman çok sayıda yaralı vere-rek geri çekildi.

14- 7 Eylül 1992 tarihinde Erzincan-Erzurum karayolu demir yolu (E-23) kala-balık bir gerilla birliğimiz tarafından Muti mevkinde kesilecek kontrol altına alındı. 250 aracın durdurulduğu eylem sahasında kimlik kontrolleri yapılarak 4000'i aşkın kitleye propaganda yapıldı, buna karşı kitle "Bir Şerik APO, bir gerilla" sloganlarıyla yoğun tezahürat bulundu. Kürdistan topraklarında ger-celeşir olması nedeniyle 500'ün üzerin-de TC kimliğine el konuldu, götürülen sürücü belgeleri ve araçların kantonları da alındı. Düşmana at bir resmi araç yakılarak imha edilerek, düşman subay-larının içinde bulunduğu bir araç da kaçma teebbüsü sonucu tarandı ve buhardan 2'si öldü, 5'i de yaralandı. Bir polis binası da kamulaştırıldı. 1 asker de esir alındı. Aynı anda kesilen demiryolu hatından da geçit istasyonu yakılarak imha edildi, gelen yolu treni ise durdurulup taranarak tahrip edildi. Olaya müdahaleye bulunan Kemah Jan-darmakar Komutanı Orhan Sütlü öldürüldü. Eylem esnasında halk gerillayla yaptığı 10 milyon liralık gönüllü bağışla birlikte bir kişi de savaşçı ol-gu birliğimize katıldı.

15- 7 Eylül 1992 tarihinde Ovacık mirtinkasında YSE kurumuna ait bir şan-tı ve 5 araç yakılarak tahrip edildi.

16- 7 Eylül 1992 tarihinde Kumuk de-bulan düşman karakoluna yapılan saldırı ve aynı anda Karakoğaz-Kığ karayoluna pusuk kuran gerilla birliğimiz gelen düşman panzerlerinden birini roketatlerle tahrip etti, 5 düşman askeri-ni de öldürdü.

17- 9 Eylül 1992 tarihinde Dersim merkezine bağlı Zağge (Santaz) köyün-de karakol gölgesinde yaşayan halk düşmanı ajan Hasan Bayrak ARGK'ye bağlı devrimci ittifakımlar tarafından dülmle cezalandırıldı.

18- 13 Eylül 1992 tarihinde Dersim-Ovacık yolu Munzur vadisi: Peter köprü-sü mevkinde kesilecek pusui atıldı. Pu-suya düşen düşmana at 2 zihri araç gerilla birliğimiz tarafından tahrip edildi. Olayda 12 düşman subay ve as-keri öldürüldü.

19- 17 Eylül 1992 tarihinde Dersim-Ovacık karayolu saat 14.00 saatinde kesildi ve kimlik kontrolü yapılarak bir-ken kitleye propaganda yapıldı.

20- 18 Eylül 1992 tarihinde Pül-mür Karayolu Dereboyu yol ayırma y-kanlarında pusuk kuran gerilla birliğimiz

gelen düşman gücüyle çatışarak 2 düş-man askeri öldürdü.

21- 20 Eylül 1992 tarihinde Dersim-Ovacık karayolu Peter köprüsü yakının-da kesilecek 2 saat süreyle denetim altına alındı. Yapılan kimlik kontrolleri-nin ardından kitleye propaganda yapı-larak, TC'nin DSI kurumuna ait olan bir resmi araç da yakılarak imha edildi.

22- 20 Eylül 1992 tarihinde Dersim-Pül-mür karayolunda panzerler eşli-ğünde geçiş yapan bir konvoyu gerilla birliğimiz tarafından kulan pusuda Aksu Otobüs işletmesine ait bir otobü-sün isabet olması sonucu 2 kişi öldü, 4

kişi de yaralandı.

23- 22 Eylül 1992 tarihinde Nazı-miye ilçesine bağlı Uzuntarla köyüne baskın düzenleyen gerilla infaz timi Rıza Sağlam isimli ajan dülmle cezalandırıldı. Cesedin karayolu üzerine bırakılması-nın ardından olay yerine gelen düşman, cesedin mühtelî yerlerini birçok dar-beyle kesp yapılarak ve işkence süsü vermeye çalışmıştır.

24- 25 Eylül 1992 tarihinde Pül-mür ilçesi Kırımızköprü Tasnık (Gökçe-konak) köyü yakınında pusuya yatan düşman mevziine yapılan baskında 1 subay, 2 asker öldürüldü, 2 düşman as-keri de yaralandı. Bu baskında gerilla birliğimiz 1 adet B-7 (Basing) roketat-er ve 1 adet G-3 silahları ele geçir-miştir.

25- 25 Eylül 1992 tarihinde Dersim'in Kortasar (Yedigöller) köyüne baskın dü-zenleyen Halk Kurtuluş Ordusu ARGK'ye bağlı devrimci ittifakımlarımlar Ahmet Karataş isimli işbirlikçi ajan dülmle ce-zalandırıldı, bu şahsın sefil kirmasına el konularak kamulaştırıldı. Bu ajan 12 Nisan 1992 tarihinde bir gerilla grubu-muz hakkında ihbarda bulunmuş, ihbar sonucu Berzavdan kod adlı yoldaşımız şehadetine sebep olmuştur.

26- 28 Eylül 1992 tarihinde Pül-mür Erzincan karayolunun Dağyolu mevkinde pusuk kuran gerilla birliğimiz, 1 panzeri imha etti. Olayda 11 yuzaşlı olmak üzere toplam 5 düşman askeri öldürüldü.

27- 3 Ekim 1992 tarihinde Hoza-t-Ovacık sahasındaki Zargır köyünde düşmanla çatışmaya giren gerilla bir-liğimiz 1 astsubayla 1 eri öldürdü, 4 eri de yaraladı.

28- 3 Ekim 1992 tarihinde Pül-mür bölgesinde esir alınan 1 düşman as-kerinin mahkemesi yapılarak serbest bira-kladı.

29- 3 Ekim 1992 tarihinde kontra taraflarında daha önce katledilen Musa ANTER için Dersim esnafı bir gönüllü kepenk ve kontak kapattı.

30- 3 Ekim 1992 Pül-mür ilçesi Kır-mızıköprü (Uzunvezi) mevkinde pusuk kuran düşman mevziine yapılan bas-kında 2 düşman askeri öldürüldü.

31- 4 Ekim 1992 Pül-mür ilçesi Çi-rik (Sağamtaş) köyüne pusuk kuran düşman güçleriyle çatışmaya giren Be-

34- 8 Ekim 1992 tarihinde Dersim halkının direnişin desteklemek amacı-yla Ovacık esnafı kepenk kapattı.

35- 8 Ekim 1992 tarihinde Dersim-Pül-mür arasındaki Zağge mevziine pusuk kuran gerilla birliğimiz 11 yuzaşlı toplam 7 düşman askeri öldürdü, 6'sını da yaraladı.

36- 14 Ekim 1992 tarihinde Dersim merkezdeki polis kontrol noktasına baskın düzenleyen gerilla grubumuz 2 özel tim elemanı öldürdü. 1'mi de ya-raladı. Ayrıca 1 özel tim aracı da kullanı-lamaz hale getirildi.

37- 14 Ekim 1992 tarihinde Dersim-Pül-mür karayolunun Uzuntarla mevkinde pusuk kuran gerilla birliğimiz bir düşman panzerini imha etti. Olayda 11 subay 4 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

38- 17 Ekim 1992 tarihinde Ovacık ilçesi Torova mevki Dumanette köyü-ne giren bir gerilla grubumuzun ihbar edilmesi sonucu operasyona geçen düşman güçlerinden bir zihri araç devrilmesi sonucu 10 asker öldü, araç kullanılamaz hale geldi.

39- 20 Ekim 1992 tarihinde Pül-mür mevkinde düşmanın boaltmış ol-duğu nezaryaya pusuk atılan gerilla grubu-muz düşman mevzilerini tarayarak düş-mana kayıp verildi.

40- 22 Ekim 1992 tarihinde Dersim'in Tewnaz yakınında sahadada düşmanın hareketli birliğine kulan pu-suda toplam 10 düşman askeri öldürüldü, çok sayıda yaralı verildi.

41- 22 Ekim 1992 tarihinde Maz-giri ilçesinde Açıkan köyünde düşman karakoluna ateş tazyak Fazıl ... adlı kişiye at bir minibüs yakılarak imha edildi.

42- 24 Ekim 1992 tarihinde Elazığ-Karakoçan ilçesi Bağran (Geygoyuk) muhtar Hüseyin Ali Gül düşmanın girdiği işbirlikçiden dolayı dülmle ceza-landırıldı.

43- 24 Ekim 1992 tarihinde Elazığ-Karakoçan ilçesi Koms (Ormacık) köyü muhtar Ali ... adlı ajan tüm yan-ı-rımıza rağmen ihanetinden vazgeç-me-dikten dolayı dülmle cezalandırıldı.

44- 28 Ekim 1992 tarihinde Dersim-Pül-mür karayolu üzerindeki Pağalı köyü yakınında düşman panzerine kulan pusuda 1 Alınan yapımı panzer içindekilerle birlikte imha edildi.

Kahraman Dersim Halkı

Yukarıda sıralanan eylemler eyletimizeki gelişmeleri açıkça ortaya koymaktadır. Bundan sonra devrimci operasyon ve ittifak eylemlerimiz devam edecektir. Bugün Kürdistan'da yürütülen savaşın tek sonurlu-mu faşist TC ve onun işbirlikçileridir. Kanmaz, canmaz, namusumuzsa kaste-din bu güçleri ülkenizde söküp atmak hepimizin onur, şeref ve hayiyet sorunudur. Bu tometede partimizin öncülüğünde ERNK ve ARGK salafın-da örgütlenen savaşımı! Çocuklarımız faşist TC Ordusuna askere gör-meyelim! Kardeş kanının akmasını için bu zorunludur. Gençler hızla kendi orduları için ARGK salafına katılmalısınız. Serhildanlarımızla düşmanı çaresiz ve sefil bırakalım. Bu yurtseverliğini ve yiğit Dersimli olmanın yegane çıkışıdır. Gün, astubergilerden hesap sorun gününü, ittifakımla alma günüdür. Böylesine onurlu bir görevi yerine getirmek için tüm halkımız görevlerine daha sık salımlaya çağırıyoruz. Zarfet partimiz öncülüğünde kahramanca savaşan yiğit halkımızn olacağı!

- Kahrolsun sömürgecilik ve her türden işbirlikçilik!
- İhanete Gülm!
- Yaşasın PKK, ERNK ve ARGK!
- Biji Serok APO!